

การเปิดรับสื่อการค้นคว้าที่มีต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

วิมลพรรณ อากาศ

รายงานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินผลประโยชน์ประจำปีงบประมาณ 2550
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน

ชื่อเรื่อง : การเปิดรับสื่อการตูนญี่ปุ่นที่มีต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในเขต
กรุงเทพมหานคร
ผู้วิจัย : วิมลพรรณ อากาวท
พ.ศ. : 2550

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ได้แก่ ลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับสื่อการตูนญี่ปุ่น ลักษณะทางประชากรกับความรู้เรื่องเพศ ลักษณะทางประชากรกับทัศนคติทางเพศ การเปิดรับสื่อการตูนญี่ปุ่นกับความรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศกับทัศนคติทางเพศ โดยใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจจากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมปลายที่มีอายุ สถานศึกษา รายได้จากผู้ปกครอง และที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อการตูนญี่ปุ่นแตกต่างกัน
2. นักเรียนชั้นมัธยมปลายที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียนชั้นมัธยมปลายที่มีเพศ สถานศึกษา และรายได้จากผู้ปกครอง แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน
4. การเปิดรับสื่อการตูนญี่ปุ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องเพศ
5. ความรู้เรื่องเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ

ชื่อเรื่อง : Japanese Comic Media Exposure on Sexual Attitude of the Teenagers in Bangkok Area.
ผู้วิจัย : Wimonpan Arpavate
พ.ศ. : 2008

Abstract

The main purpose of the study was to investigate the relation between demographic characteristics, Japanese comic media exposure, knowledge and sexual attitude of the Teenagers in Bangkok area. Questionnaires were used to collect data from a total of 400 samples.

The result of the study was as followed:

1. The Japanese comic media exposure differs significantly among the sample groups of different age, school, income and resident.
2. The sexual knowledge does not differ significantly among the sample groups of different demographic characteristics.
3. The sexual attitude differs significantly among the sample groups of different sex, school and income.
4. Japanese comic media exposure does not correlate with the sexual knowledge.
5. The sexual knowledge does not correlate with the sexual attitude.

กิตติกรรมประกาศ

ในการจัดทำวิจัยเรื่องการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นงานวิจัยที่ได้แรงบันดาลใจมาจากประสบการณ์ที่พบเห็นอิทธิของหนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์โทรทัศน์ ที่มีต่อเด็กวัยรุ่น โดยเฉพาะลูกๆ ของผู้วิจัย ที่ชอบอ่านหนังสือการ์ตูนกันเป็นชีวิตจิตใจ ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้สนใจในการทำวิจัยที่เกี่ยวกับการ์ตูน โดยได้รับงบประมาณจากคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีงบประมาณ 2551 และได้ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมปลายในปีการศึกษา 2551

ขอขอบคุณคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนที่ให้ทุนสนับสนุนโครงการวิจัย และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการต่างๆ ท่าน ที่คอยช่วยเหลือในเรื่องของการเก็บข้อมูล รวมทั้งอาจารย์ดวงดา พิริยานนท์ รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัยที่ให้ความสนใจและให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัย ตลอดจนอาจารย์กิตติศักดิ์ แสนทวี อาจารย์ประจำสาขาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ที่ช่วยเหลือในเรื่องของโปรแกรม SPSS อาจารย์ฉันทนา ปาปีดถา ที่ช่วยจัดรูปเล่มให้ถูกต้องตามแบบฟอร์มและมีความสวยงาม รวมทั้งเจ้าหน้าที่แผนกการเงินของคณะฯ ที่อำนวยความสะดวกในการเบิกจ่ายงบประมาณของโครงการวิจัยภายใต้ระเบียบข้อบังคับของราชการ และที่สำคัญขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานครที่กรุณาตอบแบบสอบถาม รวมทั้งผู้บริหารของโรงเรียนที่ให้เข้าไปเก็บข้อมูลในโรงเรียน ทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

วิมลพรรณ อากาเวท

กันยายน 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(ก)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(ข)
กิตติกรรมประกาศ	(ค)
สารบัญตาราง	(ง)
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
ปัญหาคำถามการวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตการศึกษา	4
นิยามศัพท์	5
ข้อจำกัดงานวิจัย	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ทฤษฎีแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อ	7
ทฤษฎีการวิเคราะห์ผู้รับสาร	10
ทฤษฎีการสื่อสารนวัตกรรม	11
ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล	15
ทฤษฎีการแบ่งกลุ่มทางสังคม	16
ทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ	17
แนวคิดเกี่ยวกับเพศศึกษา	19
แนวคิดเกี่ยวกับการ์ตูน	21
แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์	23
แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น	25
แนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อเด็ก	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
กรอบแนวคิดงานวิจัย	32

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	33
กลุ่มตัวอย่าง	33
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
การทดสอบเครื่องมือ	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การกำหนดคะแนนเพื่อการวิเคราะห์	40
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	43
การวิเคราะห์ข้อมูล	44
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
ข้อมูลทางด้านลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง	45
ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง	49
ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง	52
ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง	55
ผลการทดสอบสมมติฐาน	63
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	138
สรุปผลการวิจัย	139
อภิปรายผล	144
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	153
บรรณานุกรม	154
ภาคผนวก	159
ตัวอย่างแบบสอบถาม	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงจำนวน ประชากรและจำนวนตัวอย่างของตัวแทน	38
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	45
4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามศาสนา	46
4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ	46
4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้นปี	46
4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแผนการเรียน	47
4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทสถานศึกษา	47
4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ที่ได้รับจาก ผู้ปกครอง/เดือน	48
4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามที่พักอาศัย	48
4.9 แสดงจำนวนและร้อยละความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ของกลุ่มตัวอย่างในรอบสัปดาห์	49
4.10 แสดงคะแนนเฉลี่ยความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นของ กลุ่มตัวอย่าง	49
4.11 แสดงจำนวนและร้อยละเวลาโดยเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ของกลุ่มตัวอย่าง	50
4.12 แสดงคะแนนเฉลี่ยเวลาในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง	50
4.13 แสดงจำนวนและร้อยละในการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างจำแนก ตามประเภทเนื้อหาข่าวสาร	51
4.14 แสดงจำนวนและร้อยละประเภทสื่อการ์ตูนที่ชื่นชอบมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่าง	51
4.15 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในการตอบคำถามความรู้เกี่ยวกับเรื่อง เพศ	52
4.16 แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนมัธยมปลายเกี่ยวกับเรื่องเพศ	55
4.17 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมปลาย ในการแสดงระดับทัศนคติ เกี่ยวกับเพศ	55
4.18 แสดงคะแนนระดับทัศนคติเกี่ยวกับทางเพศของนักเรียนมัธยมปลาย	61
4.19 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับ ข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น กับเพศ	64

สารบัญญัตินี้ (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.20 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับ ข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น กับศาสนา	65
4.21 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับ ข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น กับอายุ	67
4.22 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับ ข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น กับระดับการศึกษา	68
4.23 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร จากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น กับแผนการเรียน	69
4.24 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับ ข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น กับสถานศึกษา	71
4.25 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับ ข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น กับรายได้จากผู้ปกครอง	72
4.26 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับ ข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น กับที่พักอาศัย	74
4.27 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศกับ เพศ	75
4.28 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศกับ ลักษณะศาสนา	77
4.29 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศกับ ลักษณะอายุ	80
4.30 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศกับ ลักษณะระดับการศึกษา	82
4.31 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศกับ แผนการเรียน	85
4.32 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศกับ ลักษณะสถานศึกษา	87

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.33	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศกับ รายได้จากผู้ปกครอง	90
4.34	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศกับที่ พักอาศัย	92
4.35	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติทางเพศกับลักษณะ เพศ	95
4.36	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติทางเพศกับศาสนา	98
4.37	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติทางเพศกับอายุ	102
4.38	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติทางเพศกับระดับ การศึกษา	106
4.39	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมปลายจำแนกตามทัศนคติทางเพศกับ แผนการเรียน	110
4.40	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติทางเพศกับ สถานศึกษา	113
4.41	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติทางเพศกับรายได้ จากผู้ปกครอง	116
4.42	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติทางเพศกับที่พัก อาศัย	121
4.43	แสดงค่าทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นและความรู้ เกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยใช้ Pearson Correlation	125
4.44	แสดงค่าทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศและทัศนคติทาง เพศโดยใช้ Pearson Correlation	128
4.45	แสดงค่าทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศและทัศนคติทาง เพศ โดยใช้ Pearson Correlation (ต่อ)	132

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมไทยในปัจจุบันเป็นสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในหลายๆด้าน ทั้งการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้น มีสาเหตุมาจากการไหลบ่าของข่าวสาร (Free Flow Communication) ที่มาจากทุกทิศทางในรูปแบบของสื่อประเภทต่างๆ โดยในแถบทวีปเอเชีย ประเทศญี่ปุ่นนับเป็นประเทศมหาอำนาจอีกประเทศหนึ่งที่แผ่อิทธิพลในทุกๆด้านเข้ามาในประเทศไทย โดยเห็นได้จากในสังคมไทยในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นสินค้าประเภทต่างๆ ที่มีจำหน่ายอย่างแพร่หลาย อาทิ เสื้อผ้า เครื่องสำอางค์ เครื่องใช้ไฟฟ้า รถยนต์ เป็นต้น รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงในหลายๆด้านของสังคมไทย ล้วนเกิดมาจากการรับข่าวสารผ่านทางสื่อ ไม่ว่าจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุโทรทัศน์และสื่ออื่นๆ

อิทธิพลของสื่อที่ทำให้ผู้รับสารเกิดพฤติกรรมการเลียนแบบ มักเป็นประเด็นที่ถกเถียงกันมายาวนาน ว่าสื่อสามารถสร้างพฤติกรรมทั้งด้านบวกและด้านลบให้แก่ผู้รับสารได้จริงหรือไม่ ดังนั้นประเด็นเรื่องผลกระทบอันเกิดจากการเปิดรับสื่อเป็นสิ่งที่นักวิชาการได้ทำการศึกษามาโดยตลอด ถ้าพิจารณาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้แล้ว พบว่าเยาวชนไทยเป็นส่วนหนึ่งของการได้รับผลกระทบดังกล่าวด้วย

ในปัจจุบันนี้การสื่อสารถูกพัฒนาขึ้นในหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารโดยผ่านทางสื่อที่เป็นอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เช่น วิทยุโทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง อินเทอร์เน็ต หรือจะเป็นการสื่อสารผ่านทางสื่อกลางแจ้งต่างๆ แต่อย่างไรก็ตามในบรรดาสื่อทั้งหลายที่มักถูกนำมาใช้ในการสื่อสารทั้งเพื่อความบันเทิง หรือเพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ วิทยุโทรทัศน์นับได้ว่าเป็นสื่อยอดนิยมที่ได้รับความสนใจจากกลุ่มเป้าหมายเป็นจำนวนมาก และภาพยนตร์การ์ตูนซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารเพื่อความบันเทิงที่ได้รับความนิยมจากกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเยาวชน โดยภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นนับเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่ได้รับคามนิยมอย่างสูงจากเด็กและเยาวชนไทย ทั้งในรูปแบบของหนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูน โดยที่มีภาพและเนื้อหาที่ดึงดูดใจ นำเสนอเรื่องราวที่เต็มไปด้วยความเพ้อฝันและจินตนาการ อีกทั้งยังสามารถถ่ายทอดความคิดอันแตกต่างจากโลกในความเป็นจริงของผู้ใหญ่ได้อย่างไร้ขีดจำกัด ซึ่งตรงกับความต้องการของเด็กและเยาวชน ดังนั้นการ์ตูนจึงเป็นสื่อที่สามารถสื่อสารกับจินตนาการของเด็กได้ดีที่สุด

การ์ตูน ในภาษาญี่ปุ่นเรียกว่า “มังงะ (Manga)” ในความหมายของนาทูเมะ ฟุซาโนะ สุกะ (สิทธิพงศ์ อรุวาทิน ,2541: 2) หมายถึงวรรณกรรมประเภทหนึ่งซึ่งแยกย่อยชนิดเพื่อตอบสนองชนทุกชั้น ไม่ว่าจะเป็การ์ตูนประเภทแอ็คชั่น การ์ตูนที่มีนางเอกตาโต การ์ตูนโป๊ และการ์ตูนที่ต้องอาศัยการตีความทางจิตวิทยา การ์ตูนญี่ปุ่นได้เข้ามาในเมืองไทยในปี พ.ศ. 2500 (ชาติณรงค์ วิสตุกุล, 2543: 2) โดยนำเข้ามาฉายทางโทรทัศน์ ซึ่งการ์ตูนเหล่านั้นเต็มไปด้วยความแปลกใหม่ มีเนื้อหาสาระที่สนุกตื่นเต้น บทสนทนาที่สามารถเรียกเสียงหัวเราะได้ และวิธีการนำเสนอที่เร้าใจ รวมถึงเทคนิคการถ่ายทำที่ทันสมัย ภาพยนตร์การ์ตูนจากประเทศญี่ปุ่นจึงประสบความสำเร็จในการครองใจเด็กและเยาวชนไทย และได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย นอกจากนี้แล้วในปี พ.ศ. 2524 การ์ตูนญี่ปุ่นที่ได้รับความนิยมสูงสุดคือ โดราเอมอน เป็นการ์ตูนแนววิทยาศาสตร์อิงอนาคต สร้างฝันและจินตนาการให้กับเด็กและเยาวชน อีกทั้งการดำเนินเรื่องก็สมจริง ทำให้โดราเอมอนเปรียบเสมือนวีรบุรุษของเด็กๆ ทุกยุคทุกสมัย

นอกจากนี้แล้วการ์ตูนญี่ปุ่นในยุคปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดยเฉพาะในด้านเนื้อหาจากหนังสือการ์ตูนสำหรับเด็กและเยาวชน กลายมาเป็นหนังสือการ์ตูนสำหรับเด็กวัยรุ่นที่กำลังอยู่ในช่วงของการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ โดยเนื้อหาของการ์ตูนนั้นเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการต่อสู้ ผจญภัย สงครามระหว่างฝ่ายธรรมะกับอธรรม เรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตวัยรุ่น กลุ่มอันธพาลในโรงเรียน แก๊งยาสูบ เป็นต้น มีการนำเสนอโดยภาพและเนื้อหาที่สนุก ตื่นเต้นและเร้าใจ ทำให้เด็กและเยาวชนไทยนิยมการ์ตูนญี่ปุ่นแนวนี้เป็นอย่างมากทั้งในรูปแบบของหนังสือ และภาพยนตร์ทางโทรทัศน์ หรือมีจำหน่ายและให้เช่าตามร้านทั่วไป

สำหรับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปิดรับสื่อการ์ตูนทั้งที่เป็นหนังสือ หรือภาพยนตร์ของเด็กวัยรุ่นไทยนั้น ในปัจจุบันนี้มักเห็นได้อย่างเด่นชัด โดยแสดงออกให้เห็นถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม นักวิชาการที่เชื่อในเรื่องอิทธิพลของสื่อก็มักกล่าวโทษพฤติกรรมของวัยรุ่นที่ไม่ถูกไม่ควรว่าเป็นผลมาจากสื่อ ถ้าพิจารณาแล้วปัญหาดังกล่าวนี้ล้วนเกิดขึ้นมาจากหลายปัจจัยประกอบกัน เช่น ปัจจัยทางด้านครอบครัว ปัจจัยทางสังคม ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังอ่อนไหวกับสิ่งต่างๆ รอบตัว เป็นวัยที่กำลังต้องการความรัก ความเข้าใจจากคนรอบข้างเป็นอย่างมาก และต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับในหมู่เพื่อนฝูง ดังนั้นวัยรุ่นจึงต้องการสิ่งที่จะช่วยนำทางและชี้แนะให้ตนเองสามารถที่จะดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข และประสบความสำเร็จทั้งได้รับการยอมรับจากคนอื่น การ์ตูนญี่ปุ่นจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่วัยรุ่นได้หันมาใช้เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต หนึ่งในการเล่นแบบพฤติกรรมดังกล่าวคือการแสดงออกทางด้านเรื่องเพศ ซึ่งในสังคมวัฒนธรรมไทยนั้น เรื่องเพศหรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเพศ ถูกกำหนดว่าเป็นเรื่องที่ไม่ควรเปิดเผยหรือพูดในที่สาธารณะ แต่ในปัจจุบันมักพบเห็นได้ว่าวัยรุ่นมักประพฤติตนอย่างเสรีเกี่ยวกับเรื่อง

เพศมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการคบหาเพื่อนต่างเพศ การออกเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศตามลำพัง การแต่งกายที่ล่อแหลมเพื่อดึงดูดความสนใจเพศตรงข้าม หรือการแสดงออกทางเพศของวัยรุ่นในที่สาธารณะ เช่น นักเรียนหญิงนั่งตักนักเรียนชายบนรถประจำทาง เดินจูงมือกัน นั่งชกกันบนรถโดยสารปรับอากาศ ตลอดจนถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่ในสังคมไทยไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง มีความคิดและแสดงพฤติกรรมทางเพศอย่างเสรีมากขึ้น ปัญหาต่างๆ เหล่านี้หลายฝ่ายมักโทษสื่อว่าเป็นตัวการสำคัญ แต่จากการสำรวจงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่าไม่มีงานวิจัยเรื่องใดที่ศึกษาวัยรุ่นว่าพวกเขามีความรู้สึกอย่างไรต่อการเปิดรับสื่อที่สะท้อนให้เห็นขนบธรรมเนียม ประเพณี วิถีชีวิต ของคนไทย ตลอดจนรู้สึกอย่างไรกับพฤติกรรมทางเพศที่เป็นบรรทัดฐานของสังคมไทย ผู้วิจัยจึงได้มุ่งศึกษาถึงการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร เพราะสื่อการ์ตูนทั้งที่เป็นหนังสือและภาพยนตร์ญี่ปุ่นมีอิทธิพลต่อวัยรุ่น รวมทั้งเป็นสื่อยอดนิยมของวัยรุ่นในปัจจุบันด้วย จึงทำการศึกษาว่าวัยรุ่นมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อการ์ตูนดังกล่าวอย่างไร รวมทั้งการเปิดรับดังกล่าวมีผลต่อทัศนคติทางเพศหรือไม่ อย่างไร ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการสื่อสารกับกลุ่มวัยรุ่นเพื่อแก้ไขปัญหากับการแสดงออกทางเพศที่ขัดกับสังคมนิยมวัฒนธรรมไทยได้ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาที่วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครเปิดรับ
2. เพื่อศึกษาทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น และทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

3. ปัญหาการวิจัย

1. รุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
2. วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

3. วิทยุในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

4. การเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศของวิทยุในกรุงเทพมหานครหรือไม่อย่างไร

5. ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศหรือไม่ อย่างไร

4. สมมติฐานการวิจัย

1. วิทยุในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาแตกต่างกัน

2. วิทยุในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

3. วิทยุในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

4. การเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

5. ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ

5. ขอบเขตการศึกษา

1. การวิจัยสำรวจในครั้งนี้ จะทำการศึกษาการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ที่มีต่อทัศนคติทางเพศวิทยุในกรุงเทพมหานคร ของกลุ่มตัวอย่างในช่วงระยะเวลา ตั้งแต่เดือน มกราคม – มีนาคม 2551

2. การศึกษาในครั้งนี้จะทำการสำรวจเก็บข้อมูลในโรงเรียนที่อยู่ในเขตกรุงเทพฯ ที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือ สพฐ. โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และโรงเรียนของเอกชนโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในมัธยมปลาย โดยจะแจกแจงรายละเอียดไว้ในการสุ่มตัวอย่าง โดยเก็บตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ซึ่งเป็นการเก็บตัวอย่างในฐานต่ำสุดที่สามารถทำการอนุมานไปสู่ประชากรได้

6. คำนิยามศัพท์

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรต่างๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก ดังนั้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนตรงกัน ผู้วิจัยจึงอธิบายคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

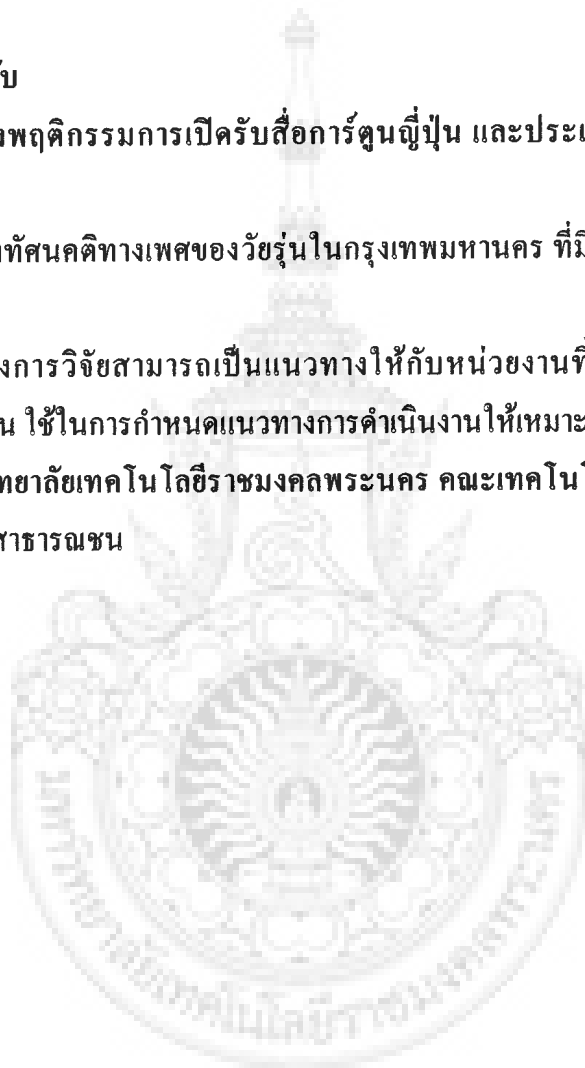
1. วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร หมายถึง นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็น 5 กลุ่ม คือ
  - 1.1 กลุ่มวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมตอนปลาย เขตการศึกษาที่ 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)
  - 1.2 กลุ่มวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมตอนปลาย เขตการศึกษาที่ 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)
  - 1.3 กลุ่มวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมตอนปลาย เขตการศึกษาที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)
  - 1.4 กลุ่มวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมตอนปลายในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
  - 1.5 กลุ่มวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมตอนปลายในสังกัดของเอกชน
2. การ์ตูนญี่ปุ่น หมายถึง หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นที่ฉายทางโทรทัศน์
3. ทักษะคติทางเพศ หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศที่ส่งผลถึงแนวคิดที่วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมี และถือปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น แนวคิดที่มีต่อพรหมจรรย์ การเปิดเผยเรื่องเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน พฤติกรรมความเบี่ยงเบนทางเพศ การแต่งกายที่ล่อแหลมทางเพศ ฯลฯ
4. การเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น หมายถึง พฤติกรรมในการเปิดรับเนื้อหาประเภทต่างๆ จากหนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น ซึ่งประกอบด้วระยะเวลาในการเปิดรับ ความถี่ระยะเวลาในการเปิดรับในแต่ละวัน เหตุผลในการเปิดรับ และประเภทเนื้อหาที่ชอบเปิดรับ
5. ประเภทเนื้อหาของการ์ตูนญี่ปุ่น หมายถึง การ์ตูนที่มีเนื้อหา 4 ประเภท คือ ขำขัน ต่อสู้-ผจญภัย สืบสวน-วิทยาศาสตร์ และรักใคร่
6. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ หมายถึง เพศ อายุ ระดับชั้นปี รายได้ต่อเดือน และประเภทของโรงเรียนที่กำลังศึกษาของนักเรียนมัธยมปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร

7. ข้อจำกัดของการวิจัย

1. ผู้วิจัยเป็นข้าราชการในมหาวิทยาลัย ทำให้มีข้อจำกัดทางด้านเวลา ในการวิจัยสำรวจ จะทำการศึกษาเฉพาะวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
2. เนื่องจากงบประมาณในการวิจัยฯ มีจำกัด จึงได้ทำการเก็บตัวอย่างในฐานต่ำสุดจะสามารถทำการอนุมานไปสู่ประชากรได้ ซึ่งได้เก็บตัวอย่างเป็นจำนวนทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง

8. ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ได้รู้ถึงพฤติกรรมการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทเนื้อหาของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
2. ได้รู้ถึงทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลมาจากการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น
3. ผลของการวิจัยสามารถเป็นแนวทางให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นหรือเยาวชน และสื่อการ์ตูน ใช้ในการกำหนดแนวทางการดำเนินงานให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนจะนำผลการวิจัยเผยแพร่สู่สาธารณชน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การเปิดรับสื่อการตูนญี่ปุ่นที่มีต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” ได้กำหนดแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาไว้ ดังนี้

1. ทฤษฎีแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อ
2. ทฤษฎีการวิเคราะห์ผู้รับสาร
3. ทฤษฎีการสื่อสารนวัตกรรม
4. ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล
5. ทฤษฎีการแบ่งกลุ่มทางสังคม
6. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
7. แนวคิดเกี่ยวกับเพศศึกษา
8. แนวคิดเกี่ยวกับการตูนญี่ปุ่น
9. แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์
10. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น
11. แนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อเด็ก
12. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
13. กรอบแนวคิดงานวิจัย

1. ทฤษฎี แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อ

ในส่วนของแนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อเป็นการมุ่งศึกษาถึงผู้รับสาร การที่ผู้รับสารจะใช้สื่ออะไรก็ตามในการเปิดรับข่าวสาร ผู้รับสารจะมีการเลือกสรรและการแสวงหาข่าวสารให้เป็นไปตามความต้องการ หรือความคาดหวังที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล โดยทั่วไปแล้วผู้รับสารมีกระบวนการเลือกสรรข่าวสารซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอนดังนี้ (พีระ จิระ โสภณ, 2538)

การเลือกเปิดรับ
การเลือกรับรู้
การเลือกจดจำ

แผนภูมิที่ 1 แสดงกระบวนการเลือกสรรของผู้รับสาร

1. การเลือกเปิดรับหรือเลือกสนใจ (Selective Exposure or Selective Attention) หมายถึงแนวโน้มที่ผู้รับสารจะเลือกสนใจ หรือเปิดรับข่าวสารจากแหล่งสาร แหล่งใดแหล่งหนึ่ง ที่มีอยู่ด้วยกันหลายแห่ง โดยทั่วไปแล้วผู้รับสารมักจะเลือกเปิดรับข่าวสาร ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับความเชื่อก่อนหน้านี้และความสนใจของตน โดยผู้รับสารมักจะเลือกรับสิ่งที่สนับสนุนความคิดเดิมของตนอยู่เสมอ

2. การเลือกรับรู้หรือตีความ (Selective Perception or Selective Interpretation) เป็นกระบวนการกลั่นกรองขั้นต่อมา เมื่อบุคคลเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งหนึ่งแหล่งใดแล้ว ผู้รับข่าวสารจะเลือกรับรู้ หรือตีความหมาย ความเข้าใจของตนเองหรือตามทัศนคติ ประสบการณ์ตามความเชื่อความต้องการ ความคาดหวัง แรงจูงใจ สภาพร่างกายหรือสภาวะอารมณ์ เป็นต้น

3. กระบวนการเลือกจดจำ (Selective Retention) เป็นแนวโน้มในการเลือกจดจำข่าวสารเฉพาะสารที่มีเนื้อหาส่วนที่ตรงกับความสนใจ ความต้องการและทัศนคติของตนเอง การเลือกจดจำนี้เปรียบเสมือนเครื่องกรองขั้นสุดท้ายที่มีผลต่อการส่งสาร ไปยังผู้รับสาร ในบางครั้งก็จะลืมเนื้อหาของสารในส่วนที่ไม่ตรงกับความสนใจของตนเอง

นอกจากนี้ วิลเบอร์ ชแรมม์ (Wilbur Schramm, 1962) ยังชี้ให้เห็นถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกรับสารดังนี้

1. ประสบการณ์ ผู้รับสารแสวงหาข่าวสารแตกต่างกันไป ตามประสบการณ์ของตน
2. การประเมินสาระประโยชน์ของข่าวสาร ผู้รับสารจะแสวงหาข่าวสารเพื่อตอบสนองจุดประสงค์ของตน
3. ภูมิหลัง ผู้รับสารที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน จะให้ความสนใจต่อเนื้อหาสารต่างกัน
4. การศึกษาและสภาพแวดล้อม มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกรับสื่อ และเนื้อหาสารที่ต่างกัน
5. ความสามารถในการรับสารเป็นเรื่องเกี่ยวกับสภาพร่างกายและจิตใจของผู้รับสารที่มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับสารที่ต่างกัน

6. บุคลิกภาพ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ การโน้มน้าวใจ และพฤติกรรมของผู้รับสารอารมณ์ สถานภาพทางอารมณ์ อาจเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจความหมายของสาร

7. ทัศนคติ เป็นตัวกำหนดท่าทีของการรับและการตอบสนองต่อข่าวสารที่เปิดรับ เมอร์ริค และโลเวนสไตน์ (Merill and Lowenstein, 1971) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อและข่าวสารที่มีต่อการยอมรับหรือปฏิเสธนวัตกรรม ดังนี้

1. ความเหงา เพราะมนุษย์ต้องการมีเพื่อน ไม่สามารถอยู่ได้เพียงลำพัง ต้องหันมาสื่อสารกับผู้อื่น และแท้จริงคนบางส่วนพอใจที่จะอยู่กับสื่อมากกว่า จะอยู่กับบุคคลในบางครั้ง

2. ความอยากรู้อยากเห็น เพราะเป็นสัญชาตญาณของมนุษย์ที่ต้องการจะรับรู้ข่าวสาร เพื่อตอบสนองความต้องการอยากรู้อยากเห็นของคน ไม่ว่าจะสิ่งที้อยากรู้นั้นจะมีผลกระทบต่อตนเอง ทั้งทางตรงและทางอ้อม หรืออาจเป็นผลกระทบต่อผู้อื่น

3. ประโยชน์ใช้สอย (Self Aggrandizement) โดยทั่วไปแล้วมนุษย์เป็นผู้ที่มีความเห็นแก่ตัวในฐานะที่เป็นผู้รับข่าวสาร จึงต้องแสวงหาข่าวสาร และใช้ข่าวสารบางอย่างเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง เพื่อช่วยให้ความคิดของตนเองบรรลุผล และเพื่อให้ได้รับข่าวสารที่จะช่วยให้ตนเองได้

พรทิพย์ วรกิจโกคาทร (2529 อ้างถึงใน ถัดดา จิตตคุตตานนท์, 2542: 32) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของผู้รับสารต่อข่าวสารไว้ 4 ประการคือ

1. ความต้องการข่าวสารที่เป็นประโยชน์ (Utilization) ผู้รับสารจะเปิดรับข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองเป็นสำคัญ เช่น ฟังเพลงเพื่อความบันเทิง ฟังหรืออ่านข่าวกีฬาที่ตนเองเล่น เป็นต้น

2. ความต้องการข่าวสารที่สอดคล้อง (Consistency) กับค่านิยม ความเชื่อและทัศนคติของผู้รับสาร ผู้รับสารมักจะเปิดรับข่าวสารที่สอดคล้องกับความเชื่อ ค่านิยม หรือทัศนคติของตน ข่าวสารใดที่ไม่สอดคล้องมักจะไม่ได้ได้รับความสนใจหรือได้รับการปฏิเสธจากผู้รับสาร

3. ความต้องการข่าวสารที่สะดวกในการได้มา (Availability) ผู้รับสารนั้นจะมีข้อจำกัดในการเปิดรับข่าวสาร ถึงแม้ข่าวสารจะเป็นข่าวสารที่ให้ประโยชน์และสอดคล้องกับตัวเอง แต่ถ้าข่าวสารดังกล่าวได้มาด้วยความยากลำบากหรือไม่สะดวก ผู้รับสารก็ไม่อาจเปิดรับข่าวสารนั้นได้ ดังนั้นพฤติกรรมหนึ่งของผู้รับสาร คือ ความสะดวกในการได้รับข่าวสาร

4. ความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) เป็นความต้องการที่อยากมีประสบการณ์ใหม่ ๆ ซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์อย่างหนึ่ง และยิ่งอยู่ในสังคมปัจจุบันที่มีอะไรเปลี่ยนแปลงมีประสบการณ์ใหม่ ๆ ตลอดเวลาเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้มนุษย์เปิดรับข่าวสาร

2. ทฤษฎีการวิเคราะห์ผู้รับสาร (Audience Analysis Theory)

นอกจากกรอบแนวคิดทฤษฎีที่ได้กล่าวไปข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยยังได้ใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์ผู้รับสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้รับสาร 2 ส่วนมาเป็นกรอบในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ดังนี้คือ

1. ผู้รับสารในฐานะผู้ดูผู้ชม (Spectator) ซึ่งเป็นผู้รับสารที่เข้าไปชมรายการโดยตรง บางครั้งอาจมีส่วนเข้าไปร่วมในการแสดงด้วย เป็นที่น่าสังเกตได้ว่ารายการบางรายการต้องการผลสะท้อนกลับ (Feedback) ดังนั้นรายการบางประเภทที่แสดงในห้องส่งของโทรทัศน์จึงขาดความมีชีวิตชีวา เพราะขาดผู้ชมที่เกาะติดเวที รายการหลายรายการซึ่งตามปกติไม่มีผู้รับสารที่เป็น Spectator จึงนำเอา Spectator เพื่อมา สร้างสีสันสร้างความมีชีวิตชีวาในห้องส่ง

2. ผู้รับสารในฐานะมวลชน (Mass) เป็นทัศนคติที่ได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีสังคมมวลชน (Mass Society) ถ้ามองในแง่ปริมาณแล้วผู้รับสารจะมีขนาดใหญ่ ครอบคลุมบุคคลทุกประเภท ดังนั้นการส่งสารจึงต้องทำให้ง่ายเพื่อเข้าถึงกับทุกคนได้

ในปัจจุบันผู้รับสารแต่ละประเภทจะมีความหมายนัยยะที่แตกต่างกันและจะส่งผลมาถึงการทำงานรวมทั้งการกำหนดบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนตลอดจนเรื่องผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับผู้รับสารอีก โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร รูปแบบความสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน ผู้รับสารแบบ Spectator จะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ส่งสาร โดยเฉพาะในช่วงเวลาของการแสดงและอาจจะพัฒนาเป็นความสัมพันธ์และเป็นการถ่ายทอด ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้รับสารเองจะมีอยู่ 2 ลักษณะคือ

1. ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นอยู่แล้วตามธรรมชาติก่อนที่จะมีปัจจัยเรื่องอื่นเข้ามา เช่น ความสัมพันธ์ในครอบครัว เครือญาติ เพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมรุ่น เพื่อนที่ทำงาน ฯลฯ เป็นระบบความสัมพันธ์และเป็นการถ่ายทอดตรงที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติ

2. ความสัมพันธ์ที่เกิดจากสื่อมวลชน เป็นรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับสารที่ไม่เคยมีมาก่อนในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal relationship) โดยมีสื่อมวลชนเป็นตัวกลาง

ขณะที่ผู้รับสารเป็นองค์ประกอบของกระบวนการสื่อสาร การศึกษาที่ตัวผู้รับสารจะกำหนดให้เป็นตัวแปรที่แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

1. ผู้รับสารเชิงปริมาณ เป็นการสำรวจภาพรวมของรสนิยม นิสัย แนวโน้ม ของผู้รับสารที่มีต่อรายการประเภทต่าง ๆ เป็นลักษณะของความนิยม
2. ผู้รับสารเชิงคุณภาพ เป็นการเจาะลึกลงในเรื่องของพฤติกรรมที่เกิดจากระบบปริมาณให้ชัดเจน

วิลเบอร์ ชแรมม์ (Wilbur Schramm) กล่าวว่า "ผลกระทบที่สำคัญของการสื่อสารที่เกิดขึ้นกับเราคือ ภาพความคิดในสมองของคนเรา รวมทั้งภาพลักษณ์ ความเชื่อ ค่านิยมและการประเมินค่าที่กระทำต่อบุคคลหรือกลุ่ม"(Schramm, W., Lyle, J, & Parker, E.B., 1961: 193-196) โดยขั้นตอนของการได้รับสาร (Message) จนกระทั่งได้รับการตอบรับ (Action Effect) ประกอบด้วย

1. ระบบประสาทของบุคคลเปิดรับสัญญาณการสื่อสารและเริ่มประมวลข่าวสาร (information) ที่ได้รับ
2. ข่าวสารที่ได้รับมีผลต่อโครงสร้างทางจินตภาพ (Image) และค่านิยม (Values) ภายในบุคคล
3. เกิดกระบวนการเกี่ยวกับพฤติกรรมบุคคล
4. สร้างให้เกิดการกระทำขึ้นมา

อีเวอเรตต์ เอ็ม. โรเจอร์ (Everette M. Rogers) กล่าวว่า "กระบวนการที่ข่าวสารถูกส่งจากแหล่งสารไปยังผู้รับสารมีวัตถุประสงค์ที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมบางประการของผู้รับสาร" (อ้างถึงใน Chaffee, S.H., McLeod, J.M., & Atkin, C.K., 1971: 43-49) แต่ทว่าในบางครั้งจะเกิดการเปลี่ยนพฤติกรรมแฝงโดยได้รับการตอบสนองความต้องการของผู้รับสารเป็นทุนเดิมที่ต้องการตัวค้นแบบในการเดินและเพื่อความมั่นใจ

3. ทฤษฎีการสื่อสารนวัตกรรม (Communication and Innovation Theory)

ในการสื่อสารนวัตกรรมนั้น ปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการยอมรับหรือไม่ยอมรับนวัตกรรมคือ คุณลักษณะของนวัตกรรม ซึ่งเรื่องนี้ (Rogers and Shoemaker, 1971) ได้กล่าวว่า คุณลักษณะของนวัตกรรมตามที่คุณยอมรับรู้สึกเป็นปัจจัยสำคัญในการที่ยอมรับหรือปฏิเสธนวัตกรรม แม้ว่านวัตกรรมจะเป็นสิ่งที่มีประโยชน์มาก แต่ถ้าบุคคลเห็นว่าไม่ดี ไม่มีประโยชน์ก็อาจจะปฏิเสธนวัตกรรมนั้น" คุณลักษณะของนวัตกรรมที่เอื้อประโยชน์ต่อการยอมรับได้แก่

1. ความได้เปรียบเชิงเทียบ หมายถึง การที่ผู้ยอมรับนวัตกรรมรู้สึกว่าการนวัตกรรมนั้นดีกว่า มีประโยชน์มากกว่าสิ่งเก่า ๆ หรือวิธีปฏิบัติเก่าที่นวัตกรรมนั้นเข้ามาแทนที่ การวัดประโยชน์เชิงเทียบอาจวัดในแง่เศรษฐกิจ หรือในแง่อื่น ๆ ก็ได้ เช่น ความเชื่อถือของสังคม เกียรติยศ ความสะดวกสบายในการทำงาน เป็นต้น
2. ความเข้ากันได้ หมายถึง การที่ผู้ยอมรับนวัตกรรมรู้สึกว่าการนวัตกรรมนั้นเข้ากันได้กับค่านิยมที่เป็นอยู่ เข้ากันได้กับความเชื่อทางสังคมและวัฒนธรรม ทศนคติ ความคิดหรือประสบการณ์เกี่ยวกับนวัตกรรมในอดีต ตลอดจนความต้องการของตน นวัตกรรมที่เข้ากับค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคม

3. ความสลับซับซ้อน หมายถึง ระดับความยากง่ายตามความรู้ สึกของกลุ่มเป้าหมาย ผู้รับนวัตกรรมในการที่จะเข้าใจหรือนำนวัตกรรมไปใช้ นวัตกรรมใดมีความสลับซับซ้อน ยากต่อการเข้าใจและการใช้งานนวัตกรรมนั้นก็จะได้รับการยอมรับช้า

4. การนำไปทดลองใช้ได้ หมายถึง ระดับที่นวัตกรรมสามารถนำไปทดลองใช้ นวัตกรรมใดที่สามารถแบ่งเป็นส่วนเพื่อนำไปทดลองใช้ จะได้รับการยอมรับเร็วกว่านวัตกรรมซึ่งไม่สามารถแบ่งไปทดลองใช้ได้ ทั้งนี้เพราะนวัตกรรมที่สามารถนำไปทดลองใช้ได้นี้ จะช่วยลดความรู้สึกเสี่ยงต่อการยอมรับนวัตกรรมมาใช้ของกลุ่มเป้าหมายให้น้อยลง

5. การสังเกตเห็นผลได้ หมายถึง ระดับที่ผลของนวัตกรรม สามารถเป็นสิ่งที่สังเกตเห็นผลได้ ผลของนวัตกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้ง่าย และ สามารถสื่อความหมายให้แก่กลุ่มเป้าหมายได้ง่าย จะได้รับการยอมรับมากกว่านวัตกรรมที่สังเกตเห็นผลยาก ดังนั้นการทำให้กลุ่มเป้าหมายยอมรับในนวัตกรรมทางด้านความคิด จึงทำได้ยากกว่าทำให้ยอมรับในนวัตกรรมทางด้านวัตถุ

จากแนวคิดด้านคุณลักษณะของนวัตกรรม ได้ชี้ให้เห็นว่า การที่บุคคลจะยอมรับนวัตกรรมใดมาใช้บุคคลนั้นจะพิจารณาถึงคุณลักษณะของนวัตกรรมตามแนวความคิดดังกล่าว ก่อนที่จะตัดสินใจรับนวัตกรรมมาใช้ และคุณลักษณะของนวัตกรรมเหล่านี้ไม่สามารถระบุได้ว่า คุณลักษณะข้อใดมีความสำคัญกว่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทและเนื้อหาของนวัตกรรมนั้นๆ

ในกระบวนการสื่อสารนวัตกรรมนั้น ผู้รับสารหรือผู้รับนวัตกรรมจะมีความแตกต่างกัน จากการวิจัยของ โรเจอร์และชูเมเกอร์ (Rogers and Shoemaker) ทำให้สามารถแบ่งลักษณะของผู้ที่ยอมรับนวัตกรรมออกเป็น 2 ประเภทคือ ยอมรับนวัตกรรมเร็วกว่า และผู้ยอมรับนวัตกรรมช้ากว่า ซึ่งสามารถสรุปลักษณะความแตกต่างของผู้ยอมรับนวัตกรรมทั้งสองประเภทได้ดังนี้

1. ความแตกต่างด้านสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ โรเจอร์สและชูเมเกอร์ (Rogers and Shoemaker) ได้ทำการศึกษาถึงความแตกต่างของผู้ยอมรับนวัตกรรมตามลักษณะทางประชากรที่มีความสัมพันธ์กับผู้ยอมรับนวัตกรรม ไว้ดังนี้

- 1.1 อายุ : ผู้ยอมรับนวัตกรรมเร็ว ไม่มีความแตกต่างจากผู้ยอมรับนวัตกรรมช้า
- 1.2 สถานภาพทางสังคม : ผู้ยอมรับนวัตกรรมเร็ว มีสถานภาพทางสังคมสูงกว่า มีรายได้และทรัพย์สินมากกว่า มีอาชีพดีกว่า และมีระดับการดำรงชีวิตที่ดีกว่าผู้ยอมรับนวัตกรรมช้า
- 1.3 ความเป็นเจ้าของทรัพย์สิน : ผู้ยอมรับนวัตกรรมเร็ว เป็นเจ้าของสิ่งที่เป็นหน่วยใหญ่กว่า ผู้ยอมรับนวัตกรรมช้า
- 1.4 ระดับการยอมรับนวัตกรรม : ผู้ยอมรับนวัตกรรมเร็ว เป็นผู้ที่ยอมรับนวัตกรรมนั้นหรือคล้าย ๆ นวัตกรรมนั้นไปใช้ มากกว่าผู้ยอมรับนวัตกรรมช้า

1.5 ความเชี่ยวชาญ : ผู้ยอมรับนวัตกรรมเร็ว มีการกระทำที่ใช้ความเชี่ยวชาญมากกว่า ผู้ยอมรับนวัตกรรมช้า

2. ความแตกต่างด้านบุคลิกภาพ โดยเหตุที่ผู้ยอมรับนวัตกรรมมีลักษณะเฉพาะที่เป็นปัจเจกบุคคล และผ่านกระบวนการเรียนรู้และกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่ไม่เหมือนกัน จึงทำให้เกิดความแตกต่างทางด้านบุคลิกภาพซึ่งส่งผลต่อการยอมรับนวัตกรรมดังนี้

2.1 ระบบความเชื่อ : ผู้ยอมรับนวัตกรรมเร็ว ยึดถือระบบความเชื่อแบบฝังหัวน้อยกว่าผู้ยอมรับนวัตกรรมช้า

2.2 ความสามารถในการคิดในลักษณะนามธรรม : ผู้ยอมรับนวัตกรรมเร็วมีความสามารถในการคิดเรื่องที่เป็นนามธรรมได้ดีกว่าผู้ยอมรับนวัตกรรมช้าสามารถยอมรับนวัตกรรมบนพื้นฐานของสิ่งเร้าที่ไม่มีตัวตนได้ดีกว่า

2.3 การใช้เหตุผล : ผู้ยอมรับนวัตกรรมเร็วมีการใช้เหตุผลดีกว่าผู้ยอมรับนวัตกรรมช้ามีความสามารถในการใช้เครื่องมือหรือวิธีการที่มีประสิทธิภาพที่สุดเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

2.4 ความฉลาด : ผู้ยอมรับนวัตกรรมเร็วมีความฉลาดมากกว่าผู้ยอมรับนวัตกรรมช้า

2.5 ทักษะคิดต่อการเปลี่ยนแปลง : ผู้ยอมรับนวัตกรรมเร็วมีทักษะคิดที่ดีต่อการเปลี่ยนแปลง และมีทัศนคติที่ชอบการเสี่ยงภัยมากกว่าผู้ยอมรับนวัตกรรมช้า

2.6 ความเชื่อทางด้านวิทยาศาสตร์และโซคกลาง : ผู้ยอมรับนวัตกรรมเร็วมีทัศนคติที่ดีต่อวิทยาศาสตร์มากกว่าผู้ยอมรับนวัตกรรมช้ากว่า และมีความเชื่อ ถือโซคกลาง พรหมลิขิตน้อยกว่าผู้รับนวัตกรรมช้า

2.7 ระดับความตั้งใจและความปรารถนา : ผู้ยอมรับนวัตกรรมเร็วมีระดับความตั้งใจที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์สูงสุดกว่าผู้ยอมรับนวัตกรรมช้า อีกทั้งยังมีความปรารถนาหรือความต้องการ ศึกษา อาชีพ เกียรติยศ และอื่น ๆ สูงกว่าผู้ยอมรับนวัตกรรมช้า

3. ความแตกต่างในด้านพฤติกรรมกรรมการสื่อสาร ผู้ยอมรับนวัตกรรมในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคม จะมีพฤติกรรมสื่อสารระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมที่ต่างกัน ซึ่งจากการศึกษาของพบว่าตัวแปรทางด้านพฤติกรรมกรรมการสื่อสารที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับนวัตกรรมได้แก่

3.1 การมีส่วนร่วมในสังคม : ผู้ยอมรับนวัตกรรมเร็วมีส่วนร่วมในสังคมมากกว่า และสามารถเข้าเป็นส่วนหนึ่งของระบบสังคมได้ดีกว่า นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มที่จะเป็นสมาชิกของระบบสังคมที่มีบรรทัดฐานตามแบบทันสมัย และเป็นสมาชิกของระบบสังคมที่มีบูรณาการอย่างดี มากกว่าผู้ยอมรับ

3.2 นวัตกรรมซ้ำ ความเป็นสากล : ผู้ยอมรับนวัตกรรมเร็วมีความเป็นสากลไม่ผูกพันกับท้องถิ่นมากนัก และมักมีกลุ่มอ้างอิงเป็นบุคคลภายนอกสังคม มีการเดินทางไปมาหาผู้คนภายนอกสังคมมากกว่าผู้ยอมรับนวัตกรรมซ้ำ

3.3 การติดต่อกับผู้นำการเปลี่ยนแปลง : ผู้ยอมรับนวัตกรรมเร็วมีการติดต่อกับผู้นำการเปลี่ยนแปลงมากกว่าผู้ยอมรับนวัตกรรมซ้ำ การเข้าถึงสื่อมวลชน : ผู้ยอมรับนวัตกรรมเร็วมีโอกาสในการเข้าถึงสื่อมวลชน ได้มากกว่าผู้ยอมรับนวัตกรรมซ้ำ

3.4 การแสวงหาข่าวสาร : ผู้ยอมรับนวัตกรรมเร็วมีการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับนวัตกรรม มากกว่าผู้ยอมรับนวัตกรรมซ้ำ ความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรม : ผู้ยอมรับนวัตกรรมเร็วมีความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมดีกว่าผู้ยอมรับนวัตกรรมซ้ำ

3.5 ระดับการเป็นผู้นำความคิด : ผู้ยอมรับนวัตกรรมเร็วมีระดับการเป็นผู้นำทางความคิด มากกว่าผู้ยอมรับนวัตกรรมซ้ำ

โรเจอร์ส (Rogers) ได้เสนอแบบจำลองเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรม (Innovation Decision Process) ซึ่งมีอยู่ 5 ขั้นตอนคือ

1. ขั้นความรู้ (Knowledge Stage) เป็นขั้นที่บุคคลจะทราบว่ามีนวัตกรรมนั้นปรากฏอยู่ และพอที่จะเข้าใจว่านวัตกรรมนั้นทำหน้าที่อย่างไร ในขั้นความรู้นี้สามารถแบ่งประเภทของความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมได้เป็น 3 ประเภท คือ

1.1 ความรู้ที่ทำให้เกิดความตื่นตัวเกี่ยวกับนวัตกรรม คือความรู้ว่ามีนวัตกรรมเกิดขึ้นแล้ว และนวัตกรรมนั้นทำหน้าที่อะไรได้บ้าง

1.2 ความรู้ที่จำเป็นสำหรับการจะใช้นวัตกรรมได้อย่างไร ความรู้ประเภทนี้ได้จากข่าวสารที่จะช่วยให้สามารถใช้นวัตกรรมได้อย่างถูกต้อง นวัตกรรมยังมีความซับซ้อนมากเพียงใด ความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ประเภทนี้ก็ยังมีมากเท่านั้น

1.3 ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักการซึ่งจะช่วยให้เห็นนวัตกรรมบรรลุผล การมีความรู้ประเภทนี้จะช่วยให้คนเข้าใจและยอมรับนวัตกรรมในอนาคตได้ง่ายขึ้น

2. ขั้นการจูงใจ (Persuasion Stage) ในขั้นนี้บุคคลจะแสดงทัศนคติต่อนวัตกรรมในรูปแบบเห็น ด้วยและไม่เห็นด้วย ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึก ในขั้นการจูงใจนี้บุคคลจะรู้สึก ผูกพันกับนวัตกรรมมากขึ้น มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับนวัตกรรมนั้น อย่างจริงจัง ทัศนคติเกี่ยวกับ นวัตกรรมสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ ทัศนคติเฉพาะที่มีต่อนวัตกรรม คือ ทัศนคติที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ชอบหรือไม่ชอบประโยชน์ของนวัตกรรม ทัศนคตินี้มีอิทธิพลต่อนวัตกรรมที่กำลังเผยแพร่ และนวัตกรรมที่จะมีการเผยแพร่ในอนาคต และทัศนคติทั่วไปที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง คือทัศนคติอย่างกว้าง ๆ ที่เอื้ออำนวยให้

กลุ่มเป้าหมายเปลี่ยนแปลง ซึ่งทัศนคติชนิดนี้เป็นทัศนคติที่ดีก่อนนวัตกรรม ทำให้ประชาชนรู้จักพัฒนาตนเองและแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับนวัตกรรมที่จะเป็นประโยชน์ต่อตัวเอง

อย่างไรก็ตามชั้นจิตใจนี้จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในด้านพฤติกรรมที่แสดงออกโดยสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีอยู่ แต่มีบางครั้งที่ทัศนคติและการกระทำไม่มีความสัมพันธ์กัน นอกจากนี้แล้วรูปแบบของทัศนคติต่อการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก่อนนวัตกรรม ไม่ได้เป็นตัวนำไปสู่การตัดสินใจยอมรับหรือไม่ยอมรับโดยตรงหรือในทันทีเสมอ

3. ขั้นการตัดสินใจ (Decision Stage) ในขั้นนี้บุคคลจะมีแนวทางการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรมใน 2 ลักษณะคือ

3.1 การยอมรับนวัตกรรม (Adoption) หมายถึง การตัดสินใจที่จะยอมรับนวัตกรรมมาใช้ให้ดีที่สุดที่สุดเท่าที่จะทำได้

3.2 การปฏิเสธนวัตกรรม (Rejection) หมายถึง การตัดสินใจที่จะไม่ยอมรับนวัตกรรมมาใช้

การตัดสินใจที่จะยอมรับหรือปฏิเสธนวัตกรรมนี้ ขึ้นอยู่กับความสามารถในการทดลองใช้ในปริมาณจำกัดของนวัตกรรม นวัตกรรมใดที่บุคคลสามารถทดลองใช้ได้ จะทำให้บุคคลนั้นรู้สึกเสี่ยงภัยในการตัดสินใจยอมรับนวัตกรรมน้อยลง และนำไปสู่การยอมรับนวัตกรรมในที่สุด

4. ขั้นการลงมือปฏิบัติ (Implementation Stage) ในขั้นตอนที่ 1-3 เป็นขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับความคิดแต่ในขั้นตอนที่ 4 นี้เป็นขั้นตอนที่บุคคลผู้รับนวัตกรรมจะต้องลงมือปฏิบัติตามแนวทางหรือวิธีการของนวัตกรรมนั้น และขั้นตอนนี้จะสิ้นสุดลงเมื่อบุคคลมีการปฏิบัติในแนวทางใหม่นั้นอย่างเป็นกิจวัตรประจำวัน

5. ขั้นทบทวนการตัดสินใจ (Confirmation Stage) ในขั้นนี้บุคคลจะแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรมที่ได้ทำไปแล้ว แต่ก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจในนั้นได้อีก หากว่าได้รับข่าวสารที่ขัดแย้งหรือข่าวสารในแง่ลบเกี่ยวกับนวัตกรรมนั้น

4. ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล (The Individual Difference Theory)

ในการศึกษาเกี่ยวกับผู้รับสารซึ่งมีความหลากหลาย ย่อมต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งทฤษฎีดังกล่าวได้อธิบายว่าผู้รับสารแต่ละคนที่มีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะปัจจัยทางด้านจิตวิทยาและสังคมต่างจะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการสื่อสารที่แตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล ทำให้เกิดผลไม่เหมือนกันหรือไม่เป็นไปตามเจตนาของผู้ส่งสาร

เดอ เฟลอร์ (DeFleur, 1970:119-121) กล่าวว่าผู้รับสารแต่ละคนจะมีความแตกต่างกัน ในทางจิตวิทยา เช่น ทักษะ ความเชื่อ ฯลฯ จะทำให้มีความสนใจในการเปิดรับสารหรือตีความ จากสารที่ได้รับจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน โดยได้วางหลักเกณฑ์พื้นฐานเกี่ยวกับทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล ไว้ดังนี้

1. บุคคลมีความแตกต่างกันอย่างมากในด้านบุคลิกภาพ และสภาพทางจิตวิทยา ซึ่ง ความแตกต่างกันดังกล่าวนี้ บางส่วนมาจากลักษณะความแตกต่างทางชีวภาคหรือทางร่างกายของ แต่ละบุคคล แต่ส่วนใหญ่มาจากความแตกต่างที่เกิดจากการที่บุคคลมีการเรียนรู้จากสังคมที่ แตกต่างกัน

2. บุคคลที่มีความเป็นอยู่ต่างสภาพแวดล้อมหรือถูกเลี้ยงในสภาพที่แตกต่างกัน จะ เปิดรับความคิดเห็นแตกต่างกัน ไปอย่างกว้างขวาง

3. การเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ทำให้บุคคลมีทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ ที่ร่วมกันเป็นลักษณะทางจิตวิทยาส่วนบุคคลที่แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งผลจากความแตกต่างนี้ทำให้มี การกำหนดการเปิดรับสารจากสื่อมวลชน

จากทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าความแตกต่างทางด้านบุคลิกภาพและทางจิตใจ และการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมของผู้รับสาร จะส่งผลให้ผู้รับสารแต่ละคนมีลักษณะการเปิดรับ ข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำมาเป็นกรอบในการศึกษาด้วย

5. ทฤษฎีการแบ่งกลุ่มทางสังคม

ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงตัวแปรแทรกเช่นเดียวกับทฤษฎีความแตกต่างระหว่าง ปัจเจกบุคคล (The Individual Difference Theory) แต่เดอ เฟลอร์ ได้กำหนดปัจจัยทางสังคมเป็นตัว แปรแทรก ซึ่งแตกต่างจากทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล (The Individual Difference Theory) ที่กำหนดให้ลักษณะทางจิตวิทยาเป็นตัวแปรแทรก

เดอ เฟลอร์ (DeFleur) ได้เสนอทฤษฎีการแบ่งกลุ่มทางสังคม ซึ่งเป็นทฤษฎีที่พัฒนามา จากแนวคิดทางสังคมวิทยา ที่อธิบายว่าประชาชนที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายคลึงกัน เช่น การศึกษา รายได้ อาชีพ เชื้อชาติ ศาสนา อายุ เพศ ภูมิฐานะ ฯลฯ จะมีพฤติกรรมสื่อสารที่คล้ายคลึงกันด้วย เช่นการเปิดรับสื่อมวลชน ความชอบที่มีต่อสื่อประเภทต่างๆ และผลของการสื่อสาร เป็นต้น ซึ่ง สมมติฐานว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางสังคมอยู่ในกลุ่มเดียวกันมักจะมีความสนใจหรือพฤติกรรม ในทางเดียวกัน

จากทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น นำมาประยุกต์ใช้เป็นกรอบในการศึกษาครั้งนี้ ในการพิจารณาว่านักเรียนชั้นมัธยมปลายที่มีกลุ่มทางสังคมที่แตกต่างกันและเหมือนกันนั้น จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการเปิดรับสื่อการตูนญี่ปุ่นที่มีต่อทัศนคติทางเพศ แตกต่างกันหรือไม่

6. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

กรอสและนิแมน (Gross and Niman, 1953) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นผลสะท้อนที่แสดงออกโดยพฤติกรรม และความเชื่อที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตในสังคม

นอร์แมน แอล มัน (Norman L Mun, 1971) กล่าวว่า ทัศนคติคือ ความรู้สึก และความคิดเห็นที่บุคคลมีต่อสิ่งของบุคคล สถานการณ์ สถาบัน และข้อเสนอใด ๆ ในทางยอมรับหรือปฏิเสธซึ่งมีผลทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงปฏิกิริยาตอบสนองด้วยพฤติกรรมอย่างเดียวกันตลอดมีองค์ประกอบ 3 ประการดังนี้

1. ด้านความรู้ (Cognitive Component) คือ ข้อมูลพื้นฐานที่บุคคลมีเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด
2. ด้านความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ลักษณะทางอารมณ์ หรือการประเมินค่าของบุคคลที่สอดคล้องกับความคิด เช่น มีความคิดที่ดีกับสิ่งใดก็จะมีความรู้สึกดีกับสิ่งนั้น
3. ด้านพฤติกรรม (Conative Component) คือ สิ่งที่บุคคลแสดงออกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด พฤติกรรมจะสอดคล้องต่อองค์ประกอบด้านความรู้และความรู้สึก

แอล ไอ เฮอร์สโตน (L.I.Thurstone, 1967) กล่าวว่าทัศนคติเป็นผลทั้งหมดของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ความคิดเห็น ความกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง การแสดงออกทางด้านคำพูดเป็นความคิดเห็น ซึ่งความคิดเห็นนี้เป็นสัญลักษณ์ของทัศนคติ ดังนั้น ถ้าอยากจะวัดทัศนคติก็ทำได้โดยการวัดความคิดเห็นของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ

ธงชัย สันติวงษ์ (2538) ให้คำจำกัดความของทัศนคติไว้ดังนี้ คือ หมายถึง “ระเบียบของแนวความคิด ความเชื่อ อุปนิสัย และสิ่งจูงใจที่เกี่ยวข้องกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ” มนุษย์จะมีกลไกอันหนึ่งที่จะทำการประเมินทุกสิ่งทุกอย่างตลอดเวลา โดยมนุษย์จะมีระเบียบของแนวความคิดและความเชื่อต่อทุกสิ่งเป็นไปในทางหนึ่งทางใดในสองทางเสมอ คือ ดีและไม่ดี ชอบและไม่ชอบ รักและเกลียด กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ คนทุกคนในโลกจะไม่มีใครเลยที่มีใจเป็นกลางและเห็นทุกอย่างเหมือนกัน เพราะทุกคนมีสิ่งจูงใจและอารมณ์ (Motivational and Emotional Characteristics) แตกต่างกัน

คุณลักษณะของทัศนคติอาจสรุปได้ ดังนี้ คือ

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่มือภายใน กล่าวคือ เป็นเรื่องของระเบียบความนึกคิดที่เกิดขึ้นภายในของแต่ละคน

2. ทัศนคติจะมีใช้สิ่งที่มีมาแต่กำเนิด แต่เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่คนได้เกี่ยวข้องกับอยู่ด้วยในภายนอก และทัศนคติจะก่อตัวจากการประเมินหลังจากที่ได้เกี่ยวข้องกับสิ่งภายนอก ดังเช่นที่ไมเออร์และอาร์โนลด์ (Myers and Reynolds) มีความเห็นว่า ทัศนคติมีผลต่อการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลนั้น ๆ ได้เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น

3. ทัศนคติจะมีลักษณะมั่นคงถาวร กล่าวคือ ภายหลังจากที่ทัศนคติได้ก่อตัวขึ้นมาแล้ว ทัศนคติดังกล่าวจะไม่เป็นภาวะที่เกิดขึ้นเป็นการชั่วคราว หากแต่จะมีความมั่นคงถาวรตามสมควร เพราะทัศนคติที่ก่อตัวขึ้นนั้น จะมีกระบวนการคิดวิเคราะห์ ประเมิน และสรุปจัดระเบียบเป็นความเชื่อ การเปลี่ยนแปลงก็ย่อมต้องใช้เวลาเพื่อปรับตามกระบวนการดังกล่าวเช่นกัน

4. ทัศนคติมีความหมายอิงถึงตัวบุคคลและสิ่งของเสมอ ความหมายในที่นี้ก็คือ ทัศนคติจะมีใช้เกิดขึ้นมาได้เองจากภายใน หากแต่เป็นสิ่งที่ก่อตัว หรือเรียนรู้เอามาจากสิ่งที่มีตัวตนที่อ้างอิงถึงได้ เช่น ตัวบุคคล กลุ่มคน สถาบัน สิ่งของ คำนิยม เรื่องราวทางสังคม หรือแม้แต่ความนึกคิดต่าง ๆ

การก่อตัวของทัศนคติ

เครซ ครัทซ์ฟิลด์และบัลลาชี (Krech, Crutchfield and ballachy, 1948) ได้ให้ความเห็นว่าทัศนคติอาจเกิดขึ้นจากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. การจูงใจทางร่างกาย (Biological Motivations) สิ่งใดที่สามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางร่างกายของคนได้ บุคคลก็มีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หากสิ่งใดตอบสนองความต้องการของคนไม่ได้ บุคคลก็จะมีทัศนคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. ข่าวสารข้อมูล (Information) ทัศนคติจะมีพื้นฐานมาจากข่าวสารและข้อมูลที่บุคคลได้รับ ทำให้บุคคลนั้นเก็บข้อมูลข่าวสารนั้นไปคิดและสร้างเป็นทัศนคติขึ้นมาได้ ฉะนั้นบางคนอาจเกิดทัศนคติไม่ดีต่อผู้อื่น โดยการฟังคำติฉินที่ใคร ๆ มาบอกไว้ก่อนก็ได้

3. การเข้าไปเป็นสมาชิกหรือสังกัดกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง (Group Affiliation) เพราะบุคคลที่อยู่ในกลุ่มสังคม ย่อมจะปรับทัศนคติและปฏิบัติตนคล้อยตามบรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อให้ตนเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม หากทัศนคตินั้นไม่ขัดแย้งกับทัศนคติของตนมากเกินไป

4. บุคลิกภาพ(Personality) ทัศนคติมีส่วนสัมพันธ์กับบุคลิกภาพของบุคคลนั้นด้วย เช่น ผู้ที่มีบุคลิกภาพสมบูรณ์มักมองผู้อื่นในแง่ดี ส่วนผู้ปรับตัวยากจะมีทัศนคติในทางตรงข้าม เช่น มักคิดว่าบุคคลอื่นอิจฉาริษยาหรือคิดร้ายต่อตน

ทัศนคติทางเพศหมายถึงแนวคิดที่บุคคลมีและถือปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น การวิจัยทัศนคติที่มีต่อเพศสัมพันธ์ จะเป็นการหาข้อมูลนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่มีต่อแนวคิดเรื่องพรหมจรรย์ การเปิดเผยเรื่องเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน พฤติกรรมความเบี่ยงเบนทางเพศ ขณะเดียวกันการวิจัยครั้งนี้ก็มุ่งหาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่มีต่อปัญหาทางเพศบางประการ เช่น ปัญหาการทำแท้ง การถูกข่มขืน การขายตัวของนิสิตนักศึกษาหรือปัญหาความเสมอภาคทางเพศ

7. แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา

คำว่า “เพศ” (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา, 2530:24) ตามความหมายในพจนานุกรม หมายถึงรูปหรือลักษณะที่ทำให้รู้ว่าหญิงหรือชาย ส่วนคำว่า “ศึกษา” แปลว่าการเล่าเรียนฝึกฝน “ ดังนั้น “เพศศึกษา” จึงหมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับหญิงและชาย ตั้งแต่เกิดมาจนถึงชีวิต จะเป็นโสดทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม อันจะส่งเสริมให้ผู้ที่ศึกษารู้จักเพศเดียวกัน เพศตรงข้ามและมีชีวิตอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในครอบครัวและสังคมอย่างมีความสุขโดยปราศจากปัญหาใด ๆ

คำว่า “เพศศึกษา” นั้นมีขอบข่ายกว้างขวางมาก จึงมีผู้ให้คำจำกัดความและความหมายเรื่องเพศศึกษาในหลากหลายทัศนะดังต่อไปนี้

เสนอ อินทรสุขศรี (อ้างถึงในสมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย, 2525 : 12)
ให้ความหมายในเรื่องของเพศศึกษาไว้ว่า หมายถึง การศึกษาที่จะเรียนรู้และเข้าใจในเรื่อง

1. ธรรมชาติของชีวิตนับแต่เกิดจนตาย
2. “ความรัก” ที่คนเราจะพึงมีต่อกัน
3. วิธีการคบหาสมาคมระหว่างเพศเดียวกันและต่างเพศ
4. ประเพณี มารยาท และขนบธรรมเนียมของสังคม
5. ชีวิตครอบครัวอันประกอบด้วยพ่อแม่ลูก
6. จิตวิทยาเรียนรู้เกี่ยวกับเพศของตนเอง และเพศตรงข้าม
7. การสร้างฐานะอันมั่นคง เพื่อเตรียมตัวสร้างครอบครัวใหม่ของตนเอง
8. การเลือกคู่ครองที่ถูกต้อง
9. การปฏิบัติตน และ การใช้ชีวิตสมรสให้เป็นสุข
10. การเลี้ยงดูอบรมทารกและเด็กเพื่อพัฒนาความเจริญของเด็กและสังคมในอนาคต
11. สภาพปกติและผิดปกติทางเพศ
12. การวางแผนครอบครัว
13. การปฏิบัติตนเพื่อใช้ชีวิตวัยสูงอายุให้มีความสุขในบั้นปลายชีวิต เป็นต้น

เคอร์เคนดอลล์ (Lester A. Kirkendall, 1960) ได้อธิบายว่า เรื่องเพศมีความหมายและขอบเขตกว้างมาก เช่นเดียวกับคำว่า “ชีวิต” จึงไม่สามารถจะใช้คำอธิบายอย่างสั้น ๆ ได้ แต่พอจะสรุปได้ดังนี้

1. เรื่องเพศเป็นแรงผลักดันที่สำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งทำให้คนเราเกิดความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จและสามารถกระทำหรือแสดงพฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุตามที่ได้ตั้งใจเอาไว้
2. เรื่องเพศเป็นแรงกระตุ้นหรือเครื่องเร้าใจอันทรงพลังยิ่ง ที่ทำให้เพศชายและเพศหญิงเกิดความสนใจซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยทำให้การประกอบกิจการต่าง ๆ เป็นไปอย่างราบรื่น
3. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถกำหนดบทบาท กิริยาท่าทาง ลักษณะการดำเนินชีวิตของคนเราอย่างเห็นได้ชัด แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเพศใดจะสำคัญยิ่งหย่อนไปกว่ากัน
4. เรื่องเพศเป็นธรรมชาติที่แฝงอยู่ในร่างกายและจิตใจของคนเราอย่างลึกซึ้งและถาวร ซึ่งจะแสดงบทบาทสำคัญที่สุดให้เห็นได้ในชีวิตรักและการครองเรือน
5. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถคลับแคลให้ชีวิตมีความต่อเนื่องกัน จากช่วงชีวิตหนึ่งไปยังอีกช่วงชีวิตหนึ่งโดยกระบวนการทางการสืบพันธุ์ ซึ่งความต่อเนื่องนี้จะช่วยทำให้ลักษณะชีวิตหลายสิ่งหลายอย่างของพ่อแม่สามารถสืบทอดไปสู่ลูกได้

ในขณะที่สุชาติ โสมประยูร (อ้างถึงในมยุรี งามทอง, 2533: 1) ได้กล่าวว่า เพศศึกษาหมายถึง การศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และความรู้สึที่ดีในเรื่องธรรมชาติของเพศและพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพ และมนุษย์สัมพันธ์อันดีระหว่างทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวม จึงนับได้ว่าเพศศึกษานั้นเป็นการศึกษาส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ชีวิตของคนเรามีความสุข

เนเซอร์ (Nazer อ้างถึงในหน่วยศึกษานิตเทศก์ กรมพลศึกษา, 2530: 25) ได้กล่าวว่า เพศศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในเรื่องความสัมพันธ์ของบุคคล ได้แก่ ความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อน ความสัมพันธ์เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบของแต่ละบุคคล สุขวิทยา สังคมวิทยา ซึ่งเรื่องดังกล่าวเยาวชนควรได้เรียนรู้ และเข้าใจและควรจัดโครงการสอนที่ต่อเนื่องกันในขณะอยู่ในระบบการศึกษา

และวันทนี วาสิกะสิน (อ้างถึงในวันทนี วาสิกะสินและคณะ, 2537: 2) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษาว่าหมายถึง การให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องเพศ ซึ่งมีส่วนประกอบหลายอย่าง เช่น การเรียนรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องเพศ ซึ่งมีส่วนประกอบหลายอย่าง เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับสรีระร่างกายทั้งของชายและหญิง การเปลี่ยนแปลงร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น โดยเฉพาะระบบอวัยวะสืบพันธุ์ (human sexual system) การมีเพศสัมพันธ์เมื่อถึงเวลา เช่น

การเข้าสู่ภาวะการสมรส เพศศึกษาจะช่วยให้คู่สมรสสามารถปรับตัวในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ (sexual act) ได้อย่างเหมาะสม การตั้งครรรค์ การเตรียมตัวเป็นบิดามารดาที่ดี รวมทั้งการมีทัศนคติที่ดีต่อเพศตรงข้าม การรู้จักให้เกียรติกัน การมีความรับผิดชอบต่อเพศตรงข้าม โดยเฉพาะเพศชายต่อเพศหญิง ทั้งหมดนี้ก็เพื่อให้บุคคลแต่ละคนมีความรู้ ทัศนคติ และมีพฤติกรรมที่ดีในเรื่องเพศ ไม่สร้างปัญหาให้แก่ครอบครัวและสังคม การสอนเพศศึกษานี้สามารถหยิบยกตอนใดตอนหนึ่งของเนื้อหาสาระให้เหมาะสมกับวัยของบุคคลแต่ละคนได้เช่นกัน

อาจกล่าวได้ว่า เพศศึกษาเป็นวิชาที่ว่าด้วยการศึกษาปัญหาชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยเน้นความเจริญเติบโต และพัฒนาการทางเพศ ทั้งในด้านร่างกายจิตใจ อารมณ์ สังคม ตลอดจนศีลธรรม จรรยา เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวม

สำหรับบทบาทที่สำคัญของเพศศึกษานั้นก็มีอยู่ด้วยกันหลายด้าน ดังนี้ (ระวีวรรณ แสงฉาย, 2538: 9)

1. เพศศึกษาจะต้องช่วยให้แต่ละคนเข้าใจและยอมรับหน้าที่ตามเพศของตน และปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ของตนอย่างได้ผลและราบรื่น
2. การเข้าใจความสัมพันธ์อันดีต่อกันฉันท์เพื่อน เช่น ให้เกียรติกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำความอบอุ่นใจ แต่ละคนไม่ว่าชายหรือหญิง

8. แนวคิดเกี่ยวกับการ์ตูน

การ์ตูน คือ ศิลปะที่แสดงออกทางภาพหลายๆ แบบ ซึ่งมีความหมายแตกต่างกันจากผู้หนึ่งไปอีกผู้หนึ่ง ในยุคอดีต การ์ตูนหมายถึงภาพวาดที่ใช้การเรียนการศึกษาแทนการใช้ภาพจริง ในปัจจุบันการ์ตูนมักจะหมายถึงแอนิเมชัน ซึ่งเป็นเทคนิคในการสร้างการ์ตูนในยุคปัจจุบัน ที่มีการฉายทางโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ ในความหมายอื่น การ์ตูนใช้แทนรายการสำหรับเด็กที่มีการใช้สัตว์ หรือสิ่งมีชีวิตอย่างอื่นเคลื่อนไหวในลักษณะเหมือนมนุษย์

การ์ตูนญี่ปุ่น เป็นคำที่ใช้เรียก หนังสือการ์ตูน หรือภาพยนตร์การ์ตูนที่มาจากประเทศญี่ปุ่น ลักษณะของการ์ตูนญี่ปุ่น ตัวละครในเรื่องจะมีลักษณะเฉพาะตัว และเนื้อเรื่องที่แตกต่างกัน และตัวละครในเรื่องจะมีลักษณะตาที่โตกว่าลักษณะของตาคนปกติ ในภาษาญี่ปุ่น คำว่าหนังสือการ์ตูนคือ มังงะและคำว่าภาพยนตร์การ์ตูนคือ อะนิเมะ

การ์ตูน ในภาษาไทยมาจากศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “Cartoon” ซึ่งในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้ให้ความหมายว่า การ์ตูน คือ ภาพล้อ ภาพตลก หรือบางทีเขียนเป็นภาพแสดงเหตุการณ์ที่ผู้เขียนตั้งใจจะล้อเลียนจะให้ดูรู้สึกรำคาญ บางทีก็เขียนติดต่อกันเป็นเรื่องยืดเยื้อ ส่วนอีกคำที่มีความหมายใกล้เคียงกับการ์ตูน คือ Comic เป็นลักษณะการ์ตูนที่มีความต่อเนื่อง

เป็นเรื่องราว มีคำบรรยายได้ภาพ ในภาพแต่ละภาพ ลักษณะของภาพจะออกมาในเชิงภาพการ์ตูนที่ไม่เน้นความจริงของกายวิภาคอันเป็นลักษณะเดียวกับ Cartoon แต่เดิมเนื้อเรื่องชวนขันเสียดสีส่วนใหญ่อัจจุบันเนื้อหา อาจเป็นเรื่องแนวใดก็ได้ เช่น อาชญากรรม สงคราม ผจญภัย ฯลฯ

หทัย ดันหยง (2525: 324) ได้กล่าวถึงลักษณะของหนังสือการ์ตูนไว้ดังนี้

1. ใช้ภาพเขียนที่มีจินตนาให้คิดเพี้ยนจากความเป็นจริงด้วยศิลปะชั้นต้น
2. ใช้ความคิดผิดเพี้ยนนั้นให้เกิดภาพพจน์ทางความคิด เช่นการล้อเลียน เสียดสี ชวนหัว จี้เส้น เข้าแหย่ เป็นต้น

หัว จี้เส้น เข้าแหย่ เป็นต้น

3. ย่อและประหัดตัดตอนทั้งภาพและภาษาที่แสดงออก เช่น คำว่าการ์ตูนก็เขียนว่า ตูน ตูนตูน คำว่า สนุกเขียนว่า หนุก หนุก

4. ใช้ภาษาพูด และภาษาชาวบ้านเป็นส่วนใหญ่ แต่ไม่ถึงหยาบโตน

5. ใช้ภาพ ภาษา และพฤติกรรมที่ปรากฏในเหตุการณ์แวดล้อมปัจจุบันเป็นหลัก

6. มุ่งเขียนภาพอย่างหนึ่งให้สะท้อนไปสู่อีกหนึ่ง เช่น รูปสัตว์ให้มีอาการเป็นมนุษย์

เขียนภาพมนุษย์ให้มีอาการเป็นสัตว์ เป็นต้น

7. มุ่งให้มีความบันเทิง เสมือนเป็นยาอายุวัฒนะ ขยายหัวเราะ

สำหรับการจัดแบ่งประเภทของการ์ตูนนั้น มีการใช้เกณฑ์ที่แตกต่างกันไป เช่นแบ่งตาม

เนื้อหาของการ์ตูนเรื่องยาว แบ่งเป็น 10 ชนิด ได้แก่

1. หนังสือภาพการ์ตูนผจญภัย
2. หนังสือภาพการ์ตูนผืนเฟื่องผจญภัย
3. หนังสือภาพการ์ตูนสงคราม
4. หนังสือภาพการ์ตูนอาชญากรรม-นักสืบ
5. หนังสือภาพการ์ตูนเรื่องจริงและชีวประวัติ
6. หนังสือภาพการ์ตูนผจญภัยในป่าใหญ่
7. หนังสือภาพการ์ตูนภาพสัตว์
8. หนังสือภาพการ์ตูนตลกขบขัน
9. หนังสือภาพการ์ตูนโรแมนติก
10. หนังสือภาพการ์ตูนเรื่องจากวรรณกรรมคลาสสิก

นอกจากนี้แล้วยังมีการแบ่งการ์ตูนตามวัยของผู้่อ่านอีกด้วย เช่น หนังสือการ์ตูนสำหรับเด็ก อีกประเภทสำหรับเด็กโต ลักษณะภาพเหมือนกับการ์ตูนสำหรับเด็กเล็กแต่เนื้อหาขำขัน และมากขึ้น อีประเภทคือ การ์ตูนสำหรับเด็กวัยรุ่นและผู้ใหญ่ เนื้อหาและแนวคิดเป็นเรื่องขำขัน

ไกลตัว เช่น นวนิยายวิทยาศาสตร์ เรื่องผจญภัย สงคราม หรือเรื่องลึกลับ เรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัว เป็นต้น

สุชาติ สวัสดิ์ศรี (2526: 18-22) ได้จัดประเภทของหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น โยการสำรวจตลาดการ์ตูนญี่ปุ่นที่โตเกียว และโอซาก้า พบว่า การ์ตูนญี่ปุ่น อาจแบ่งออกเป็น 8 ประเภท ได้แก่

1. แนวเรื่องวิทยาศาสตร์
2. แนวเรื่องรักๆ ใคร่ๆ ในสถาบันการศึกษา
3. แนวเรื่องผิศาจหรือสัตว์ประหลาด
4. แนวเรื่องแบบสงคราม
5. แนวเรื่องแบบจักรๆ วงศ์ๆ
6. แนวเรื่องแบบสาวรุ่น
7. แนวเรื่องแบบปลุกใจเสือป่า
8. แนวเรื่องแบบล้ำยุค

9. แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์

แนวคิดด้านประชากรศาสตร์นี้เป็นหลักการของความเป็นเหตุเป็นผล กล่าวคือ พฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์เกิดขึ้นตามแรงบังคับจากภายนอกมากระตุ้น เป็นความเชื่อว่า มนุษย์ดำเนินชีวิตตามแบบฉบับที่สังคมได้วางเป็นแม่บทไว้ให้ พฤติกรรมของคนที่มีอายุในวัยเดียวกันจะเป็นเช่นเดียวกัน เนื่องจากสภาพสังคมได้วางแบบอย่างไว้ให้แล้วสำหรับคนรุ่นนั้น ๆ สังคมทำให้ผู้หญิงมีลักษณะนิสัย พฤติกรรมแตกต่างจากผู้ชาย คนที่มีการศึกษามีพฤติกรรมแตกต่างคนที่ด้อยการศึกษา กล่าวโดยสรุปคือ แนวคิดด้านประชากรศาสตร์เชื่อว่า คนที่มีคุณสมบัติทางประชากรที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปด้วย (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2534, 64- 65)

ปรเมศ สตะเวทิน(2539 : 105) กล่าวว่า การวิเคราะห์มวลชนผู้รับสารตามลักษณะทางประชากร โดยมีสมมติฐานว่ามวลชนผู้รับสารที่อยู่ในกลุ่มลักษณะทางประชากรเดียวกันจะมีลักษณะทางจิตวิทยาคล้ายคลึงกัน และคนที่มีลักษณะทางประชากรต่างกัน จะมีลักษณะทางจิตวิทยาแตกต่างกัน

1. อายุ (Age) อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความเหมือนหรือแตกต่างกันในเรื่องความคิดและพฤติกรรม โดยทั่วไปแล้วคนที่มีอายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยมมากกว่าคนที่มีอายุมาก ในขณะที่คนที่มีอายุมากมักจะมีความคิดอนุรักษนิยมมากกว่าคนที่มีอายุน้อย คนที่มีอายุน้อยจะมีเป็นคนที่ยึดถืออุดมการณ์กว่า ใจร้อนกว่า และมองโลกในแง่ดีมากกว่าคนที่มีอายุมาก ในขณะที่คนที่มีอายุมากมักจะเป็นคนที่ยึดถือการปฏิบัติมากกว่า มีความระมัดระวังมาก และมองโลกในแง่ร้าย นอกจากนี้ คนที่มีวัยแตกต่างกันมักจะมีความต้องการแตกต่างกันด้วย เช่น คนวัยกลางคนและคนสูงอายุมักจะ

คิดถึงเรื่องความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน การรักษาพยาบาล การมีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ในขณะที่คนหนุ่มสาวอาจจะสนใจในเรื่องการศึกษา ความยุติธรรมและความเสมอภาคในสังคม ลักษณะของการใช้สื่อมวลชนก็แตกต่างกัน คนที่มีอายุมากมักจะใช้สื่อมวลชนก็แตกต่างกัน คนที่มีอายุมากมักจะใช้สื่อมวลชนเพื่อแสวงหาข่าวสารหนัก ๆ มากกว่าเพื่อความบันเทิง คนที่มีอายุมากมักจะอ่านจดหมายถึงบรรณาธิการ ข่าวการบ้านการเมือง ในขณะที่คนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ไม่ค่อยจะอ่านบทบรรณาธิการ ในการฟังวิทยุก็เช่นเดียวกันคนที่มีอายุมากมักจะฟังรายการหนัก ๆ เช่น ข่าวการอภิปรายปัญหาสังคม ไม่ค่อยฟังดนตรีสมัยใหม่

2. เพศ (Sex) ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันมากในเรื่องความคิด ค่านิยมและทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน ผู้หญิงมักจะมีลักษณะชอบความสวยงาม มีจิตใจอ่อนไหวหรือเจ้าอารมณ์ โอนอ่อนผ่อนตาม และเป็นแม่บ้านแม่เรือน นอกจากนั้นงานวิจัยต่าง ๆ ยังชี้ให้เห็นว่าผู้หญิงถูกชักจูงได้ง่ายกว่าผู้ชาย นอกจากนั้นผู้ชายยังใช้เหตุผลมากกว่าผู้หญิงและจดจำข่าวได้มากกว่าผู้หญิงด้วย แต่ผู้หญิงเป็นเพศที่ยังจิตใจของคนได้ดีกว่าผู้ชาย ผู้หญิงมักจะโทษตัวเองเมื่อมีความผิดพลาดเกิดขึ้น ในขณะที่ผู้ชายมักจะโทษคนอื่นหรืออุปสรรคอื่น ๆ แต่จะไม่โทษตัวเอง

3. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ (Socio-economic Status) หมายถึง อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ ตลอดจนภูมิหลังของครอบครัว คนที่มีพื้นฐานทางครอบครัวต่างกันย่อมมีค่านิยม ความคิด ความเชื่อ ตลอดจนพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ทฤษฎีทางสังคมวิทยาได้ยอมรับอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคลและถือครอบครัวเป็นสังคมแรก ๆ ของบุคคล คนที่มีอาชีพต่างกันย่อมมองโลก มีแนวความคิด มีอุดมการณ์ มีค่านิยมต่อสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันไป คนที่รับราชการมักจะคำนึงถึงเรื่องยศถาบรรดาศักดิ์ สวัสดิการ สักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของความเป็นข้าราชการ ในขณะที่คนทำงานธุรกิจเอกชนอาจคำนึงถึงรายได้และการมีศักดิ์ศรีของคนด้วยเงินทองที่สามารถหาซื้อหรือจับจ่ายใช้สอยสิ่งที่ตนต้องการเพื่อรักษาสถานภาพในสังคมของตน รายได้ของคนย่อมเป็นเครื่องกำหนดความต้องการตลอดจนความคิดเห็นของคนเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ และพฤติกรรมของคน การแนะนำให้ชาวนาที่อยากจนใช้เครื่องจักรแทนวัวควายในการทำงานนั้น คงจะยากกว่าการแนะนำให้คนที่มีรายได้มาก ๆ ซื้อเครื่องซักผ้า โทรศัพทเคลื่อนที่ หรือรถยนต์คันใหม่ นอกจากนั้นคนที่ฐานะดีหรือรายได้สูงยังใช้สื่อมวลชนมากด้วย การใช้สื่อมวลชนของคนมีฐานะดีมักจะเป็นการใช้เพื่อแสวงหาข่าวสารหนัก ๆ เช่น อ่านบทบรรณาธิการ อ่านหรือดูหรือฟังข่าวการบ้านการเมือง ปัญหาสังคมและเศรษฐกิจ คนต่างเชื้อชาติกันย่อมมีวัฒนธรรมย่อยของแต่ละเชื้อชาติที่คอยกำกับค่านิยม ทัศนคติ ความคิดและพฤติกรรมของคนในเชื้อชาติแตกต่างกัน เช่น คนจีนอาจจะมีความคิดว่าการมีลูกมาก ๆ ดี เพราะจะได้ช่วยกันทำมาหากิน

4. การศึกษา (Education) การศึกษา หรือความรู้เป็นลักษณะอีกลักษณะหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร ดังนั้นคนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่แตกต่างกัน ในยุคสมัยที่แตกต่างกัน ในระบบการศึกษาที่แตกต่างกัน ในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ย่อมมีความรู้สึกรู้จักคิด อุดมการณ์ และความต้องการที่แตกต่างกันไป คนที่มีการศึกษาสูงจะได้เปรียบอย่างมากในการเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะเป็นผู้ที่ความรู้กว้างขวางและเข้าใจสารได้ดี แต่จะเป็นคนที่ไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ ถ้าไม่มีหลักฐานหรือเหตุผลเพียงพอ โดยทั่วไปแล้วคนที่มีการศึกษาสูงมักจะใช้สื่อมวลชนมากกว่าคนที่มีการศึกษาค่ำ และมักจะใช้สื่อประเภท สิ่งพิมพ์ ในขณะที่คนมีการศึกษาค่ำมักจะใช้สื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ หากผู้มีการศึกษาสูงมีเวลาว่างพอก็จะใช้ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ แต่หากมีเวลาจำกัดก็มักจะแสวงหาข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าสื่อประเภทอื่น

10. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

วัยรุ่น (Adolescence) เป็นวัยที่มีความสำคัญ และต้องปรับตัวอย่างยากลำบากที่สุดระยะหนึ่งของชีวิต เพราะเป็นระยะที่กำลังระหว่างความเป็นเด็ก และความเป็นผู้ใหญ่ วัยรุ่นมีพัฒนาการต่าง ๆ ที่เป็นด้านเด่นๆ ทั้งทางด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม ด้านสติปัญญา ด้านจริยธรรม และด้านเพศ ซึ่งพัฒนาการแต่ละด้านของวัยรุ่น เป็นไปอย่างรวดเร็วมากมาและเข้าใจยาก

Adolescence แปลว่า กระบวนการงอกงาม พ้นจากความเป็นเด็ก หรือที่เรียกอีกอย่างว่า “วัยรุ่น” สุพัตรา สุภาพ (2525: 2) ได้กล่าวว่า วัยรุ่น คือวัยที่มีความเจริญทางด้านร่างกาย และจิตใจ ในด้านร่างกายนั้นก็คือ การที่ไม่เป็นเด็กอีกต่อไป ส่วนในด้านจิตใจนั้นคือ การรู้จักใช้เหตุผล รู้จักควบคุมอารมณ์ รวมทั้งสามารถเข้าร่วมกลุ่ม หรือทำกิจกรรมต่างๆ ในสังคมได้ ในความหมายของวัยรุ่นนี้จะเห็นว่าไม่มีการกำหนดช่วงอายุว่ามีการเริ่มต้นและสิ้นสุดลงเมื่อใด

ถึงแม้ว่าอายุเป็นเกณฑ์ที่จะแบ่งวัยรุ่นให้แตกต่างไปจากช่วงวัยอื่นๆ แต่เป็นการยากที่จะระบุช่วงอายุของวัยรุ่น ดังนั้นวัยรุ่นไม่มีเส้นขีดแบ่งแน่นอนว่าเริ่มเมื่อใด การระบุช่วงอายุของวัยรุ่นจึงเป็นไปในลักษณะของการประมาณการเท่านั้น (สุพัตรา บุญญาอนุภาพพงศ์, 2547: 14-15)

สำหรับในต่างประเทศมีการกำหนดช่วงอายุของวัยรุ่นต่างจากไทยเล็กน้อย กล่าวคือได้มีการแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นตามเพศ โดยเพศหญิงจะอยู่ในช่วง 13-21 ปี ส่วนเพศชายจะอยู่ในช่วง 15-21 ปี ซึ่งผู้ที่กำหนดช่วงอายุดังกล่าว คือ นักจิตวิทยาชาวอเมริกันชื่อ Luella Cole (1964) ได้แบ่งช่วงวัยของวัยรุ่น โดยการแบ่งแยกตามเพศ ดังต่อไปนี้

1. วัยรุ่นตอนต้น เพศหญิงจะมีอายุอยู่ในช่วง 13-15 ปี ส่วนเพศชายจะมีอายุอยู่ในช่วง 15-17 ปี

2. วัยรุ่นตอนกลาง เพศหญิงจะมีอายุอยู่ในช่วง 15-18 ปี ส่วนเพศชายจะมีอายุอยู่ในช่วง 17-19 ปี

3. วัยรุ่นตอนปลาย เพศหญิงจะมีอายุอยู่ในช่วง 18-21 ปี ส่วนเพศชายจะมีอายุอยู่ในช่วง 19-21 ปี

จะเห็นว่าถึงแม้จะมีการกำหนดช่วงอายุของวัยรุ่น แต่ก็ไม่สามารถระบุช่วงอายุของวัยรุ่นได้อย่างแน่นอน และช่วงอายุที่กำหนดขึ้นดังกล่าวก็ไม่สามารถนำเกณฑ์นี้ไปใช้ได้กับเด็กทุกคน ทั้งนี้เนื่องจากเด็กแต่ละคนเจริญเติบโตเข้าสู่วัยรุ่นไม่พร้อมกัน ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้ จึงไม่ได้กำหนดช่วงอายุของวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แต่จะกำหนดเพียงว่าเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

11. แนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อเด็ก

โทรทัศน์และวิดีโอ จัดเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ผ่านการสร้างภาพ แสง สี และเสียงอย่างเป็นลำดับต่อเนื่อง สื่อประเภทนี้ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางและเข้าถึงประชาชนได้มาก และที่สำคัญกลุ่มเป้าหมายหลักที่ชื่นชอบในการดูโทรทัศน์และวิดีโอคือกลุ่มเยาวชน ดังนั้นจึงมีผู้ที่สนใจศึกษาถึงอิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อเด็ก โดยพิจารณาถึงผลกระทบในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ผลกระทบด้านสติปัญญาและการเรียนรู้ (Cognitive Effect) การดูโทรทัศน์ของเด็กก็มีผลกระทบต่อสติปัญญา ทั้งด้านการเรียนรู้ทั่วไปและการเรียนรู้ในชั้นเรียนดังต่อไปนี้

1.1 การเรียนรู้ทั่วไป Lowery และ De Fleur (อ้างถึงใน ชาติณรงค์ วิสุตกุล, 2543) กล่าวว่าถ้าเด็กดูรายการโทรทัศน์ที่เป็นประสบการณ์จริง จะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้เพื่อที่จะเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่ดี แต่โทรทัศน์มีผลกระทบทางลบ เมื่อเสนอสิ่งเร้าที่ทำให้เด็กขาดความคิดสร้างสรรค์ อย่างไรก็ตาม สวัสดิ์ จงกล (2511) ยังกล่าวว่า รายการโทรทัศน์ยังกระตุ้นให้เด็กวัยรุ่นจำนวนไม่น้อยหันไปสนใจและอ่านหนังสือ ซึ่งเป็นต้นตอของเรื่องที่แสดงในโทรทัศน์ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของชูดิมา สัจจามันท์ (2527) ที่ได้กล่าวว่า การดูโทรทัศน์ช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านการอ่าน โดยเฉพาะภาพยนตร์หรือละครเป็นตอนๆ ซึ่งมักกระตุ้นทั้งเด็กและผู้ใหญ่ให้ติดตามอ่านเรื่องราวที่ลงพิมพ์เป็นตอนๆ ในหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือรวมเล่มเป็นหนังสือการ์ตูน เพราะอยากรู้เรื่องราวล่วงหน้า

1.2 การเรียนรู้ในชั้นเรียน เป็นเพียงการสอนให้รู้จักหลักการและทฤษฎีต่างๆ ซึ่งนักเรียนต้องใช้เวลาช่วงที่อยู่บ้านทบทวน และฝึกปฏิบัติตามที่ครูมอบหมายหรือแนะนำ บิดามารดาหรือผู้ปกครองควรแนะนำ ดูแลและควบคุมเด็กอย่างใกล้ชิด ให้เอาใจใส่การเรียนสม่ำเสมอ

และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ซึ่งอุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (2525) และนริศ เจนวิริยะ (2529) มีความเห็นตรงกันว่าเวลาที่เด็กใช้เวลาดูโทรทัศน์มากทำให้ไม่มีเวลาอ่านหนังสือหรือทำการบ้าน ส่งผลให้การเรียนตกต่ำลง และจำกัดความคิดและจินตนาการของเด็กเมื่อเปรียบเทียบกับที่อ่าน เพราะโทรทัศน์คิดให้หมดแล้วเด็กจึงกลายเป็นคนคิดไม่เป็น นอกจากนี้ยังทำให้เด็กมีความบกพร่องในการตั้งใจจดจ่อหรือมีสมาธิในการเรียนลดน้อยลง

จากการศึกษาจึงสรุปได้ว่าโทรทัศน์มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของเด็กทั้งในแง่บวกและลบ ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ได้แก่ จำนวนเวลาที่เด็กดูโทรทัศน์ ลักษณะของรายการที่เด็กดู สติปัญญาและวัยของเด็ก ดังนั้นบิดามารดา ผู้ปกครองควรให้ความสนใจการดูโทรทัศน์ของเด็ก โดยแนะนำให้เด็กดูโทรทัศน์แต่พอประมาณ เพื่อไม่ให้กระทบต่อการเรียน คือต้องมีเวลาทำการบ้าน ทบทวนบทเรียนและทำกิจกรรมอื่นๆ ที่สำคัญและจำเป็น จึงจะทำให้การดูโทรทัศน์เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้สำหรับเด็กมากขึ้น

2. ผลกระทบทางอารมณ์ (Emotional Effect) อิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อเด็กในด้านของผลกระทบทางอารมณ์นั้น สามารถแบ่งออกเป็นประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

2.1 อารมณ์ จิตใจ Murray และ Lomborg (อ้างถึงในจันทร์ และคณะ, 2535) ที่ศึกษาในสหรัฐอเมริกาพบว่า เด็กที่ชอบดูรายการโทรทัศน์ที่มีเนื้อหารุนแรง จะมองเห็นความรุนแรงนั้นเป็นเรื่องธรรมดา เช่น ไม่ตื่นเต้นตกใจหรือห้ามปรามเมื่อเห็นเด็กอื่นๆ เล่นกันด้วยความรุนแรงและต่อสู้กันด้วยกำลัง

2.2 ความก้าวร้าว หมายถึงการกระทำที่รุนแรงกว่าปกติ มีผลทำให้ผู้อื่นและตนเองเจ็บปวด เกิดความเสียหายทั้งที่เจตนาและไม่เจตนา การแสดงออกของความก้าวร้าวมีได้ 2 ทางคือทางวาจาและทางร่างกาย การมีพฤติกรรมก้าวร้าวบางครั้งไม่ใช่สิ่งเลวร้ายเสมอไป ในสภาพสังคมปัจจุบันซึ่งมีคนมากขึ้นและมีการแก่งแย่งชิงดีเพื่อความอยู่รอด บางครั้งผู้ที่เรียวร้อยเกินไปไม่อาจเอาตัวรอดได้ ส่วนผู้ที่มีความก้าวร้าวบ้างกลับมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปลอดภัย แต่พฤติกรรมก้าวร้าวนั้นก็ถือว่าเป็นปัญหาหรือไม่ ขึ้นอยู่กับผลกระทบของพฤติกรรมที่แสดงออกต่อส่วนรวมหรือสังคม ถ้าพฤติกรรมใดก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมส่วนรวมและต่อตนเอง และคนส่วนใหญ่ในสังคมไม่แสดงพฤติกรรมแบบนั้น ก็ถือว่าการแสดงพฤติกรรมแบบนั้นเป็นสิ่งไม่ดีไม่เหมาะสม ในทางตรงกันข้ามถ้าพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นเป็นที่ยอมรับของสังคม และไม่เกิดผลกระทบเป็นความเสียหายแก่ตนเองและส่วนรวม ก็ถือว่าพฤติกรรมนั้นๆ เหมาะสมไม่มีปัญหา ซึ่งเมธี ปิยะคุณ (2531) ได้ให้ข้อสังเกตว่าเยาวชนในยุคปัจจุบันมีความก้าวร้าวเกินวัย เนื่องจากเห็นพฤติกรรมดังกล่าวทางโทรทัศน์ ทำให้เกิดความเคยชิน

3. ผลกระทบทางด้านพฤติกรรมการแสดงออก (Behavioral Effect) โทรทัศน์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเด็กทุกๆ ด้าน ทั้งทางอ้อม คือ เด็กจะจดจำหรือเลียนแบบพฤติกรรมต่างๆ จากโทรทัศน์ โดยพฤติกรรมของเด็กเกิดจากการสังเกตและเลียนแบบผู้ที่เด็กนิยมชมชอบ ฉะนั้นสิ่งที่เด็กได้รับจากโทรทัศน์ย่อมมีผลสะท้อนต่อพฤติกรรมของเด็ก ไม่ว่าจะเป็นบุคลิกของตัวละคร ข้อคิดต่างๆ ที่อาจสอดแทรกอยู่ในภาพยนตร์ การ์ตูน ละคร หรือแม้แต่ละครตลก

12. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรองทิพย์ จันแยม(2538) ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนและสื่อบุคคลกับการยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น พบว่าสื่อมวลชนที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับมากที่สุด คือ สื่อโทรทัศน์ รองลงมาคือสื่อวิทยุ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารตามลำดับ เนื้อหาที่มีการเปิดรับมากที่สุดจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ คือ รายการบันเทิง รายการข่าว เนื้อหาที่เปิดรับจากสื่อ นิตยสารมากที่สุดคือ คอลัมน์แฟนชั่น รองลงมาคือ คอลัมน์บันเทิง (นวนิยายต่างๆ) จากการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยอมรับความสัมพันธ์ของชาย-หญิง ก่อนสมรสว่าควรกอดจูบและเ้าโลมกันได้ แต่การมีเพศสัมพันธ์กันนั้น ค่าเฉลี่ยของการยอมรับอยู่ในระดับปานกลาง

ฐัทรนา แสงอร่าม (2542) ได้ศึกษาการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการน้ำประปาดื่มได้ ความรู้ ทักษะ และ พฤติกรรมการบริโภคน้ำดื่มของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการน้ำประปาดื่มได้ในระดับต่ำมาก มีความรู้เกี่ยวกับน้ำประปาดื่มได้อยู่ในระดับต่ำ มีทัศนคติเป็นกลางต่อการบริโภคน้ำประปา และมีพฤติกรรมการบริโภคน้ำประปาน้อยมาก นอกจากนี้การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการน้ำประปาดื่มได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับน้ำประปาดื่มได้ และการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการน้ำประปาดื่มได้ จากสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคน้ำประปา

ดวงฤทัย พงศ์ไพฑูรย์ (2544) ได้ศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า วัยรุ่นที่มีเพศต่างกันมีความรู้และทัศนคติเรื่องเพศศึกษาแตกต่างกัน ส่วนเพศและการศึกษาที่แตกต่างกันมีความรู้และทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษาแตกต่างกัน สำหรับการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสาร วารสาร วิดีโอ และวีซีดี มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องเพศศึกษามากที่สุด และการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลยังมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษา

คาราวรรณ สีสุกใส (2542) ได้ศึกษาการเปิดรับข่าวสารการประชาสัมพันธ์โครงการรถไฟฟ้าบีทีเอสที่มีผลต่อ ความรู้ และทัศนคติ และการใช้รถไฟฟ้าบีทีเอสของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อโครงการรถไฟฟ้าบีทีเอสไม่แตกต่างกัน และพบว่า การเปิดรับข่าวสารการประชาสัมพันธ์โครงการรถไฟฟ้าบีทีเอสผ่านสื่อมวลชนและสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโครงการรถไฟฟ้าบีทีเอส นอกจากนี้การเปิดรับข่าวสารการประชาสัมพันธ์โครงการรถไฟฟ้าบีทีเอสผ่านสื่อบุคคลก็มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อโครงการรถไฟฟ้าบีทีเอสด้วย

สุชิน บัวงาม (2528) ได้ศึกษาเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อความรู้เรื่องเพศ พบว่า แหล่งที่ให้ความรู้เรื่องเพศแก่นักศึกษาเรียงลำดับความสำคัญจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด ได้แก่ หนังสือ หรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ ครู อาจารย์ เพื่อน ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หรือวิดีโอ แพทย์ บิดามารดา แผ่นภาพโฆษณา วิทยู และญาติพี่น้อง

สุมาลี ตั้งจิตต์ศิลป์ (2536) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพแหล่งน้ำกับความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมมีส่วนร่วมในการรักษาคุณภาพแหล่งน้ำของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรต่างกันมีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการรักษาแหล่งน้ำไม่แตกต่างกัน แต่ลักษณะประชากรที่ต่างกันมีความสัมพันธ์กับความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพของแหล่งน้ำ นอกจากนี้พบว่า การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพแหล่งน้ำไม่สัมพันธ์กับความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพแหล่งน้ำของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

จารุวรรณ กันทะนิตย์ (2531) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อกร่วมเพศของนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติในทางลบต่อเรื่องรักร่วมเพศ และการเปิดรับวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษา

พรพนิต พ่วงภิญโญ (2531) ได้ศึกษาถึงการวิเคราะห์เนื้อหาการ์ตูนญี่ปุ่นในส่วนด้านทำลายคุณธรรมที่ปรากฏมากที่สุดคือ การประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย รองลงมาคือ ความเป็นผู้ไม่มีสติรู้จักยับยั้งชั่งใจ และการประพฤติดีกาม

พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์ (2543) ได้ศึกษาถึงการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศของวัยรุ่นไทยที่นำเสนอผ่านทางอินเทอร์เน็ต พบว่า วัยรุ่นชายและหญิงตอนต้นมักค้นหาข้อมูลด้วยวิธีการ chat ในห้องเกี่ยวกับเรื่องเพศโดยเฉพาะ ส่วนวัยรุ่นชายและหญิงตอนปลายมักชอบใช้ search engine หาข้อมูลและภาพ โดยวัยรุ่นชายมักชอบค้นหาภาพลามกมากกว่าเนื้อหา ส่วนวัยรุ่นหญิงมักชอบค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศมากกว่าภาพ นอกจากนี้บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการ

ค้นหาข้อมูล คือ เพื่อน และวัยรุ่นส่วนใหญ่ชอบหาข้อมูลเพียงลำพัง แต่วัยรุ่นหญิงตอนปลายส่วนใหญ่นิยมแสวงหาข้อมูลร่วมกับเพื่อน เพื่อความสนุกสนาน

พรทิพย์ เอื้ออภัยกุล (2532) ได้ศึกษาถึงนักเรียนชั้นมัธยมชอบอ่านหนังสือการ์ตูนแปลจากภาษาญี่ปุ่น เพราะให้ความสำคัญตื่นเต้น โดยจะใช้วิธีซื้อมาอ่านเองมากที่สุด และพิจารณาเลือกซื้อจากชื่อเรื่อง เรื่องย่อ และภาพหน้าปก โดยนักเรียนจะอ่านหนังสือการ์ตูนแปลจากภาษาญี่ปุ่นในเวลาว่างเมื่ออยู่บ้านในจำนวนที่ไม่แน่นอน โดยส่วนใหญ่ไม่มีใครห้ามนักเรียนอ่าน และเมื่ออ่านจบแล้วนักเรียนจะเก็บหนังสือการ์ตูนไว้ทุกเล่ม

จริญญา นิลแพทย์ (2541) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารด้านเนื้อหาบันเทิงและบุคคลในวงการบันเทิงที่มีต่อทัศนคติในเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์ของเด็กวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า วัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับสื่อโทรทัศน์มากที่สุด โดยเปิดรับเนื้อหาบันเทิงและข่าวสารบุคคลในวงการบันเทิงจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุดเช่นกัน ทางด้านทัศนคติในเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการมีเพื่อนต่างเพศเพื่อเตรียมตัวเข้าสังคมในวัยผู้ใหญ่ต่อไป ไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์ทันทีที่รู้จักและไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

ดวงดา พิริยานนท์ และคณะ (2549) ศึกษาเรื่องผลกระทบการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีต่อทัศนคติทางเพศ ของนิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า เพศ มหาวิทยาลัยที่ศึกษา และรายได้แตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อมวลชนแตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ มหาวิทยาลัยที่ศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ มหาวิทยาลัยที่ศึกษารวมทั้งรายได้แตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศที่แตกต่างกัน นอกจากนี้การเปิดรับสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องเพศ และความรู้เรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ

จตุมา เพชรรัตน์ (2541) ศึกษาเรื่องการเปิดรับหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับทัศนคติทางต่อเพศสัมพันธ์ พบว่าเด็กวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่จะเคยอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นประเภทนี้ และจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นประเภทนี้กับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ของเด็กวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นที่มีเพศต่างกันมีความสัมพันธ์กันกับทัศนคติด้านเพศศึกษาทั่วไป นอกจากนี้อายุของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องเพศศึกษาทั่วไป และด้านการใช้ชีวิตของผู้หญิงและผู้ชาย

ช่อแก้ว ประสงค์สม (2542) ได้ศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในโครงการโรงเรียนสีขาวของครู อาจารย์ระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าครูและอาจารย์ที่มีระดับการศึกษา รายได้ ตำแหน่ง หน่วยงานที่สังกัด ประเภทโรงเรียน และเขตที่ตั้งต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการโรงเรียนสีขาวแตกต่างกัน โดยครูและอาจารย์ที่มีเพศ

ระดับการศึกษา ตำแหน่ง หน่วยงานที่สังกัด และเขตการศึกษาที่ตั้งแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับโครงการโรงเรียนสีขาวแตกต่างกัน ในขณะที่ครูและอาจารย์ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีทัศนคติต่อโครงการโรงเรียนสีขาวไม่แตกต่างกัน

ชาติวุฒิ วัจวล (2542) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อความรู้และทัศนคติเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสหศึกษา : กรณีศึกษาโรงเรียนในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากสื่อหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และสื่อบุคคล โดยจะเปิดรับจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด ในส่วนพฤติกรรมทางสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะพูดคุยเรื่องเพศศึกษากับเพื่อน แต่จะไม่คุยกับครูและบิดามารดา ส่วนเรื่องการเลือกคูครองมักจะพูดคุยกับบิดา มารดา ในส่วนความรู้เรื่องเพศศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ระดับปานกลาง และได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากนิตยสารมากกว่าหนังสือพิมพ์ และมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาเป็นไปในทางบวก

ชาติณรงค์ วิตุตกุล (2543) ศึกษาเรื่องทัศนคติของวัยรุ่นชายต่อการดูญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงในสื่อสิ่งพิมพ์กับสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14-18 ปี พบว่าวัยรุ่นชายนิยมเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งผลการเปิดรับส่วนใหญ่วัยรุ่นชายมีพฤติกรรมนิยมเปิดรับสื่อทั้ง 2 ประเภทควบคู่กัน โดยกลุ่มตัวอย่างชอบภาพจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์มากกว่าสื่อสิ่งพิมพ์ แต่จะนิยมเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ประเภทของสื่อที่เปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงมีความสัมพันธ์กับการมีทัศนคติต่อความรุนแรงในลักษณะที่ไม่แน่นอน โดยส่วนใหญ่การเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหารุนแรงจะมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อความรุนแรงในด้านต่างๆ

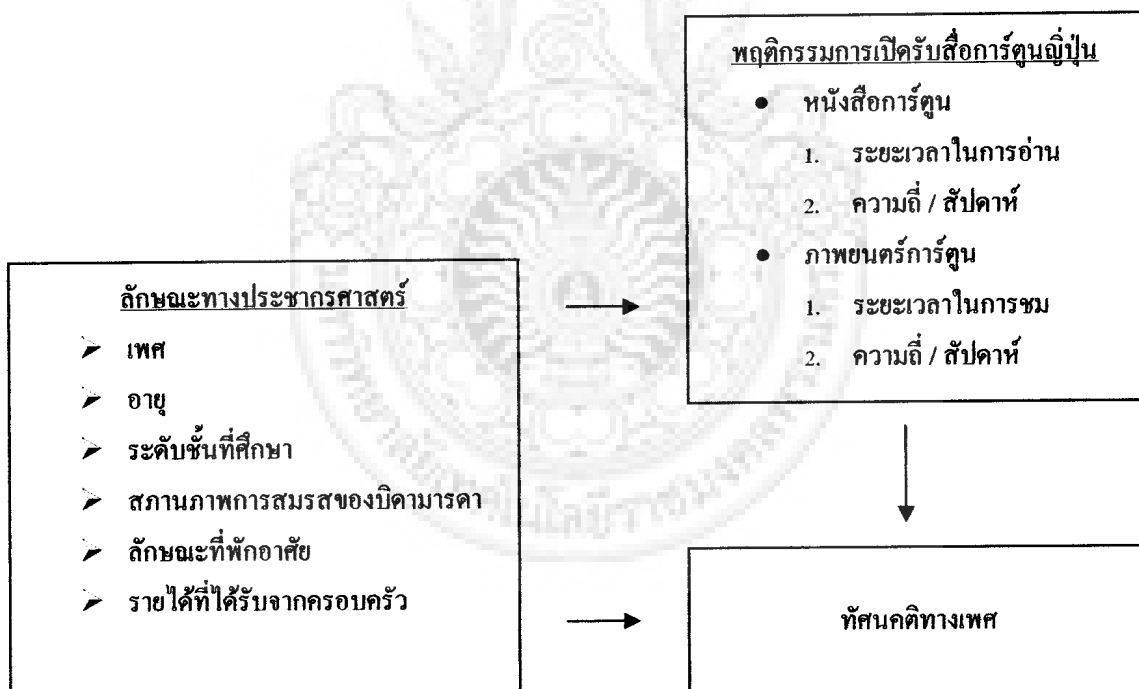
มณฑลทิ หนูลีโส (2542) ได้ศึกษาการเปิดรับสื่อกับพฤติกรรมจริยธรรมของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าการเปิดรับสื่อมวลชนกับการเปิดรับสื่อบุคคลไม่มีความสัมพันธ์ ผู้ที่เปิดรับสื่อจากช่องทาง และปริมาณแตกต่างกัน มีพฤติกรรมจริยธรรมตามการรับรู้ไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้ที่เปิดรับสื่อจากช่องทาง และปริมาณแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อพฤติกรรมไม่แตกต่างกันอย่าง ผู้ที่เปิดรับสื่อจากช่องทาง และปริมาณแตกต่างกัน มีพฤติกรรมจริยธรรมไม่แตกต่างกัน ผู้ที่มีปริมาณการเปิดรับสื่อบุคคลแตกต่างกัน มีพฤติกรรมจริยธรรมตามความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงไม่แตกต่างกัน สำหรับพฤติกรรมจริยธรรมตามการรับรู้กับพฤติกรรมจริยธรรมไม่มีความสัมพันธ์ โดยพฤติกรรมจริยธรรมตามประสบการณ์ตรงกับพฤติกรรมจริยธรรมมีความสัมพันธ์ทางบวก และพฤติกรรมจริยธรรมตามความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงกับพฤติกรรมจริยธรรมมีความสัมพันธ์ทางบวก

ศศิวิมล ตามไท (2542) ได้ศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม การบริโภคข่าวกรองของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากร ต่างกันมีการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการบริโภคข่าวกรองแตกต่างกัน โดยที่การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการบริโภคข่าวกรองมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับข่าวกรอง และพฤติกรรม การบริโภคข่าวกรอง แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะเกี่ยวกับการบริโภคข่าวกรอง

อุทัยวรรณ โกศลวัฒน์ (2539) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาหนี้ในโครงการบำบัดหนี้ของผู้บริหารธุรกิจและเจ้าของสถานประกอบการ พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเรื่องการแก้ไขปัญหาหนี้ทั้งจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องการแก้ไขปัญหาหนี้ในโครงการบำบัดหนี้ ในระดับต่ำ แต่ไม่สัมพันธ์กับทักษะต่อการแก้ไขปัญหาหนี้ในโครงการบำบัดหนี้

13. กรอบแนวคิดการวิจัย

แผนภูมิที่ 2 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การเปิดรับสื่อการดูญี่ปุ่นที่มีต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” ครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของตัวอย่างที่ใกล้เคียงกับประชากรที่แท้จริงและมีจำนวนมากพอที่จะอนุมานผลการวิจัยไปสู่ประชากรได้ โดยจะทำการประมวลและวิเคราะห์การเปิดรับสื่อการดูญี่ปุ่น และความคิดเห็น และทัศนคติทางเพศของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นความคิดเห็นหรือทัศนคติที่เกิดขึ้น ณ ในช่วงเวลาที่ศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาวิจัยในลักษณะ Cross Sectional แบบ One – Shot – Case Study เพราะเป็นการวัดเพียงครั้งเดียว

กลุ่มตัวอย่าง

หน่วยการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) คือ นักเรียนชั้นมัธยมปลายที่กำลังศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครที่กำลังศึกษาในนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็น 5 กลุ่ม คือ กลุ่มวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมตอนปลาย เขตการศึกษาที่ 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กลุ่มวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมตอนปลาย เขตการศึกษาที่ 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กลุ่มวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมตอนปลาย เขตการศึกษาที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กลุ่มวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมตอนปลายในสังกัดของคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) และกลุ่มวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมตอนปลายในสังกัดของเอกชนในปีการศึกษา 2550 ซึ่งจำนวนนักเรียนมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร มีทั้งสิ้น 53,179 คน (แหล่งข้อมูล :) จะเก็บขนาดกลุ่มตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง จากจำนวนโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร 189 แห่ง ซึ่งจะเป็นขนาดที่สามารถใช้เป็นตัวแทนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ได้อย่างพอเพียงและเหมาะสม โดยขอให้มีความคลาดเคลื่อน ร้อยละ 10 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Multi Stage Sampling ซึ่งมีขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Cluster Sampling) โดยกำหนดพื้นที่ที่ต้องการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน จำนวน 189 แห่ง โดยแบ่ง โรงเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ซึ่งประกอบด้วย

กลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมตอนปลาย เขตการศึกษาที่ 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมตอนปลาย เขตการศึกษาที่ 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

กลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมตอนปลาย เขตการศึกษาที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

กลุ่มที่ 4 คือ กลุ่มวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

กลุ่มที่ 5 คือ กลุ่มวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมตอนปลาย ในโรงเรียนเอกชน

ผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาวิจัยจำนวน 20 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มโรงเรียนทั้ง 5 กลุ่ม เป็นตัวกำหนด จะได้สัดส่วนดังนี้

1. กลุ่มโรงเรียนมัธยมปลาย เขตการศึกษาที่ 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ซึ่งมีจำนวน 39 แห่ง ดังนั้นสัดส่วนจึงมีค่าเท่ากับ $(20 \times 39) / 189 = 4.13$ ฉะนั้นจึงเก็บตัวอย่างในกลุ่มนี้ 4 แห่ง

2. กลุ่มโรงเรียนมัธยมปลาย เขตการศึกษาที่ 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ซึ่งมีจำนวน 36 แห่ง ดังนั้นสัดส่วนจึงมีค่าเท่ากับ $(20 \times 36) / 189 = 3.8$ ฉะนั้นจึงเก็บตัวอย่างในกลุ่มนี้ 4 แห่ง

3. กลุ่มโรงเรียนมัธยมปลาย เขตการศึกษาที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ซึ่งมีจำนวน 42 แห่ง ดังนั้นสัดส่วนจึงมีค่าเท่ากับ $(20 \times 42) / 189 = 4.44$ ฉะนั้นจึงเก็บตัวอย่างในกลุ่มนี้ 4 แห่ง

4. กลุ่มโรงเรียนมัธยมปลาย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)) ซึ่งมีจำนวน 8 แห่ง ดังนั้นสัดส่วนจึงมีค่าเท่ากับ $(20 \times 8) / 189 = 0.85$ ฉะนั้นจึงเก็บตัวอย่างในกลุ่มนี้ 1 แห่ง

5. กลุ่มโรงเรียนมัธยมปลาย ของเอกชน) ซึ่งมีจำนวน 64 แห่ง ดังนั้นสัดส่วนจึงมีค่าเท่ากับ $(20 \times 64) / 189 = 6.77$ ฉะนั้นจึงเก็บตัวอย่างในกลุ่มนี้ 7 แห่ง

ซึ่งเมื่อรวมสัดส่วนทั้ง 5 กลุ่มเขตแล้วจะเท่ากับ 20 โรงเรียน ครบตามจำนวนที่ต้องการ

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Random Sampling) โดยใช้วิธีการจับสลากเพื่อให้ได้เขตที่ใช้เป็นตัวแทนในแต่ละกลุ่มเขต ตามสัดส่วนที่จำนวนได้ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งผลการสุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มเขต ได้ดังนี้

1. กลุ่มโรงเรียนมัธยมปลาย เขตการศึกษาที่ 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้ตัวแทนซึ่งได้แก่ โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ โรงเรียนราชวินิต มัธยม โรงเรียนสตรีวิทยา และโรงเรียนเทพศิรินทร์
  2. กลุ่มโรงเรียนมัธยมปลาย เขตการศึกษาที่ 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้ตัวแทนซึ่งได้แก่ โรงเรียนหอวัง โรงเรียนสารวิทยา โรงเรียนราชวินิตบางเขน และโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช บางเขน
  3. กลุ่มโรงเรียนมัธยมปลาย เขตการศึกษาที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้ตัวแทนซึ่งได้แก่ โรงเรียนวัดบวรเมศล โรงเรียนสตรีวัชรพงษ์ โรงเรียนโพธิสารพิทยากร และโรงเรียนมัธยมวัดคูตติคาราม
  4. กลุ่มโรงเรียนมัธยมปลาย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้ตัวแทนซึ่งได้แก่ โรงเรียนสาธิตสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
  5. กลุ่มโรงเรียนมัธยมปลาย ของเอกชน ได้ตัวแทนซึ่งได้แก่ โรงเรียนเซนต์ คาเบรียล โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ โรงเรียนโยนอัสสัมชัญธนบุรี โรงเรียนราชินี โรงเรียนศรีวิกรม์ โรงเรียนช่างคาคูร์คอนแวนต์ และโรงเรียนอำนวยการศิลป์
- ขั้นตอนที่ 3 สุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง ให้ได้สัดส่วนตามประชากรในแต่ละโรงเรียนจาก 5 กลุ่ม ในปีการศึกษา 2550 ซึ่งจำนวนตัวอย่างของแต่ละเขตตัวแทนจะคำนวณได้จากสูตร ดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรของแต่ละตัวแทน}}{\text{จำนวนทั้งหมดของประชากรในทุกเขตตัวแทน}}$$

จำนวนตัวอย่าง = 400 ตัวอย่าง

$$\begin{aligned} \text{จำนวนทั้งหมดของประชากร} &= 1235+1032+1749+1726+2051+1564+914+869+345+ \\ &1040+1194+632+363+1083+468+986+676+ \\ &652+447+258 \\ &= 19,284 \end{aligned}$$

1. จำนวนตัวอย่างของตัวแทน โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์
 $= 400 \times \frac{1,235}{19,284} = 26 \text{ คน}$

2. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนโรงเรียนราชวินิต มัชฌิม
 $= 400 \times 1,032 = 21 \text{ คน}$
 19,284
3. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนโรงเรียนสตรีวิทยา
 $= 400 \times 1,749 = 36 \text{ คน}$
 19,284
4. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนโรงเรียนเทพศิรินทร์
 $= 400 \times 1,726 = 36 \text{ คน}$
 19,284
5. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนโรงเรียนหอวัง
 $= 400 \times 2,051 = 43 \text{ คน}$
 19,284
6. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนโรงเรียนสารวิทยา
 $= 400 \times 1,564 = 32 \text{ คน}$
 19,284
7. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนโรงเรียนราชวินิตบางเขน
 $= 400 \times 914 = 19 \text{ คน}$
 19,284
8. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช บางเขน
 $= 400 \times 869 = 18 \text{ คน}$
 19,284
9. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนโรงเรียนวัดบวรมงคล
 $= 400 \times 345 = 7 \text{ คน}$
 19,284
10. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง
 $= 400 \times 1,040 = 22 \text{ คน}$
 19,284
11. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนโรงเรียนโพธิสารพิทยากร
 $= 400 \times 1,194 = 24 \text{ คน}$
 19,284

12. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนโรงเรียนมัธยมวัดศุภมิตรคาราม

$$= \frac{400 \times 632}{19,284} = 13 \text{ คน}$$

19,284

13. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนโรงเรียนสาธิตสวนสุนันทา

$$= \frac{400 \times 363}{19,284} = 8 \text{ คน}$$

19,284

14. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนโรงเรียนเซนต์คาเบรียล

$$= \frac{400 \times 1,083}{19,284} = 22 \text{ คน}$$

19,284

15. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนโรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์

$$= \frac{400 \times 468}{19,284} = 10 \text{ คน}$$

19,284

16. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนโรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี

$$= \frac{400 \times 989}{19,284} = 21 \text{ คน}$$

19,284

17. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนโรงเรียนราชินี

$$= \frac{400 \times 676}{19,284} = 14 \text{ คน}$$

19,284

18. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนโรงเรียนศรีวิกรม์

$$= \frac{400 \times 652}{19,284} = 14 \text{ คน}$$

19,284

19. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนโรงเรียนเซนต์คาทอลิกคอนแวนต์

$$= \frac{400 \times 447}{19,284} = 9 \text{ คน}$$

19,284

20. จำนวนตัวอย่างของตัวแทนโรงเรียนอานวยศิลป์

$$= \frac{400 \times 258}{19,284} = 5 \text{ คน}$$

19,284

จำนวนตัวอย่างทั้งหมด = 400 คน

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวน ประชากรและจำนวนตัวอย่างของตัวแทน

ลำดับที่	โรงเรียนตัวแทน	จำนวนประชากร ทั้งหมด	จำนวนประชากร ตัวอย่าง
1	โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรม ราชินูปถัมภ์	1,235	26
2	โรงเรียนราชวินิต มัชฌม	1,032	21
3	โรงเรียนสตรีวิทยา	1,749	36
4	โรงเรียนเทพศิรินทร์	1,726	36
5	โรงเรียนทอวัง	2,051	43
6	โรงเรียนสารวิทยา	1,564	32
7	โรงเรียนราชวินิตบางเขน	914	19
8	โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช บางเขน	869	18
9	โรงเรียนวัดบวรเมตตา	345	7
10	โรงเรียนสตรีวัดระฆัง	1,040	22
11	โรงเรียนโพธิสารพิทยากร	1,194	24
12	โรงเรียนมัธยมวัดคฤศคาราม	632	13
13	โรงเรียนสาธิตสวนสุนันทา	364	8
14	โรงเรียนเซนต์คาเบรียล	1,083	22
15	โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์	468	10
16	โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี	989	21
17	โรงเรียนราชินี	676	14
18	โรงเรียนศรีวิกรม์	652	14
19	โรงเรียนช่างศาตร์คอนแวนต์	447	9
20	โรงเรียนอานวยศิลป์	258	5
		รวมตัวอย่างทั้งสิ้น	400

ขั้นตอนที่ 4 ใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยจะทำการเก็บข้อมูลตามโรงเรียนที่เป็นตัวแทนกลุ่มประชากร ซึ่งจะเก็บให้ครบ 400 ตัวอย่าง ตามสัดส่วนที่จะเก็บจริงในพื้นที่ของตัวแทนต่าง ๆ ทุกโรงเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาจากกลุ่มประชากรที่กำหนดไว้

แบบสอบถามดังกล่าว ได้มาจากการค้นคว้า และดัดแปลงจากแนวความคิดและงานที่วิจัยใกล้เคียงที่มีผู้เคยวิจัยมาก่อนหน้านี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ครอบคลุมและเที่ยงตรงมากที่สุด แบบสอบถามประกอบด้วยเนื้อหา ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี กลุ่มวิชาที่กำลังศึกษา และโรงเรียนที่กำลังศึกษาอยู่

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น

ตอนที่ 3 เป็นคำถามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติทางเพศของนักเรียนมัธยมปลาย

3. การทดสอบเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคนิคการสร้างเครื่องมือเพื่อตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุมปัจจัยที่สอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัยหรือไม่ ซึ่งเป็นการทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาแบบสอบถาม (Content Validity) และความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง

2. จากนั้นนำแบบสอบถามจำนวน 20 ชุด ไปทดสอบ (Pre-test) ก่อนที่จะเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม เพื่อทดลองแบบสอบถาม และนำข้อมูลจากการทดลองใช้มาคำนวณหาค่าความเชื่อถือได้ดังนี้

2.1 ในส่วนของคำถามเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ หาค่าความน่าเชื่อถือได้โดยใช้สูตรของ กูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson's Method) สำหรับแบบทดสอบที่มีการให้คะแนนแต่ละข้อเป็นแบบ 0, 1 (วิเชียร เกตุสิงห์. 2537, 115)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{x(k-x)}{ks^2} \right\}$$

เมื่อ k = จำนวนข้อ

s^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับที่ได้จากการทดสอบ

x = คะแนนเฉลี่ยรวมทั้งฉบับ

ผลจากการคำนวณค่าความเชื่อถือได้ของเครื่องมือในส่วนของความรู้ = 0.754

2.2 สำหรับการทดสอบความน่าเชื่อถือในส่วนของทัศนคติที่มีต่อเรื่องเพศ ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือ (Reliability Coefficient Alpha) โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์ของครอนบาช (Cronbach's Coefficient Alpha) ตามสูตรดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2537: 116)

$$\text{สูตร} = \frac{k}{k-1} = \frac{(1 - Evi)}{Vt}$$

เมื่อ k = จำนวนข้อ
 V_i = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 V_t = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

ผลจากการคำนวณค่าความเชื่อถือได้ของเครื่องมือในส่วนของทัศนคติ = 0.729

หลังจากนั้นจึงทำการแก้ไขและปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ แล้วจึงนำออกไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจริง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นแบบสอบถามที่ให้กลุ่มตัวอย่างกรอกด้วยตนเอง ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลร่วมกับผู้ช่วยวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการอบรมผู้ช่วยวิจัยก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูลจริงจากนั้นจึงนำแบบสอบถามมากำหนดรหัส ถอดรหัสและเขียนรหัสลงในแบบสอบถาม แล้วนำไปบันทึกเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์โดยตรง และประมวลผลโดยโปรแกรมทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for Social Science = SPSS)

5. การกำหนดคะแนนเพื่อการวิเคราะห์

การกำหนดคะแนนคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามในการวัดค่าตัวแปรต่าง ๆ เพื่อคำนวณค่าทางสถิติจะมีเกณฑ์ต่าง ๆ ดังนี้

1. การเปิดรับสื่อการดูหนัง การวัดตัวแปรเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อการดูหนัง มีวิธีกำหนดคะแนนเพื่อการวิเคราะห์ดังนี้

ความบ่อยครั้ง

การวัดความบ่อยครั้งของการเปิดรับสื่อการดูหนัง ให้คะแนนดังนี้

ทุกวัน	= 5
5-6 ครั้งต่อสัปดาห์	= 4
3-4 ครั้งต่อสัปดาห์	= 3
1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	= 2
ไม่เคยเลย	= 1

ระยะเวลา

การวัดระยะเวลาโดยเฉลี่ยต่อครั้งในการเปิดรับสื่อการดูหนัง ให้คะแนนดังนี้

15 นาทีขึ้นไป	= 5 คะแนน
11-14 นาที	= 4 คะแนน
5-10 นาที	= 3 คะแนน
น้อยกว่า 5 นาที	= 2 คะแนน
ไม่เคยเลย	= 1 คะแนน

นำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ยแล้วจัดระดับการเปิดรับสื่อการดูหนัง ออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนค่าคะแนนสูงสุด} - \text{จำนวนค่าคะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนค่าคะแนนทั้งหมด}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

คะแนน	4.21 – 5	คะแนน	หมายถึง	เปิดรับมากที่สุด
คะแนน	3.41 – 4.20	คะแนน	หมายถึง	เปิดรับมาก
คะแนน	2.61 – 3.40	คะแนน	หมายถึง	เปิดรับปานกลาง
คะแนน	1.81 – 2.60	คะแนน	หมายถึง	เปิดรับน้อย
คะแนน	1.00 – 1.80	คะแนน	หมายถึง	เปิดรับน้อยที่สุด

2. ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

การวัดตัวแปรในด้านความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมปลายเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีวิธีกำหนดคะแนนเพื่อวิเคราะห์ดังนี้

ตอบถูก = 1 คะแนน

ตอบผิด = 0 คะแนน

นำคะแนนความรู้มาหาค่าเฉลี่ยแล้วระดับความรู้ออกเป็น 3 ระดับดังนี้

คะแนนความรู้อยู่ระหว่าง 11 – 15 คะแนน หมายถึง มีระดับความรู้มาก

คะแนนความรู้อยู่ระหว่าง 6 – 10 คะแนน หมายถึง มีระดับความรู้ปานกลาง

คะแนนความรู้อยู่ระหว่าง 0 – 5 คะแนน หมายถึง มีระดับความรู้น้อย

3. ทักษะคติทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย

การวัดตัวแปรเกี่ยวกับทักษะคติทางเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 5

เห็นด้วย = 4

ไม่แน่ใจ = 3

ไม่เห็นด้วย = 2

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 1

การให้คะแนนทัศนคติ ถ้าเป็นข้อความเชิงลบจะให้คะแนนกลับกันกับข้อความ

เชิงบวก

นำคะแนนทัศนคติมาหาค่าเฉลี่ย แล้วจัดระดับทัศนคติทางเพศ ออกเป็น 5 ระดับดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนค่าคะแนนสูงสุด} - \text{จำนวนค่าคะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนค่าคะแนนทั้งหมด}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

คะแนน	4.21 – 5	คะแนน	หมายถึง	มีทัศนคติดีมาก
คะแนน	3.41 – 4.20	คะแนน	หมายถึง	มีทัศนคติดี
คะแนน	2.61 – 3.40	คะแนน	หมายถึง	มีทัศนคติปานกลาง
คะแนน	1.8 – 2.60	คะแนน	หมายถึง	มีทัศนคติไม่ดี
คะแนน	1.00 – 1.80	คะแนน	หมายถึง	มีทัศนคติไม่ดีย่างยิ่ง

6. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากร
2. ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ
3. การเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น
4. ทักษะคิดทางเพศของนักเรียนมัธยมปลาย

สมมติฐานที่ 1 วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาแตกต่างกัน

- ตัวแปรอิสระ - ลักษณะทางประชากร
ตัวแปรตาม - การเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น

สมมติฐานที่ 2 วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

- ตัวแปรอิสระ - ลักษณะทางประชากร
ตัวแปรตาม - ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

สมมติฐานที่ 3 วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีทักษะคิดทางเพศแตกต่างกัน

- ตัวแปรอิสระ - ลักษณะทางประชากร
ตัวแปรตาม - ทักษะคิดทางเพศ

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหา มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

- ตัวแปรอิสระ - การเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น
ตัวแปรตาม - ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

สมมติฐานที่ 5 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับทักษะคิดทางเพศ

- ตัวแปรอิสระ - ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ
ตัวแปรตาม - ทักษะคิดทางเพศ

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การวิเคราะห์เบื้องต้น โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และนำเสนอข้อมูลในตารางเพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

1.1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 การเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น

1.3 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

1.4 ทักษะคติทางเพศ

2. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistics)

2.1 ใช้ t-test เพื่อการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ใช้สถิติ One-way ANOVA Analysis เพื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามลักษณะประชากรกับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ

2.3 ใช้สถิติ One-way ANOVA Analysis เพื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามลักษณะประชากรกับความรู้เรื่องเพศ

2.4 ใช้สถิติ One-way ANOVA Analysis เพื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามลักษณะประชากรกับทัศนคติทางเพศ

2.5 ใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคู่ต่าง ๆ

บทที่ 4

ผลของการวิจัย

จากจำนวนตัวอย่างที่สุ่ม 400 คน ซึ่งเป็นนักเรียนมัธยมปลายที่กำลังศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล และได้นำเสนอข้อมูลในรูปของตารางร้อยละ และตารางทดสอบความสัมพันธ์และตารางทดสอบค่าเฉลี่ย จึงนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทางด้านลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทางด้านลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง จะศึกษาเกี่ยวกับเพศ ศาสนา อายุ ระดับชั้นปีที่ศึกษา แผนการเรียนที่กำลังศึกษา โรงเรียนที่กำลังศึกษา รายได้ต่อเดือน และสถานที่พักอาศัย ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้จะป็นจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง สามารถแจกแจงรายละเอียดเป็นตารางที่ 4.1 – 4.8 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	167	41.75
หญิง	233	58.25
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 58.25 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 41.75

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามศาสนา

ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	384	96.00
คริสต์	14	3.50
อิสลาม	1	.25
อื่นๆ	1	.25
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96.0 ถัดมานับถือศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 3.5 และนับถือศาสนาอิสลาม และศาสนาอื่นๆ ในจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ .25

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15 ปี	20	5.00
15-16 ปี	174	43.50
17-18 ปี	198	49.50
มากกว่า 18 ปีขึ้นไป	8	2.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 17 – 18 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.50 ใกล้เคียงกับมีอายุอยู่ระหว่าง 15 – 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.50 ถัดมามีอายุต่ำกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.00 และมีอายุมากกว่า 18 ปี ขึ้นไปพบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.00

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4	103	26.55
มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5	168	43.30
มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6	117	30.15
รวม	388	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.30 ถัดมากำลังศึกษาอยู่ในมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 30.15 และกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.55

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแผนการเรียน

แผนการเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แผนการเรียนวิทย์ - คณิต	103	26.28
แผนการเรียนศิลป์คำนวณ	160	40.82
แผนการเรียนศิลป์ภาษา	120	30.61
แผนการเรียนทั่วไป	9	2.30
รวม	392	100.00

จากตารางที่ 4.5 จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามอยู่แผนการเรียนศิลป์คำนวณมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.82 รองลงมาแผนการเรียนศิลป์ภาษา และแผนการเรียนวิทย์-คณิต คิดเป็นร้อยละ 30.61 และ 26.28 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทสถานศึกษา

ประเภทสถานศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โรงเรียนของรัฐ	314	78.70
โรงเรียนสาธิต	11	2.76
โรงเรียนเอกชน	74	18.55
รวม	399	100.00

จากตารางที่ 4.6 จะเห็นว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่ในโรงเรียนของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 78.70 รองลงมาเป็นโรงเรียนเอกชน และโรงเรียนสาธิต คิดเป็นร้อยละ 18.55 และ 2.76 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง/เดือน

รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง/เดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 2,000 บาท	80	20.30
2,001-3,000 บาท	145	36.80
3,001-4,000 บาท	72	18.27
4,001-5,000 บาท	47	11.93
มากกว่า 5,000 บาท	50	12.69
รวม	394	100.00

จากตารางที่ 4.7 จะเห็นว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างได้รับรายได้จากผู้ปกครองอยู่ในช่วง 2,001-3,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 36.80 รองลงมาได้

น้อยกว่า 2,000 บาท/เดือน	คิดเป็นร้อยละ 20.30
3,001-4,000 บาท/เดือน	คิดเป็นร้อยละ 18.27
มากกว่า 5,000 บาท/เดือน	คิดเป็นร้อยละ 12.69
4,001-5,000 บาท/เดือน	คิดเป็นร้อยละ 11.93

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามที่พักอาศัย

ที่พักอาศัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หอพักเอกชน	3	0.77
หอพักของโรงเรียน	2	0.51
บ้านเช่า/คอนโดมิเนียม/ห้องชุด	27	6.94
บ้านพ่อแม่/ผู้ปกครอง	357	91.77
รวม	389	100.00

จากตารางที่ 4.8 จะเห็นว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะอาศัยที่บ้านพ่อแม่/ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 91.77 รองลงมาพักที่บ้านเช่า/คอนโดมิเนียม/ห้องชุด คิดเป็นร้อยละ 6.94

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย หัวข้อ ได้แก่ ความบ่อยครั้ง และ เวลาเฉลี่ย ในการเปิดรับข่าวสารในรอบสัปดาห์ ประเภทเนื้อหาการ์ตูน และประเภทสื่อที่ชื่นชอบที่สุดในการเปิดรับการ์ตูน ได้นำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนและร้อยละตามตารางที่ 4.9 – 4.14 ดังนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและร้อยละความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างในรอบสัปดาห์

สื่อการ์ตูนญี่ปุ่น	ทุกวัน	5-6 ครั้ง	3-4 ครั้ง	1-2 ครั้ง	ไม่เคยเลย	รวม
1. หนังสือการ์ตูน	51 (12.85)	58 (14.61)	76 (19.14)	138 (34.76)	74 (18.64)	397 (100.00)
2. ภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์	56 (14.14)	61 (15.40)	97 (24.49)	151 (38.13)	31 (7.83)	396 (100.00)

จากตารางที่ 4.9 จะเห็นว่า โดยส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะใช้เวลาในการเปิดรับหนังสือการ์ตูน 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 34.76 เช่นเดียวกับภาพยนตร์การ์ตูนที่ใช้เวลา 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 38.13 รองลงมาอ่านหนังสือการ์ตูน 3-4 ครั้ง/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 19.14 และน้อยที่สุด คือ เปิดรับสื่อทุกวัน ร้อยละ 12.85 ส่วนภาพยนตร์การ์ตูนกลุ่มตัวอย่างใช้เวลารองลงมาจากการเปิดรับ 1-2 ครั้ง คือ 3-4 ครั้ง/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 24.49

ตารางที่ 4.10 แสดงคะแนนเฉลี่ยความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง

สื่อการ์ตูนญี่ปุ่น	คะแนน	ความหมาย
1. หนังสือการ์ตูน	2.68	เปิดรับปานกลาง
2. ภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์	2.90	เปิดรับปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 จะเห็นว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นจากหนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ปานกลาง

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนและร้อยละเวลาโดยเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง

สื่อการ์ตูนญี่ปุ่น	15 นาทีขึ้นไป	11-14 นาที	5-10 นาที	น้อยกว่า 5 นาที	ไม่เคยเลย	รวม
1. หนังสือการ์ตูน	208 (52.26)	32 (8.04)	71 (17.84)	38 (9.55)	49 (12.31)	398 (100.00)
2. ภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์	251 (63.07)	29 (7.29)	65 (16.33)	30 (7.54)	23 (5.78)	398 (100.00)

จากตารางที่ 4.11 จะเห็นว่า โดยส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะใช้เวลาในการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นแต่ละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 52.26 และภาพยนตร์การ์ตูน คิดเป็นร้อยละ 63.07 แสดงว่าสื่อการ์ตูนทั้ง 2 ประเภท นักเรียนใช้เวลาในการอ่านตั้งแต่ 15 นาทีขึ้นไป และน้อยที่สุดของสื่อหนังสือการ์ตูนคือ 11-14 นาที คิดเป็นร้อยละ 8.04 ต่างจากภาพยนตร์การ์ตูนอันดับสุดท้ายนักเรียนไม่เคยดูเลย คิดเป็นร้อยละ 5.78 เท่านั้น แสดงว่าสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นที่กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการเปิดรับมากที่สุดคือ ภาพยนตร์การ์ตูนนั่นเอง

ตารางที่ 4.12 แสดงคะแนนเฉลี่ยเวลาในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง

สื่อการ์ตูนญี่ปุ่น	คะแนน	ความหมาย
1. หนังสือการ์ตูน	3.78	เปิดรับมาก
2. ภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์	4.14	เปิดรับมาก

จากตารางที่ 4.12 จะเห็นว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างจะเปิดรับข่าวสารสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นจากหนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ในระดับมาก

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนและร้อยละในการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทเนื้อหาข่าวสาร

ประเภทเนื้อหาข่าวสาร	หนังสือการ์ตูน	โทรทัศน์	รวม
1. ขำขัน	158 (46.20)	184 (53.80)	342 (100.00)
2. ต่อสู้-ผจญภัย	151 (43.64)	195 (56.36)	346 (100.00)
3. สืบสวน-วิทยาศาสตร์	133 (38.44)	213 (61.56)	346 (100.00)
4. รักใคร่	194 (58.08)	140 (41.92)	334 (100.00)
5. อื่นๆ	73 (35.78)	131 (64.22)	204 (100.00)

จากตารางที่ 4.13 จะเห็นว่า

ประเภทขำขัน โดยส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างชอบเปิดรับสื่อทางโทรทัศน์มากกว่า คิดเป็นร้อยละ 53.80 ส่วนหนังสือการ์ตูน คิดเป็นร้อยละ 46.20 อาจเนื่องมาจากการได้มองเห็นสื่อได้พบกับจินตนาการ

ประเภทต่อสู้-ผจญภัย ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างชอบเปิดรับสื่อทางโทรทัศน์มากกว่า คิดเป็นร้อยละ 56.36 ส่วนหนังสือการ์ตูน คิดเป็นร้อยละ 43.64 อาจเนื่องจากได้เห็นภาพประกอบเคลื่อนไหวสมจริงกว่า

ประเภทสืบสวน-วิทยาศาสตร์ ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างชอบเปิดรับสื่อทางโทรทัศน์มากกว่า คิดเป็นร้อยละ 61.56 ส่วนหนังสือการ์ตูน คิดเป็นร้อยละ 38.44 เช่นเดียวกับการต่อสู้-ผจญภัย เนื่องจากเห็นการเคลื่อนไหวของการ์ตูน และน่าติดตามมากกว่า

ประเภทรักใคร่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบเปิดรับทางหนังสือการ์ตูนมากกว่า คิดเป็นร้อยละ 58.08 ส่วนโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 41.92 อาจเนื่องจากการเปิดรับทางสื่อการ์ตูนสามารถสื่อทางรักใคร่ได้มากกว่าโทรทัศน์ ไม่ต้องมีการปกปิดเนื้อหาที่ล่อแหลมทางเพศมากกว่าโทรทัศน์

ประเภทอื่นๆ ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับสื่อทางโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 64.22 ซึ่งมากกว่าทางหนังสือการ์ตูน คิดเป็นร้อยละ 35.78 เท่านั้น

ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนและร้อยละประเภทสื่อการ์ตูนที่ชื่นชอบมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทสื่อการ์ตูน	จำนวน	ร้อยละ
หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น	178	53.78
ภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์	153	46.22
รวม	331	100.00

จากตารางที่ 4.14 จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่ในกลุ่มตัวอย่างชื่นชอบสื่อทางหนังสือการ์ตูนมากกว่า คิดเป็นร้อยละ 53.78 ส่วนภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 46.22

ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่างซึ่งประกอบด้วย 2 หัวข้อ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ และคะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนและร้อยละ ตามตารางที่ 4.15 - 4.16 ดังนี้

ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในการตอบคำถามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ	รวม
1. การมีงานอดิเรก เช่น เล่นกีฬา คนตรี ศิลปะ ช่วยลดความหมกมุ่นทางเพศลงได้	374 (93.50)	1 (0.25)	25 (6.25)	400 (100.00)
2. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีความสนใจเพศตรงข้ามและสนใจตัวเองมากขึ้น	352 (88.00)	16 (4.00)	32 (8.00)	400 (100.00)
3. การร่วมเพศเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์	365 (91.48)	16 (4.01)	18 (4.51)	399 (100.00)
4. การร่วมเพศเสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์	380 (95.00)	6 (1.50)	14 (3.50)	400 (100.00)
5. วัยรุ่นมักชอบคบเพื่อน คิดเพื่อน และชอบทำอะไรตามกันเป็นกลุ่มๆ	359 (90.20)	6 (1.51)	33 (8.29)	398 (100.00)
6. การเปลี่ยนคู่นอนมีโอกาเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์	378 (94.97)	7 (1.76)	13 (3.27)	398 (100.00)
7. ขณะมีเพศสัมพันธ์ ถ้าถุงยางอนามัยแตกหรือรั่ว จะไม่สามารถป้องกันการตั้งครรภ์ หรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้	344 (86.22)	14 (3.51)	41 (10.28)	399 (100.00)
8. วิธีที่เหมาะสมในการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น คือการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง	137 (34.34)	126 (31.58)	136 (34.09)	399 (100.00)
9. วัยรุ่นควรรหาความรู้เรื่องเพศจากการปฏิบัติด้วยตัวเอง	77 (19.40)	204 (51.39)	116 (29.22)	397 (100.00)

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ	รวม
10. โดยทั่วไปเพศหญิงจะเริ่มมีประจำเดือนเมื่ออายุประมาณ 17 ปี	36 (9.07)	244 (61.46)	117 (29.47)	397 (100.00)
11. ถ้าเพศหญิงมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายแม้ครั้งเดียวก็ตั้งสามารตั้งครรภ์ได้	285 (71.43)	27 (6.77)	87 (21.80)	399 (100.00)
12. “การฝันเปียก” คือ การหลั่งน้ำอสุจิของเพศชายในขณะที่หลับ	346 (86.72)	5 (1.25)	48 (12.03)	399 (100.00)
13. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย และอารมณ์	385 (96.49)	3 (0.75)	11 (2.76)	399 (100.00)
14. การแสดงถึงการเข้าสู่วัยรุ่นเพศชาย คือ มีลิ่วบนใบหน้าและมีเสียงแหบ	300 (75.19)	19 (4.76)	80 (20.05)	399 (100.00)
15. การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยต้องใช้ถุงยางอนามัย	350 (87.72)	7 (1.75)	42 (10.53)	399 (100.00)
16. อวัยวะที่ทำหน้าที่ผลิตสออร์โมนเพศหญิง คือ มดลูก	190 (47.98)	55 (13.89)	151 (38.13)	396 (100.00)

จากตารางที่ 4.15 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ส่วนใหญ่ ตอบใช่ ในหัวข้อเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย และอารมณ์ คิดเป็นร้อยละ 96.49 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 0.75 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 2.76

หัวข้อการมีงานอดิเรก เช่น เล่นกีฬา ดนตรี ศิลปะ ช่วยลดความหมกมุ่นทางเพศลงได้ กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 93.50 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 0.25 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 6.25

หัวข้อ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีความสนใจเพศตรงข้ามและสนใจตัวเองมากขึ้น กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 88.00 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 4.00 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 8.00

หัวข้อการร่วมเพศเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 91.48 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 4.01 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 4.51

หัวข้อการร่วมเพศเสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 95.00 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 1.50 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 3.50

หัวข้อวัยรุ่นมักชอบคบเพื่อน คิดเพื่อน และชอบทำอะไรตามกันเป็นกลุ่มๆ กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 90.20 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 1.51 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 8.29

หัวข้อ การเปลี่ยนรุ่นอนมีโอกาสเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 94.97 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 1.76 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 3.27

หัวข้อขณะมีเพศสัมพันธ์ถ้าถุงยางอนามัยแตกหรือรั่ว จะไม่สามารถป้องกัน การตั้งครรภ์ หรือ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ได้ กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 86.22 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 3.51 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 10.28

หัวข้อวิธีที่เหมาะสมในการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น คือการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 34.34 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 31.58 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 34.09

หัวข้อวัยรุ่นควรหาความรู้เรื่องเพศจากการปฏิบัติด้วยตัวเองกลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 19.40 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 51.39 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 29.22

หัวข้อโดยทั่วไปเพศหญิงจะเริ่มมีประจำเดือนเมื่ออายุประมาณ 17 ปีกลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 9.07 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 61.46 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 29.47

หัวข้อถ้าเพศหญิงมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายแม้ครั้งเดียวก็ตั้งครรภ์สามารถได้กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 71.43 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 6.77 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 21.80

หัวข้อ“การฝืนเปียก” คือ การหลั่งน้ำอสุจิของเพศชายในขณะที่หลับกลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 86.72 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 1.25 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 12.03

หัวข้อการแสดงถึงการเข้าสู่วัยรุ่นเพศชาย คือ มีสิวนบนใบหน้าและมีเสียงแหบกลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 75.19 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 4.76 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 20.05

หัวข้อการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยต้องใช้ถุงยางอนามัย กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 87.72 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 1.75 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 10.53

หัวข้ออวัยวะที่ทำหน้าที่ผลิตฮอร์โมนเพศหญิงคือมดลูก กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 47.98 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 13.89 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 38.13

ตารางที่ 4.16 แสดงระดับคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนมัธยมปลายเกี่ยวกับเรื่องเพศ

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	คะแนน	ความหมาย
ระดับความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมปลายเกี่ยวกับเรื่องเพศ	14	มีระดับความรู้มาก

จากตารางที่ 4.16 จะเห็นว่าระดับความรู้ของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับเรื่องเพศ ตอบถูก 14 คะแนน ซึ่งถือว่ามีความรู้มาก

ตอนที่ 4 ทักษะเกี่ยวกับเรื่องเพศ

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของคุณลักษณะเกี่ยวกับทัศนคติทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนร้อยละ ดังตารางที่ 4.17 – 4.18 ดังนี้

ตารางที่ 4.17 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมปลาย ในการแสดงระดับทัศนคติเกี่ยวกับเพศ

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	รวม
1. วัยรุ่นในปัจจุบันเมื่อคบหาเป็นคู่รักกันก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ร่วมกันได้	12 (3.01)	50 (12.53)	72 (18.05)	141 (35.34)	124 (31.08)	399 (100.00)
2. การมีคู่รักพร้อมๆ กันหลายคน เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นไทย	12 (3.00)	46 (11.50)	68 (17.00)	134 (33.50)	140 (35.00)	400 (100.00)
3. ในสังคมไทยพูดคุยหรือปรึกษาเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผย	19 (4.75)	89 (22.25)	195 (48.75)	63 (15.75)	34 (8.50)	400 (100.00)
4. ผู้หญิงมีสิทธิเริ่มตามจีบผู้ชายก่อนได้	33 (8.25)	93 (23.25)	128 (32.00)	99 (24.75)	47 (11.75)	400 (100.00)
5. หญิงและชายมีสิทธิมีประสบการณ์ทางเพศก่อนการแต่งงานได้เท่าเทียมกัน	24 (6.05)	71 (17.88)	119 (29.97)	98 (24.69)	85 (21.41)	397 (100.00)

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	รวม
6. หญิงที่ถือคติ “เกิดเป็นหญิงต้องรักษานวลสงวนตัว” ปัจจุบันหาได้ยากเต็มที	132 (33.25)	169 (42.57)	70 (17.63)	21 (5.29)	5 (1.26)	397 (100.00)
7. หญิงที่ตั้งครรภ์ก่อนการแต่งงานสามารถทำแท้งได้หากไม่พร้อม	6 (1.50)	27 (6.75)	73 (18.25)	104 (26.00)	190 (47.50)	400 (100.00)
8. การทำแท้งเป็นสิทธิส่วนตัวหากไม่พร้อมสามารถทำได้	12 (3.02)	53 (13.35)	77 (19.40)	92 (23.17)	163 (41.06)	397 (100.00)
9. 9. การทำแท้งเป็นเรื่องที่ผิดจริยธรรม	274 (68.67)	78 (19.55)	29 (7.27)	6 (1.50)	12 (3.01)	399 (100.00)
10. รักร่วมเพศถือเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ทั้งชายรักชายหรือหญิงรักหญิง	31 (7.77)	99 (24.81)	162 (40.60)	54 (13.53)	53 (13.28)	399 (100.00)
11. การแสดงตนอย่างเปิดเผยว่าเป็นเพศที่สามถือเป็นเรื่องธรรมดา	49 (12.25)	169 (42.25)	120 (30.00)	40 (10.00)	22 (5.50)	400 (100.00)
12. เพศชายควรมีเพศสัมพันธ์กับเพศหญิงเท่านั้น จึงเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับได้ ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน	53 (13.25)	91 (22.75)	151 (37.75)	77 (19.25)	28 (7.00)	400 (100.00)
13. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานจะช่วยให้รู้ความต้องการทางเพศของกันและกันได้	13 (3.25)	45 (11.25)	125 (31.25)	114 (28.50)	103 (25.75)	400 (100.00)

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	รวม
14. หากวัยรุ่นในวัยเรียนรู้จัก การป้องกันการตั้งครรภ์ ก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ ได้	23 (5.76)	99 (24.81)	81 (20.30)	97 (24.31)	99 (24.81)	399 (100.00)
15. การมีเพศสัมพันธ์เป็น ความต้องการทาง ธรรมชาติไม่จำเป็นต้องมี กฎหมายใดมากำหนด	35 (8.77)	101 (25.31)	132 (33.08)	68 (17.04)	63 (15.79)	399 (100.00)
16. การมีเพศสัมพันธ์กับคน รักจะเป็นการมัดใจคู่รัก อันจะนำไปสู่การสมรสได้	17 (4.28)	37 (9.32)	109 (27.46)	113 (28.46)	121 (30.48)	397 (100.00)
17. การเปลี่ยนคู่นอนบ่อยๆ เป็นเรื่องที่ยอมรับได้	4 (1.00)	8 (2.01)	35 (8.77)	109 (27.32)	243 (60.90)	399 (100.00)
18. การแลกเปลี่ยนคู่นอนกับคู่รักอื่น ถือเป็นเรื่องที่ปฏิบัติได้	4 (1.01)	4 (1.01)	20 (5.03)	103 (25.88)	267 (67.09)	398 (100.00)
19. การอยู่ด้วยกันก่อน แต่งงานถือเป็นเรื่องที่ควร ปฏิบัติ เพราะช่วยลด ปัญหาที่จะตามมาหลังการ แต่งงาน	18 (4.51)	63 (15.79)	120 (30.08)	103 (25.81)	95 (23.81)	399 (100.00)
20. หญิงที่เสียความบริสุทธิ์ ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ ยอมรับได้ในสังคม ปัจจุบัน	10 (2.51)	57 (14.29)	158 (39.60)	91 (22.81)	83 (20.80)	399 (100.00)
21. คู่รักในวัยเรียนสามารถ แสดงความรักต่อกันด้วย การกอดจูบได้	11 (2.76)	39 (9.77)	113 (28.32)	125 (31.33)	111 (27.82)	399 (100.00)

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	รวม
22. การไปเที่ยวสถานบันเทิง กับคู่รักตอนกลางคืนแบบ สองต่อสอง ถือเป็นเรื่อง ปกติ	9 (2.26)	43 (10.78)	127 (31.83)	116 (29.07)	104 (26.07)	399 (100.00)
23. การมีเพศสัมพันธ์กับแฟน ในวัยรุ่นถือเป็นเรื่องปกติ	11 (2.76)	40 (10.05)	80 (20.10)	110 (27.64)	157 (39.45)	399 (100.00)
24. การมีเพศสัมพันธ์เพียง รู้จักกันชั่วข้ามคืน ถือเป็น เรื่องยอมรับได้	9 (2.26)	12 (3.01)	53 (13.28)	75 (18.80)	250 (62.66)	399 (100.00)
25. การแต่งกายที่เปิดเผยของ วัยรุ่นหญิงทุกวันนี้ (เช่น ใส่เสื้อสายเดี่ยว กางเกง เอวต่ำ) ไม่ถือเป็นการช่วย ทางเพศ	16 (4.01)	48 (12.03)	77 (19.30)	135 (33.83)	123 (30.83)	399 (100.00)
26. การสำเร็จความใคร่ด้วย ตัวเอง ทั้งชายและหญิงถือ เป็นเรื่องผิดศีลธรรม ประเพณี	12 (3.02)	24 (6.03)	195 (48.99)	94 (23.62)	73 (18.34)	398 (100.00)
27. ควรเลือกคู่ครองที่ไม่เคยมี ประสบการณ์ทางเพศ หรือมีประสบการณ์ทาง เพศน้อย	26 (6.53)	72 (18.09)	226 (56.78)	42 (10.55)	32 (8.04)	398 (100.00)
28. คนรักหรือแฟนในปัจจุบัน กับภรรยาหรือสามีใน อนาคต ควรเป็นคน เดียวกัน	69 (17.29)	85 (21.30)	178 (44.61)	49 (12.28)	18 (4.51)	399 (100.00)

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	รวม
29. การใช้ถุงยางอนามัยใน การมีเพศสัมพันธ์ ทำให้ เกิดความรู้สึกห่างเหินกัน ระหว่างคู่รัก	9 (2.26)	14 (3.51)	166 (41.60)	118 (29.57)	92 (23.06)	399 (100.00)

จากตารางที่ 4.17 จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ

1. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยที่วัยรุ่นในปัจจุบันเมื่อคบหาเป็นคู่รักกันก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ร่วมกันได้ คิดเป็นร้อยละ 35.3
2. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยกับการมีคู่รักพร้อมๆ กันหลายคน เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นไทย คิดเป็นร้อยละ 35.00
3. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่า ในสังคมไทยพูดคุยหรือปรึกษาเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผย คิดเป็นร้อยละ 48.75
4. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่า ผู้หญิงมีสิทธิ์เริ่มตามจีบผู้ชายก่อนได้ คิดเป็นร้อยละ 32.00
5. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่า หญิงและชายมีสิทธิ์มีประสบการณ์ทางเพศก่อนการแต่งงานได้เท่าเทียมกัน คิดเป็นร้อยละ 29.97
6. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับหญิงที่ถือคติ “เกิดเป็นหญิงต้องรักนวลสงวนตัว” ปัจจุบันหาได้ยากเต็มที คิดเป็นร้อยละ 33.25
7. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า หญิงที่ตั้งครรภ์ก่อนการแต่งงานสามารถทำแท้งได้หากไม่พร้อม คิดเป็นร้อยละ 47.50
8. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการทำแท้งเป็นสิทธิส่วนตัวหากไม่พร้อม สามารถทำได้ คิดเป็นร้อยละ 41.06
9. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า การทำแท้งเป็นเรื่องที่ผิดจริยธรรม คิดเป็นร้อยละ 68.67
10. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่า รักร่วมเพศถือเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ทั้งชายรักชายหรือหญิงรักหญิง คิดเป็นร้อยละ 40.60

11. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่า การแสดงตนอย่างเปิดเผยว่าเป็นเพศที่สามถือเป็นเรื่องธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 42.25
12. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่า เพศชายควรมีเพศสัมพันธ์กับเพศหญิงเท่านั้น จึงเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับได้ ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 37.75
13. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานจะช่วยให้รู้ความต้องการทางเพศของกันและกันได้ คิดเป็นร้อยละ 31.25
14. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีทั้งเห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า หากวัยรุ่นในวัยเรียนรู้จักการป้องกันการตั้งครรภ์ก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ คิดเป็นร้อยละ 24.81 ที่เห็นด้วยอาจเป็นเพราะว่าหากรู้จักวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์ ก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้อย่างปลอดภัย และไม่เกิดการตั้งครรภ์ ส่วนที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง อาจเป็นเพราะว่าวัยรุ่นอยู่ในช่วงวัยเรียน ไม่สมควรที่จะมีเพศสัมพันธ์ ถึงแม้ว่าจะรู้จักวิธีป้องกันการตั้งครรภ์ก็ตาม
15. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่า การมีเพศสัมพันธ์เป็นความต้องการทางธรรมชาติ ไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายใดมากำหนด คิดเป็นร้อยละ 33.08
16. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักจะเป็นการมัดใจคู่รักอันจะนำไปสู่การสมรสได้ คิดเป็นร้อยละ 30.48
17. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า การเปลี่ยนคู่นอนบ่อยๆ เป็นเรื่องที่ยอมรับได้ คิดเป็นร้อยละ 60.90
18. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า การแลกคู่นอนกับคู่รักอื่นถือเป็นเรื่องที่น่าปฏิบัติได้ คิดเป็นร้อยละ 67.09
19. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่า การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานถือเป็นเรื่องที่น่าปฏิบัติ เพราะช่วยลดปัญหาที่จะตามมาหลังการแต่งงาน คิดเป็นร้อยละ 30.08
20. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่า หญิงที่เสียความบริสุทธิ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ในสังคมปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 39.60
21. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยที่คู่รักในวัยเรียนสามารถแสดงความรักต่อกันด้วยการกอดจูบได้ คิดเป็นร้อยละ 31.33
22. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่า การไปที่สถานบันเทิงกับคู่รักตอนกลางคืนแบบสองต่อสอง ถือเป็นเรื่องปกติ คิดเป็นร้อยละ 31.83
23. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนในวัยรุนถือเป็นเรื่องปกติ คิดเป็นร้อยละ 39.45

24. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า การมีเพศสัมพันธ์เพียงรู้จักกันชั่วข้ามคืน ถือเป็นเรื่องยอมรับได้ คิดเป็นร้อยละ 62.66

25. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยกับการแต่งกายที่เปิดเผยของวัยรุ่นหญิงทุกวันนี้ (เช่น ใส่เสื้อสายเดี่ยว กางเกงเอวต่ำ) ไม่ถือเป็นการช่วยทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 33.83

26. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่า การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง ทั้งชายและหญิงถือเป็นเรื่องผิดศีลธรรม ประเพณี คิดเป็นร้อยละ 48.99

27. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่า ควรเลือกคู่อครองที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ หรือมีประสบการณ์ทางเพศน้อย คิดเป็นร้อยละ 56.78

28. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่า คนรักหรือแฟนในปัจจุบัน กับภรรยาหรือสามีในอนาคต ควรเป็นคนเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 44.61

29. ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจว่า การใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ ทำให้เกิดความรู้สึกห่างเหินกันระหว่างคู่รัก คิดเป็นร้อยละ 41.60

ตารางที่ 4.18 แสดงคะแนนระดับทัศนคติเกี่ยวกับทางเพศของนักเรียนมัธยมปลาย

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	คะแนน	ความหมาย
1. วัยรุ่นในปัจจุบันเมื่อคบหาเป็นคู่รักกันก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ร่วมกันได้	2.21	มีทัศนคติไม่ดี
2. การมีคู่รักพร้อมๆ กันหลายคน เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นไทย	2.14	มีทัศนคติไม่ดี
3. ในสังคมไทยพูดคุยหรือปรึกษาเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผย	2.99	มีทัศนคติปานกลาง
4. ผู้หญิงมีสิทธิเริ่มตามจีบผู้ชายก่อนได้	2.92	มีทัศนคติปานกลาง
5. หญิงและชายมีสิทธิมีประสบการณ์ทางเพศก่อนการแต่งงานได้เท่าเทียมกัน	2.62	มีทัศนคติปานกลาง
6. หญิงที่ถือคติ “เกิดเป็นหญิงต้องรักนวลสงวนตัว” ปัจจุบันหาได้ยากเต็มที	4.01	มีทัศนคติดี
7. หญิงที่ตั้งครรภ์ก่อนการแต่งงานสามารถทำแท้งได้หากไม่พร้อม	1.89	มีทัศนคติไม่ดี
8. การทำแท้งเป็นสิทธิส่วนตัวหากไม่พร้อมสามารถทำได้	2.14	มีทัศนคติไม่ดี

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	คะแนน	ความหมาย
9. การทำแท้งเป็นเรื่องที่ผิดจริยธรรม	4.49	มีทัศนคติดีมาก
10. รักร่วมเพศถือเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ทั้งชายรักชาย หรือหญิงรักหญิง	3.00	มีทัศนคติปานกลาง
11. การแสดงตนอย่างเปิดเผยว่าเป็นเพศที่สามถือเป็นเรื่องธรรมดา	3.46	มีทัศนคติดี
12. เพศชายควรมีเพศสัมพันธ์กับเพศหญิงเท่านั้นจึงเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับได้ ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน	3.16	มีทัศนคติปานกลาง
13. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานจะช่วยให้รู้ความต้องการทางเพศของกันและกันได้	2.38	มีทัศนคติไม่ดี
14. หากวัยรุ่นในวัยเรียนรู้จักการป้องกันการตั้งครรภ์ก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้	2.62	มีทัศนคติปานกลาง
15. การมีเพศสัมพันธ์เป็นความต้องการทางธรรมชาติไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายกำหนด	2.94	มีทัศนคติปานกลาง
16. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักจะเป็นการมัดใจคู่รักอื่นจะนำไปสู่การสมรสได้	2.28	มีทัศนคติไม่ดี
17. การเปลี่ยนคู่นอนบ่อยๆ เป็นเรื่องที่ยอมรับได้	1.55	มีทัศนคติไม่ดีอย่างยิ่ง
18. การแลกคู่นอนกับคู่รักอื่นถือเป็นเรื่องที่ไม่ปฏิบัติได้	1.43	มีทัศนคติไม่ดีอย่างยิ่ง
19. การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานถือเป็นเรื่องที่ไม่ควรปฏิบัติ เพราะช่วยลดปัญหาที่จะตามมาหลังการแต่งงาน	2.51	มีทัศนคติไม่ดี
20. หญิงที่เสียความบริสุทธิ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ในสังคมปัจจุบัน	2.55	มีทัศนคติไม่ดี
21. คู่รักในวัยเรียนสามารถแสดงความรักต่อกันด้วยการกอดจูบได้	2.28	มีทัศนคติไม่ดี
22. การไปเที่ยวสถานบันเทิงกับคู่รักตอนกลางคืนแบบสองต่อสอง ถือเป็นเรื่องปกติ	2.34	มีทัศนคติไม่ดี

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	คะแนน	ความหมาย
23. การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนในวัยรุ่นถือเป็นเรื่องปกติ	2.09	มีทัศนคติไม่ดี
24. การมีเพศสัมพันธ์เพียงรู้จักกันชั่วข้ามคืน ถือเป็นเรื่องยอมรับได้	1.63	มีทัศนคติไม่ใช้อย่างยิ่ง
25. การแต่งกายที่เปิดเผยของวัยรุ่นหญิงทุกวันนี้ (เช่น ใส่เสื้อสายเดี่ยว กางเกงเอวต่ำ) ไม่ถือเป็น การยั่วยุทางเพศ	2.25	มีทัศนคติไม่ดี
26. การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง ทั้งชายและหญิง ถือเป็นเรื่องผิดศีลธรรม ประเพณี	2.52	มีทัศนคติไม่ดี
27. ควรเลือกคู่อครองที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ หรือมีประสบการณ์ทางเพศน้อย	3.05	มีทัศนคติปานกลาง
28. คนรักหรือแฟนในปัจจุบัน กับภรรยาหรือสามี ในอนาคต ควรเป็นคนเดียวกัน	3.35	มีทัศนคติปานกลาง
29. การใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ ทำให้เกิดความรู้สึกห่างเหินกันระหว่างคู่รัก	2.32	มีทัศนคติไม่ดี

จากตารางที่ 4.18 จะเห็นว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพศ

ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์โดยมีสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 1 วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 เพศที่แตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาแตกต่างกัน

H_0 : ลักษณะเพศที่แตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน

H_1 : ลักษณะเพศที่แตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น กับเพศ

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น	เพศ		รวม	สถิติทดสอบ
	ชาย	หญิง		
1. ความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อหนังสือการ์ตูน	165 (41.56)	232 (58.44)	397 (100.00)	F-test = 0.959 T-test = 0.107
2. ความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์	164 (41.41)	232 (58.59)	396 (100.00)	F-test = 0.001 T-test = 0.839
3. เวลาโดยเฉลี่ยในการเปิดรับสื่อหนังสือการ์ตูน	165 (41.46)	233 (58.54)	398 (100.00)	F-test = 0.273 T-test = 0.381
4. เวลาโดยเฉลี่ยในการเปิดรับสื่อภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์	165 (41.46)	233 (58.54)	398 (100.00)	F-test = 0.005 T-test = 0.144
5. การเปิดรับสื่อประเภทข่าว	143 (40.51)	210 (59.49)	353 (100.00)	F-test = 0.694 T-test = 0.005
6. การเปิดรับสื่อประเภทต่อสู้-ผจญภัย	150 (41.90)	208 (58.10)	358 (100.00)	F-test = 0.722 T-test = 0.002
7. การเปิดรับสื่อประเภทสืบสวน-วิทยาศาสตร์	142 (40.23)	211 (59.77)	353 (100.00)	F-test = 0.159 T-test = 0.257
8. การเปิดรับสื่อประเภทรักใคร่	135 (39.82)	204 (60.18)	339 (100.00)	F-test = 0.848 T-test = 0.043
9. การเปิดรับสื่อประเภทอื่นๆ	88 (42.11)	121 (57.89)	209 (100.00)	F-test = 0.197 T-test = 0.330

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่าส่วนใหญ่มีค่า sig. > 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 หรือปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ดังนั้น สรุปได้ว่าลักษณะเพศที่แตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน

เช่น ความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อการ์ตูน, การใช้เวลาในการเปิดรับสื่อการ์ตูน, การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาประเภท สืบสวน-วิทยาศาสตร์ และอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ส่วนที่มีค่า sig. < 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หรือยอมรับสมมติฐาน H_1 ดังนั้น สรุปได้ว่าลักษณะเพศที่แตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นเช่น สื่อที่มีเนื้อหาประเภททำงาน, ต่อผู้ผจญภัย, รักใคร่ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 1.2 ศาสนาที่แตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และ ภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาแตกต่างกัน

H_0 : ศาสนาแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน

H_1 : ศาสนาแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น กับศาสนา

พฤติกรรมการเปิดรับ ข่าวสารจากสื่อการ์ตูน ญี่ปุ่น	ศาสนา				รวม	สถิติทดสอบ
	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	อื่น		
1. ความบ่อยครั้งในการ เปิดรับสื่อหนังสือ การ์ตูน	381 (95.97)	14 (3.53)	1 (0.25)	1 (0.25)	397 (100.00)	F-test = 1.181 Sig. = 0.317
2. ความบ่อยครั้งในการ เปิดรับสื่อภาพยนตร์ การ์ตูนทางโทรทัศน์	380 (95.96)	14 (3.54)	1 (0.25)	1 (0.25)	396 (100.00)	F-test = 2.104 Sig. = 0.099
3. เวลาโดยเฉลี่ยในการ เปิดรับสื่อหนังสือ การ์ตูน	382 (95.98)	14 (3.52)	1 (0.25)	1 (0.25)	398 (100.00)	F-test = 0.511 Sig. = 0.675
4. เวลาโดยเฉลี่ยในการ เปิดรับสื่อภาพยนตร์ การ์ตูนทางโทรทัศน์	382 (95.98)	14 (3.52)	1 (0.25)	1 (0.25)	398 (100.00)	F-test = 1.785 Sig. = 0.150

พฤติกรรมการเปิดรับ ข่าวสารจากสื่อการตูน ญี่ปุ่น	ศาสนา				รวม	สถิติทดสอบ
	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	อื่น		
5. การเปิดรับสื่อ ประเภทขำขัน	338 (95.75)	13 (3.68)	1 (0.28)	1 (0.28)	353 (100.00)	F-test = 1.220 Sig. = 0.302
6. การเปิดรับสื่อประเภท ต่อสู้-ผจญภัย	343 (95.81)	13 (3.63)	1 (0.28)	1 (0.28)	358 (100.00)	F-test = 0.452 Sig. = 0.716
7. การเปิดรับสื่อ ประเภทสืบสวน- วิทยาศาสตร์	339 (96.03)	13 (3.68)	1 (0.28)	0 (0.00)	353 (100.00)	F-test = 0.208 Sig. = 0.813
8. การเปิดรับสื่อ ประเภทรักใคร่	324 (95.58)	13 (3.83)	1 (0.29)	1 (0.29)	339 (100.00)	F-test = 0.548 Sig. = 0.650
9. การเปิดรับสื่อ ประเภทอื่นๆ	201 (96.17)	7 (3.35)	1 (0.48)	0 (0.00)	209 (100.00)	F-test = 1.154 Sig. = 0.317

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า มีค่า sig. > 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 หรือปฏิเสธ สมมติฐาน H_1 ดังนั้น สรุปได้ว่า การนับถือศาสนาที่แตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการตูนญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 1.3 อายุที่แตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการตูน และ ภาพยนตร์การตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาแตกต่างกัน

H_0 : ช่วงอายุแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการตูนญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน

H_1 : ช่วงอายุแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการตูนญี่ปุ่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น กับอายุ

พฤติกรรมการเปิดรับ ข่าวสารจากสื่อการ์ตูน ญี่ปุ่น	อายุ				รวม	สถิติทดสอบ
	น้อยกว่า 15 ปี	15-16 ปี	17-18 ปี	มากกว่า 18 ปีขึ้นไป		
1. ความบ่อยครั้งในการ เปิดรับสื่อหนังสือ การ์ตูน	19 (4.79)	174 (43.83)	196 (49.37)	8 (2.02)	397 (100.00)	F-test = 1.483 Sig. = 0.219
2. ความบ่อยครั้งในการ เปิดรับสื่อภาพยนตร์ การ์ตูนทางโทรทัศน์	19 (4.80)	173 (43.69)	196 (49.49)	8 (2.02)	396 (100.00)	F-test = 2.710 Sig. = 0.045
3. เวลาโดยเฉลี่ยในการ เปิดรับสื่อหนังสือ การ์ตูน	20 (5.03)	174 (43.72)	196 (49.25)	8 (2.01)	398 (100.00)	F-test = 0.818 Sig. = 0.485
4. เวลาโดยเฉลี่ยในการ เปิดรับสื่อภาพยนตร์ การ์ตูนทางโทรทัศน์	20 (5.03)	173 (43.47)	197 (49.50)	8 (2.01)	398 (100.00)	F-test = 4.709 Sig. = 0.003
5. การเปิดรับสื่อ ประเภทขำขัน	16 (4.53)	153 (43.34)	177 (50.14)	7 (1.98)	353 (100.00)	F-test = 32.018 Sig. = 0.000
6. การเปิดรับสื่อประเภท ต่อสู้-ผจญภัย	15 (4.19)	162 (45.25)	174 (48.60)	7 (1.96)	358 (100.00)	F-test = 32.009 Sig. = 0.000
7. การเปิดรับสื่อ ประเภทสืบสวน- วิทยาศาสตร์	15 (4.25)	158 (44.76)	172 (48.73)	8 (2.27)	353 (100.00)	F-test = 7.208 Sig. = 0.000
8. การเปิดรับสื่อ ประเภทรักใคร่	15 (4.42)	149 (43.95)	168 (49.56)	7 (2.06)	339 (100.00)	F-test = 4.612 Sig. = 0.004
9. การเปิดรับสื่อ ประเภทอื่นๆ	11 (5.26)	95 (45.45)	97 (46.41)	6 (2.87)	209 (100.00)	F-test = 5.650 Sig. = 0.001

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่า sig. < 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หรือยอมรับสมมติฐาน H_1 นั่นคือ สรุปได้ว่าช่วงอายุแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 1.4 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาแตกต่างกัน

H_0 : ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น กับระดับการศึกษา

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น	ระดับการศึกษา			รวม	สถิติทดสอบ
	ม.4	ม.5	ม.6		
1. ความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อหนังสือการ์ตูน	103 (26.68)	168 (43.52)	115 (29.79)	386 (100.00)	F-test = 2.877 Sig. = 0.023
2. ความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์	102 (26.49)	168 (43.64)	115 (29.87)	385 (100.00)	F-test = 0.662 Sig. = 0.619
3. เวลาโดยเฉลี่ยในการเปิดรับสื่อหนังสือการ์ตูน	103 (26.68)	168 (43.52)	115 (29.79)	386 (100.00)	F-test = 1.145 Sig. = 0.335
4. เวลาโดยเฉลี่ยในการเปิดรับสื่อภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์	102 (26.42)	168 (43.52)	116 (30.05)	386 (100.00)	F-test = 1.854 Sig. = 0.118
5. การเปิดรับสื่อประเภทข่าว	93 (27.03)	154 (44.77)	97 (28.20)	344 (100.00)	F-test = 1.676 Sig. = 0.172
6. การเปิดรับสื่อประเภทต่อสู้-ผจญภัย	93 (26.65)	153 (43.84)	103 (29.51)	349 (100.00)	F-test = 2.242 Sig. = 0.083

พฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารจาก สื่อการ์ตูนญี่ปุ่น	ระดับการศึกษา			รวม	สถิติทดสอบ
	ม.4	ม.5	ม.6		
7. การเปิดรับสื่อประเภท สืบสวน-วิทยาศาสตร์	96 (27.83)	150 (43.48)	99 (28.70)	345 (100.00)	F-test = 0.230 Sig. = 0.876
8. การเปิดรับสื่อประเภทรักใคร่	87 (26.28)	148 (44.71)	96 (29.00)	331 (100.00)	F-test = 2.304 Sig. = 0.077
9. การเปิดรับสื่อประเภทอื่นๆ	57 (28.08)	95 (46.80)	51 (25.12)	203 (100.00)	F-test = 1.031 Sig. = 0.380

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่า sig. > 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 หรือปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ดังนั้น สรุปได้ว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 1.5 แผนการเรียนที่แตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาแตกต่างกัน

H_0 : แผนการเรียนแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน

H_1 : แผนการเรียนแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น กับแผนการเรียน

พฤติกรรมกรเปิดรับ ข่าวสารจากสื่อการ์ตูน ญี่ปุ่น	แผนการเรียน				รวม	สถิติทดสอบ
	วิทย์ คณิต	ศิลป์ คำนวณ	ศิลป์ ภาษา	ทั่วไป		
1. ความบ่อยครั้งในการ เปิดรับสื่อหนังสือ การ์ตูน	102 (26.22)	160 (41.13)	118 (30.33)	9 (2.31)	389 (100.00)	F-test = 1.133 Sig. = 0.335
2. ความบ่อยครั้งในการ เปิดรับสื่อภาพยนตร์ การ์ตูนทางโทรทัศน์	103 (26.55)	160 (41.24)	117 (30.15)	8 (2.06)	388 (100.00)	F-test = 7.345 Sig. = 0.000

พฤติกรรมการเปิดรับ ข่าวสารจากสื่อการ์ตูน ญี่ปุ่น	แผนการเรียน				รวม	สถิติทดสอบ
	วิทย์ คณิต	ศิลป์ คำนวณ	ศิลป์ ภาษา	ทั่วไป		
3. เวลาโดยเฉลี่ยในการ เปิดรับสื่อหนังสือ การ์ตูน	103 (26.41)	160 (41.03)	118 (30.26)	9 (2.31)	390 (100.00)	F-test = 0.536 Sig. = 0.658
4. เวลาโดยเฉลี่ยในการ เปิดรับสื่อภาพยนตร์ การ์ตูนทางโทรทัศน์	103 (26.41)	160 (41.03)	118 (30.26)	9 (2.31)	390 (100.00)	F-test = 1.778 Sig. = 0.151
5. การเปิดรับสื่อ ประเภทข่าว	91 (26.22)	139 (40.06)	110 (31.70)	7 (2.02)	347 (100.00)	F-test = 1.502 Sig. = 0.214

6. การเปิดรับสื่อ ประเภทต่อสู้-ผจญ ภัย	91 (25.85)	148 (42.05)	106 (30.11)	7 (1.99)	352 (100.00)	F-test = 2.758 Sig. = 0.042
7. การเปิดรับสื่อ ประเภทสืบสวน- วิทยาศาสตร์	90 (25.86)	144 (41.38)	106 (30.46)	8 (2.30)	348 (100.00)	F-test = 0.314 Sig. = 0.815
8. การเปิดรับสื่อ ประเภทรักใคร่	85 (25.53)	136 (40.84)	104 (31.23)	8 2.40 ( )	333 (100.00)	F-test = 3.964 Sig. = 0.008
9. การเปิดรับสื่อ ประเภทอื่นๆ	40 (19.32)	93 44.93 ( )	68 (32.85)	6 (2.90)	207 (100.00)	F-test = 1.214 Sig. = 0.306

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่า sig. > 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 หรือปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ดังนั้นสรุปได้ว่า แผนการเรียนแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 1.6 สถานศึกษาที่แตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาแตกต่างกัน

H_0 : สถานศึกษาแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานศึกษาแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร จากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น กับสถานศึกษา

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร จากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น	สถานศึกษา			รวม	สถิติทดสอบ
	โรงเรียน ของรัฐ	โรงเรียน สาธิต	โรงเรียน เอกชน		
1. ความบ่อยครั้งในการ เปิดรับสื่อหนังสือการ์ตูน	311 (78.54)	11 (2.78)	74 (18.69)	396 (100.00)	F-test = 1.203 Sig. = 0.309
2. ความบ่อยครั้งในการ เปิดรับสื่อภาพยนตร์ การ์ตูนทางโทรทัศน์	310 (78.48)	11 (2.78)	74 (18.73)	395 (100.00)	F-test = 0.533 Sig. = 0.660
3. เวลาโดยเฉลี่ยในการ เปิดรับสื่อหนังสือการ์ตูน	312 (78.59)	11 (2.77)	74 (18.64)	397 (100.00)	F-test = 0.588 Sig. = 0.623
4. เวลาโดยเฉลี่ยในการ เปิดรับสื่อภาพยนตร์ การ์ตูนทางโทรทัศน์	312 (78.59)	11 (2.77)	74 (18.64)	397 (100.00)	F-test = 3.368 Sig. = 0.019
5. การเปิดรับสื่อประเภท จำขัน	274 (77.84)	11 (3.13)	67 19.03 ()	352 (100.00)	F-test = 6.755 Sig. = 0.000
6. การเปิดรับสื่อประเภท ต่อสู้-ผจญภัย	277 (77.59)	11 (3.08)	69 (19.33)	357 (100.00)	F-test = 7.239 Sig. = 0.000
7. การเปิดรับสื่อประเภท สืบสวน-วิทยาศาสตร์	276 (78.41)	10 (2.84)	66 (18.75)	352 (100.00)	F-test = 3.480 Sig. = 0.016
8. การเปิดรับสื่อประเภทรัก ใคร่	263 (77.58)	10 (2.95)	66 (19.47)	339 (100.00)	F-test = 2.840 Sig. = 0.060
9. การเปิดรับสื่อประเภทอื่นๆ	175 (84.13)	7 (3.37)	26 (12.50)	208 (100.00)	F-test = 3.153 Sig. = 0.026

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่า sig. < 0.05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หรือยอมรับสมมติฐาน H_1 ดังนั้นสรุปได้ว่า สถานศึกษาแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 1.7 รายได้จากผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาแตกต่างกัน

H_0 : รายได้จากผู้ปกครองแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้จากผู้ปกครองแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น กับรายได้จากผู้ปกครอง

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น	รายได้จากผู้ปกครอง (บาท)					รวม	สถิติทดสอบ
	น้อยกว่า 2,000	2001 - 3000	3001 - 4000	4001 - 5000	มากกว่า 5000		
1. ความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อหนังสือการ์ตูน	80 (20.46)	142 (36.32)	72 (18.41)	47 (12.02)	50 (12.79)	391 (100.00)	F-test = 0.882 Sig. = 0.475
2. ความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์	80 (20.46)	142 (36.32)	72 (18.41)	47 (12.02)	50 (12.79)	391 (100.00)	F-test = 0.212 Sig. = 0.931
3. เวลาโดยเฉลี่ยในการเปิดรับสื่อหนังสือการ์ตูน	80 (20.36)	144 (36.64)	72 (18.32)	47 (11.96)	50 (12.72)	393 (100.00)	F-test = 0.591 Sig. = 0.669

พฤติกรรมกร เปิดรับข่าวสาร จากสื่อการ์ตูน ญี่ปุ่น	รายได้จากผู้ปกครอง (บาท)					รวม	สถิติ ทดสอบ
	น้อย กว่า 2,000	2001 - 3000	3001 - 4000	4001 - 5000	มากกว่า 5000		
4. เวลาโดยเฉลี่ย ในการเปิดรับ สื่อภาพยนตร์ การ์ตูนทาง โทรทัศน์	80 (20.36)	144 (36.64)	72 (18.32)	47 (11.96)	50 (12.72)	393 (100.00)	F-test = 0.205 Sig. = 0.936
5. การเปิดรับสื่อ ประเภทข่าว พิมพ์	73 (20.92)	123 (35.24)	63 (18.05)	45 (12.89)	45 (12.8)	349 (100.00)	F-test = 2.345 Sig. = 0.054
6. การเปิดรับสื่อ ประเภทต่อสู้- ผจญภัย	70 (19.83)	128 (36.26)	63 (17.85)	45 (12.75)	45 (13.31)	349 (100.00)	F-test = 2.023 Sig. = 0.091
7. การเปิดรับสื่อ ประเภท สืบสวน- วิทยาศาสตร์	72 (20.69)	128 (36.78)	63 (18.10)	40 (11.49)	45 (12.93)	348 (100.00)	F-test = 2.018 Sig. = 0.091
8. การเปิดรับสื่อ ประเภทรัก ใคร่	68 (20.30)	118 (35.22)	61 (18.21)	44 (13.13)	44 (13.13)	335 (100.00)	F-test = 1.085 Sig. = 0.364
9. การเปิดรับสื่อ ประเภทอื่นๆ	41 (19.81)	82 (39.61)	41 (19.81)	20 (9.66)	23 (11.11)	207 (100.00)	F-test = 0.908 Sig. = 0.460

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า มีค่า sig. > 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐาน H_0 หรือปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้จากผู้ปกครองแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 1.8 ที่พักอาศัยที่แตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และ ภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาแตกต่างกัน

H_0 : ที่พักอาศัยแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ที่พักอาศัยแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร จากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น กับที่พักอาศัย

พฤติกรรมการเปิดรับ ข่าวสารจากสื่อการ์ตูน ญี่ปุ่น	ที่พักอาศัย				รวม	สถิติทดสอบ
	หอพัก เอกชน	หอพัก โรงเรียน	บ้านเช่า คอนโดฯ	บ้านพ่อ แม่		
1. ความบ่อยครั้งในการ เปิดรับสื่อหนังสือ การ์ตูน	3 (0.78)	2 (0.52)	27 (6.99)	354 (91.71)	386 (100.00)	F-test = 2.024 Sig. = 0.110
2. ความบ่อยครั้งในการ เปิดรับสื่อภาพยนตร์ การ์ตูนทางโทรทัศน์	3 (0.78)	2 (0.52)	27 (6.99)	354 (91.71)	386 (100.00)	F-test = 4.456 Sig. = 0.004
3. เวลาโดยเฉลี่ยในการ เปิดรับสื่อหนังสือ การ์ตูน	3 (0.78)	2 (0.52)	27 (6.98)	355 (91.73)	387 (100.00)	F-test = 2.737 Sig. = 0.043
4. เวลาโดยเฉลี่ยในการ เปิดรับสื่อภาพยนตร์ การ์ตูนทางโทรทัศน์	3 (0.78)	2 (0.52)	27 (6.98)	355 (91.73)	387 (100.00)	F-test = 3.107 Sig. = 0.026
5. การเปิดรับสื่อประเภท ข่าว	3 (0.87)	2 (0.58)	23 (6.71)	315 (91.84)	343 (100.00)	F-test = 1.366 Sig. = 0.253
6. การเปิดรับสื่อประเภท ต่อสู้-ผจญภัย	3 (0.86)	2 (0.58)	21 (6.05)	321 (92.51)	347 (100.00)	F-test = 3.281 Sig. = 0.021
7. การเปิดรับสื่อประเภท สืบสวน-วิทยาศาสตร์	3 (0.88)	2 (0.58)	22 (6.43)	315 (92.11)	342 (100.00)	F-test = 0.495 Sig. = 0.686

พฤติกรรมกรับเปิดรับ ข่าวสารจากสื่อการ์ตูน ญี่ปุ่น	ที่พักอาศัย				รวม	สถิติทดสอบ
	หอพัก เอกชน	หอพัก โรงเรียน	บ้านเช่า คอนโดฯ	บ้านพ่อ แม่		
8. การเปิดรับสื่อประเภท รักใคร่	3 (0.91)	2 (0.61)	18 (5.47)	306 (93.01)	342 (100.00)	F-test = 5.073 Sig. = 0.002
9. 9. การเปิดรับสื่อ ประเภทอื่นๆ	3 (0.99)	2 (0.99)	12 (5.94)	186 (92.08)	202 (100.00)	F-test = 8.221 Sig. = 0.000

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่า sig. < 0.05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หรือ ยอมรับสมมติฐาน H_1 ดังนั้นสรุปได้ว่า ที่พักอาศัยแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 2 วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1 เพศที่แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

H_0 : เพศแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศกับเพศ

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	เพศ		รวม	สถิติทดสอบ
	ชาย	หญิง		
1. การมีงานอดิเรก เช่น เล่นกีฬา คนตรี ศิลปะ ช่วยลดความหมกมุ่นทางเพศลงได้	167 (41.75)	233 (58.25)	400 (100.00)	F-test = 0.000 T-test = 0.043
2. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีความสนใจเพศตรง ข้ามและสนใจตัวเองมากขึ้น	167 (41.75)	233 (58.25)	400 (100.00)	F-test = 0.000 T-test = 0.056
3. การร่วมเพศเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์	167 (41.85)	232 (58.15)	399 (100.00)	F-test = 0.008 T-test = 0.000

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	เพศ		รวม	สถิติทดสอบ
	ชาย	หญิง		
3. การร่วมเพศเสี่ยงต่อการเป็นโรค	167	233	400	F-test = 0.144
4. ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์	(41.75)	(58.25)	(100.00)	T-test = 0.000
5. วัยรุ่นมักชอบคบเพื่อน ดิคเพื่อน และชอบทำอะไรตามกันเป็นกลุ่มๆ	167 (41.96)	231 (58.04)	398 (100.00)	F-test = 0.000 T-test = 0.162
6. การเปลี่ยนคู่นอนมีโอกาสเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์	167 (41.96)	231 (58.04)	398 (100.00)	F-test = 0.000 T-test = 0.175
7. ขณะมีเพศสัมพันธ์ ถ้าถุงยางอนามัยแตกหรือรั่ว จะไม่สามารถป้องกันการตั้งครรภ์หรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้	167 (41.75)	233 (58.25)	400 (100.00)	F-test = 0.022 T-test = 0.461
8. วิธีที่เหมาะสมในการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น คือการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง	166 (41.60)	233 (58.40)	399 (100.00)	F-test = 0.119 T-test = 0.472
9. วัยรุ่นควรหาความรู้เรื่องเพศจากการปฏิบัติด้วยตัวเอง	166 (41.81)	231 (58.19)	397 (100.00)	F-test = 0.000 T-test = 0.027
10. โดยทั่วไปเพศหญิงจะเริ่มมีประจำเดือนเมื่ออายุประมาณ 17 ปี	166 (41.81)	231 (58.19)	397 (100.00)	F-test = 0.000 T-test = 0.019
11. ถ้าเพศหญิงมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายแม้ครั้งเดียวก็ตั้งสามารตั้งครรภ์ได้	166 (41.60)	233 (58.40)	399 (100.00)	F-test = 0.003 T-test = 0.006
12. “การฝันเปียก” คือ การหลั่งน้ำอสุจิของเพศชายในขณะหลับ	166 (41.60)	233 (58.40)	399 (100.00)	F-test = 0.000 T-test = 0.013
13. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย และอารมณ์	166 (41.60)	233 (58.40)	399 (100.00)	F-test = 0.040 T-test = 0.233
14. การแสดงถึงการเข้าสู่วัยรุ่นเพศชาย คือ มีสิ่วบนใบหน้าและมีเสียงแหบ	166 (41.60)	233 (58.40)	399 (100.00)	F-test = 0.000 T-test = 0.195
15. การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยต้องใช้ถุงยางอนามัย	166 (41.60)	233 (58.40)	399 (100.00)	F-test = 0.000 T-test = 0.000
16. อวัยวะที่ทำหน้าที่ผลิตฮอร์โมนเพศหญิงคือ มดลูก	166 (41.71)	232 (58.29)	398 (100.00)	F-test = 0.006 T-test = 0.000

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่า sig. > 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐาน H_0 หรือปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 2.2 ศาสนาที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

H_0 : ศาสนาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ศาสนาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศกับลักษณะศาสนา

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	ศาสนา				รวม	สถิติทดสอบ
	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	อื่นๆ		
1. การมีงานอดิเรก เช่น เล่นกีฬา คนตรี ศิลปะ ช่วยลดความหมกมุ่นทางเพศลงได้	384 (96.00)	14 (3.50)	1 (0.25)	1 (0.25)	400 (100.00)	F-test = 0.954
2. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีความสนใจเพศตรงข้ามและสนใจตัวเองมากขึ้น	384 (96.00)	14 (3.50)	1 (0.25)	1 (0.25)	400 (100.00)	F-test = 0.940
3. การร่วมเพศเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์	383 (95.99)	14 (3.51)	1 (0.25)	1 (0.25)	399 (100.00)	F-test = 0.135
4. การร่วมเพศเสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์	384 (96.00)	14 (3.50)	1 (0.25)	1 (0.25)	400 (100.00)	F-test = 0.936
5. วัยรุ่นมักชอบคบเพื่อนติดเพื่อน และชอบทำอะไรตามกันเป็นกลุ่มๆ	382 (95.98)	14 (3.52)	1 (0.25)	1 (0.25)	398 (100.00)	F-test = 0.964

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	ศาสนา				รวม	สถิติทดสอบ
	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	อื่นๆ		
6. การเปลี่ยนคู่นอนมี โอกาสเป็นโรคติดต่อ ทางเพศสัมพันธ์และ โรคเอดส์	382 (95.98)	14 (3.52)	1 (0.25)	1 (0.25)	398 (100.00)	F-test = 0.094
7. ขณะมีเพศสัมพันธ์ ถ้า ถุงยางอนามัยแตกหรือ รั่วจะไม่สามารถป้องกัน การตั้งครรภ์ หรือ โรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์ได้	384 (96.00)	14 (3.50)	1 (0.25)	1 (0.25)	400 (100.00)	F-test = 0.648
8. วิธีที่เหมาะสมในการ ผ่อนคลายอารมณ์ทาง เพศของวัยรุ่น คือการ สำเร็จความใคร่ด้วย ตัวเอง	383 (95.99)	14 (3.51)	1 (0.25)	1 (0.25)	399 (100.00)	F-test = 0.598
9. วัยรุ่นควรหาความรู้เรื่อง เพศจากการปฏิบัติด้วย ตัวเอง	381 (95.97)	14 (3.53)	1 (0.25)	1 (0.25)	397 (100.00)	F-test = 0.402
10. โดยทั่วไปเพศหญิงจะ เริ่มมีประจำเดือนเมื่อ อายุประมาณ 17 ปี	381 (95.97)	14 (3.53)	1 (0.25)	1 (0.25)	397 (100.00)	F-test = 0.054
11. ถ้าเพศหญิงมี เพศสัมพันธ์กับเพศชาย แม้ครั้งเดียวก็ตั้งสามารถ ตั้งครรภ์ได้	383 (95.99)	14 (3.51)	1 (0.25)	1 (0.25)	399 (100.00)	F-test = 0.864
12. “การฟีนเปียก” คือ การ หลังน้ำอสุจิของเพศชาย ในขณะหลับ	383 (95.99)	14 (3.51)	1 (0.25)	1 (0.25)	399 (100.00)	F-test = 0.701

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	ศาสนา				รวม	สถิติทดสอบ
	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	อื่นๆ		
13. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย และอารมณ์	383 (95.99)	14 (3.51)	1 (0.25)	1 (0.25)	399 (100.00)	F-test = 0.903
14. การแสดงถึงการเข้าสู่วัยรุ่นเพศชาย คือ มีสิ่วบนใบหน้าและมีเสียงแหบ	383 (95.99)	14 (3.51)	1 (0.25)	1 (0.25)	399 (100.00)	F-test = 0.435
15. การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยต้องใช้ถุงยางอนามัย	383 (95.99)	14 (3.51)	1 (0.25)	1 (0.25)	399 (100.00)	F-test = 0.909
16. อวัยวะที่ทำหน้าที่ผลิตฮอร์โมนเพศหญิง คือ มดลูก	82 (95.98)	14 (3.52)	1 (0.25)	1 (0.25)	398 (100.00)	F-test = 0.590

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่า sig. > 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐาน H_0 หรือ ปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ดังนั้นสรุปได้ว่า ศาสนาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 2.3 อายุที่แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเพศแตกต่างกัน

H_0 : อายุแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศกับ
ลักษณะอายุ

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	อายุ				รวม	สถิติทดสอบ
	< 15 ปี	15-16 ปี	17-18 ปี	18 ปีขึ้นไป		
1. การมีงานอดิเรก เช่น เล่น กีฬา คนตรี ศิลปะ ช่วย ลดความหมกมุ่นทางเพศ ลงได้	20 (5.00)	174 (43.50)	198 (49.50)	8 (2.00)	400 (100.00)	F-test = 0.012
2. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีความ สนใจเพศตรงข้ามและ สนใจตัวเองมากขึ้น	20 (5.00)	174 (43.50)	198 (49.50)	8 (2.00)	400 (100.00)	F-test = 0.135
3. การร่วมเพศเสี่ยงต่อการ ตั้งครรภ์	19 (4.76)	174 (43.61)	198 (49.62)	8 (2.01)	399 (100.00)	F-test = 0.529
4. การร่วมเพศเสี่ยงต่อการ เป็นโรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์ เช่น โรค เอดส์	20 (5.00)	174 (43.50)	198 (49.50)	8 (2.00)	400 (100.00)	F-test = 0.529
5. วัยรุ่นมักชอบคบเพื่อน คิดเพื่อน และชอบทำ อะไรตามกันเป็นกลุ่มๆ	20 (5.03)	172 (43.22)	198 (49.75)	8 (2.01)	398 (100.00)	F-test = 0.549
6. การเปลี่ยนคู่นอนมี โอกาสเป็นโรคติดต่อ ทางเพศสัมพันธ์และโรค เอดส์	19 (4.77)	173 (43.47)	198 (49.75)	8 (2.01)	398 (100.00)	F-test = 0.602
7. ขณะมีเพศสัมพันธ์ ถ้า ถุงยางอนามัยแตกหรือรั่ว จะไม่สามารถป้องกันการ ตั้งครรภ์ หรือ โรคติดต่อ ทางเพศสัมพันธ์ได้	20 (5.00)	174 (43.50)	198 (49.50)	8 (2.00)	400 (100.00)	F-test = 0.488

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	อายุ				รวม	สถิติทดสอบ
	< 15 ปี	15-16 ปี	17-18 ปี	18 ปี ขึ้นไป		
8. วิธีที่เหมาะสมในการ ผ่อนคลายอารมณ์ทาง เพศของวัยรุ่น คือการ สำเร็จความใคร่ด้วย ตัวเอง	20 (5.01)	173 (43.36)	198 (49.62)	8 (2.01)	399 (100.00)	F-test = 0.218
9. วัยรุ่นควรหาความรู้เรื่อง เพศจากการปฏิบัติด้วย ตัวเอง	20 (5.04)	172 (43.32)	197 (49.62)	8 (2.02)	397 (100.00)	F-test = 0.089
10. โดยทั่วไปเพศหญิงจะ เริ่มมีประจำเดือนเมื่ออายุ ประมาณ 17 ปี	19 (4.79)	173 (43.58)	197 (49.62)	8 (2.02)	397 (100.00)	F-test = 0.344
11. ถ้าเพศหญิงมีเพศสัมพันธ์ กับเพศชายแม้ครั้งเดียวก็ ตั้งสามารตั้งครรภ์ได้	20 (5.01)	173 (43.36)	198 (49.62)	8 (2.01)	399 (100.00)	F-test = 0.162
12. “การฝืนเปียก” คือ การ หลังน้ำอสุจิของเพศชาย ในขณะหลับ	20 (5.01)	173 (43.36)	198 (49.62)	8 (2.01)	399 (100.00)	F-test = 0.086
13. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการ เปลี่ยนแปลงทางด้าน ร่างกาย และอารมณ์	20 (5.01)	173 (43.36)	198 (49.62)	8 (2.01)	399 (100.00)	F-test = 0.289
14. การแสดงถึงการเข้าสู่ วัยรุ่นเพศชาย คือ มีสิ่ว บนใบหน้าและมีเสียง แหบ	20 (5.01)	173 (43.36)	198 (49.62)	8 (2.01)	399 (100.00)	F-test = 0.029
15. การมีเพศสัมพันธ์ที่ ปลอดภัยคือต้องใช้ถุงยาง อนามัย	20 (5.01)	173 (43.36)	198 (49.62)	8 (2.01)	399 (100.00)	F-test = 0.393

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	อายุ				รวม	สถิติทดสอบ
	< 15 ปี	15-16 ปี	17-18 ปี	18 ปีขึ้นไป		
16. อวัยวะที่ทำหน้าที่ผลิตฮอร์โมนเพศหญิงคือมดลูก	19 (4.77)	173 (43.47)	198 (49.75)	8 (2.01)	398 (100.00)	F-test = 0.077

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่า sig. > 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐาน H_0 หรือปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 2.4 ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

H_0 : ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศกับลักษณะระดับการศึกษา

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	ระดับการศึกษา			รวม	สถิติทดสอบ
	ม.4	ม.5	ม.6		
1. การมีงานอดิเรก เช่น เล่นกีฬา ดนตรี ศิลปะ ช่วยลดความ หมกมุ่นทางเพศลงได้	103 (26.55)	168 (43.30)	117 (30.15)	388 (100.00)	F-test = 0.990
2. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีความ สนใจเพศตรงข้ามและสนใจ ตัวเองมากขึ้น	103 (26.55)	168 (43.30)	117 (30.15)	388 (100.00)	F-test = 0.870
3. การร่วมเพศเสี่ยงต่อการ ตั้งครรภ์	103 (26.61)	167 (43.15)	117 (30.23)	387 (100.00)	F-test = 0.989

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	ระดับการศึกษา			รวม	สถิติทดสอบ
	ม.4	ม.5	ม.6		
4. การร่วมเพศเสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์	103 (26.55)	168 (43.30)	117 (30.15)	388 (100.00)	F-test = 0.959
5. วัยรุ่นมักชอบคบเพื่อน ดิคเพื่อน และชอบทำอะไรตามกันเป็นกลุ่มๆ	103 (26.68)	166 (43.01)	117 (30.31)	386 (100.00)	F-test = 0.368
6. การเปลี่ยนคู่นอนมีโอกาสเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์	102 (26.42)	167 (43.26)	117 (30.31)	386 (100.00)	F-test = 0.998
7. ขณะมีเพศสัมพันธ์ ถ้าถุงยางอนามัยแตกหรือรั่ว จะไม่สามารถป้องกันการตั้งครรภ์หรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้	103 (26.55)	168 (43.30)	117 (30.15)	388 (100.00)	F-test = 0.574
8. วิธีที่เหมาะสมในการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น คือการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง	103 (26.61)	167 (43.15)	117 (30.23)	387 (100.00)	F-test = 0.008
9. วัยรุ่นควรรหาความรู้เรื่องเพศจากการปฏิบัติด้วยตัวเอง	102 (26.49)	166 (43.12)	117 (30.39)	385 (100.00)	F-test = 0.449
10. โดยทั่วไปเพศหญิงจะเริ่มมีประจำเดือนเมื่ออายุประมาณ 17 ปี	103 (26.75)	165 (42.86)	117 (30.39)	385 (100.00)	F-test = 0.159
11. ถ้าเพศหญิงมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายแม้ครั้งเดียวก็ตั้งท้องได้	103 (26.61)	167 (43.15)	117 (30.23)	387 (100.00)	F-test = 0.048

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	ระดับการศึกษา			รวม	สถิติทดสอบ
	ม.4	ม.5	ม.6		
12. “การฝันเปียก” คือ การหลั่งน้ำอสุจิของเพศชายในขณะที่หลับ	103 (26.61)	167 (43.15)	117 (30.23)	387 (100.00)	F-test = 0.012
13. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและอารมณ์	103 (26.61)	167 (43.15)	117 (30.23)	387 (100.00)	F-test = 0.353
14. การแสดงถึงการเข้าสู่วัยรุ่นเพศชาย คือ มีสิ่วบนใบหน้าและมีเสียงแหบ	103 (26.61)	167 (43.15)	117 (30.23)	387 (100.00)	F-test = 0.003
15. การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยต้องใช้ถุงยางอนามัย	103 (26.61)	167 (43.15)	117 (30.23)	387 (100.00)	F-test = 0.421
16. อวัยวะที่ทำหน้าที่ผลิตฮอร์โมนเพศหญิง คือ มดลูก	102 (26.42)	167 (43.26)	117 (30.31)	386 (100.00)	F-test = 0.298

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่า sig. > 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐาน H_0 หรือปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ดังนั้นสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 2.5 แผนการเรียนแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

H_0 : แผนการเรียนแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

H_1 : แผนการเรียนแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.31 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศกับ
แผนการเรียน

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	แผนการเรียน				รวม	สถิติทดสอบ
	วิทย์-คณิต	ศิลป์ คำนวณ	ศิลป์ ภาษา	ทั่วไป		
1. การมีงานอดิเรก เช่น เล่นกีฬา คนตรี ศิลปะ ช่วยลดความหมกมุ่นทางเพศลงได้	103 (26.28)	160 (40.82)	120 (30.61)	9 (2.30)	392 (100.00)	F-test = 0.226
2. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีความสนใจเพศตรงข้ามและสนใจตัวเองมากขึ้น	103 (26.28)	160 (40.82)	120 (30.61)	9 (2.30)	392 (100.00)	F-test = 0.003
3. การร่วมเพศเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์	103 (26.28)	160 (40.82)	120 (30.61)	9 (2.30)	392 (100.00)	F-test = 0.677
4. การร่วมเพศเสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์	103 (26.34)	160 (40.92)	120 (30.69)	8 (2.05)	391 (100.00)	F-test = 0.367
5. วัยรุ่นมักชอบคบเพื่อนคิดเพื่อน และชอบทำอะไรตามกันเป็นกลุ่มๆ	103 (26.28)	160 (40.82)	120 (30.61)	9 (2.30)	392 (100.00)	F-test = 0.028
6. การเปลี่ยนคู่นอนมีโอกาasเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์	103 (26.41)	160 (41.03)	118 (30.26)	9 (2.31)	390 (100.00)	F-test = 0.031
7. ขณะมีเพศสัมพันธ์ ถ้าถุงยางอนามัยแตกหรือรั่ว จะไม่สามารถป้องกันการตั้งครรภ์ หรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้	102 (26.15)	160 (41.03)	119 (30.51)	9 (2.31)	390 (100.00)	F-test = 0.807

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	แผนการเรียน				รวม	สถิติทดสอบ
	วิทย์-คณิต	ศิลป์ คำนวณ	ศิลป์ ภาษา	ทั่วไป		
8. วิธีที่เหมาะสมในการ ผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ ของวัยรุ่น คือการสำเร็จ ความใคร่ด้วยตัวเอง	103 (26.28)	160 (30.61)	120 (40.82)	9 (2.30)	392 (100.00)	F-test = 0.049
9. วัยรุ่นควรรหาความรู้ เรื่องเพศจากการปฏิบัติ ด้วยตัวเอง	103 (26.34)	159 (40.66)	120 (30.69)	9 (2.30)	391 (100.00)	F-test = 0.407
10. โดยทั่วไปเพศหญิงจะ เริ่มมีประจำเดือนเมื่อ อายุประมาณ 17 ปี	102 (26.22)	158 (40.62)	120 (30.85)	9 (2.31)	389 (100.00)	F-test = 0.994
11. ถ้าเพศหญิงมี เพศสัมพันธ์กับเพศ ชายแม้ครั้งเดียวก็ตั้ง สามารถตั้งครรภ์ได้	103 (26.48)	159 (40.87)	119 (30.59)	8 (2.06)	389 (100.00)	F-test = 0.303
12. “การฝันเปียก” คือ การหลั่งน้ำอสุจิของ เพศชายในขณะที่หลับ	103 (26.34)	159 (40.66)	120 (30.69)	9 (2.30)	391 (100.00)	F-test = 0.003
13. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการ เปลี่ยนแปลงทางด้าน ร่างกาย และอารมณ์	103 (26.34)	159 (40.66)	120 (30.69)	9 (2.30)	391 (100.00)	F-test = 0.298
14. การแสดงถึงการเข้าสู่ วัยรุ่นเพศชาย คือ มีสิ่ว บนใบหน้าและมีเสียง แหบ	103 (26.34)	159 (40.66)	120 (30.69)	9 (2.30)	391 (100.00)	F-test = 0.014
15. การมีเพศสัมพันธ์ที่ ปลอดภัยต้องใช้ถุงยาง อนามัย	103 (26.34)	159 (40.66)	120 (30.69)	9 (2.30)	391 (100.00)	F-test = 0.307

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	แผนการเรียน				รวม	สถิติทดสอบ
	วิทย์-คณิต	ศิลป์คำนวณ	ศิลป์ภาษา	ทั่วไป		
16. อวัยวะที่ทำหน้าที่ผลิตฮอร์โมนเพศหญิง คือ มดลูก	103 (26.34)	159 (40.66)	120 (30.69)	9 (2.30)	391 (100.00)	F-test = 0.216

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่า sig. > 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐาน H_0 หรือปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ดังนั้นสรุปได้ว่า แผนการเรียนแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 2.6 สถานศึกษาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

H_0 : สถานศึกษาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานศึกษาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศกับลักษณะสถานศึกษา

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	สถานศึกษา			รวม	สถิติทดสอบ
	โรงเรียนของรัฐ	โรงเรียนสาธิต	โรงเรียนเอกชน		
1. การมีงานอดิเรก เช่น เล่นกีฬา ดนตรี ศิลปะ ช่วยลดความหมกมุ่นทางเพศลงได้	314 (78.70)	11 (2.76)	74 (18.55)	399 (100.00)	F-test = 0.622
2. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีความสนใจเพศตรงข้ามและสนใจตัวเองมากขึ้น	314 (78.70)	11 (2.76)	74 (18.55)	399 (100.00)	F-test = 0.459
3. การร่วมเพศเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์	314 (78.89)	10 (2.51)	74 (18.59)	398 (100.00)	F-test = 0.572

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	สถานศึกษา			รวม	สถิติทดสอบ
	โรงเรียน ของรัฐ	โรงเรียน สาธิต	โรงเรียน เอกชน		
4. การร่วมเพศเสี่ยงต่อการ เป็นโรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์	314 (78.70)	11 (2.76)	74 (18.55)	399 (100.00)	F-test = 0.449
5. วัยรุ่นมักชอบคบเพื่อน ดึก เพื่อน และชอบทำอะไร ตามกันเป็นกลุ่มๆ	312 (78.59)	11 (2.77)	74 (18.64)	397 (100.00)	F-test = 0.388
6. การเปลี่ยนคู่นอนมีโอกาส เป็นโรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์และโรคเอดส์	312 (78.59)	11 (2.77)	74 (18.64)	397 (100.00)	F-test = 0.068
7. ขณะมีเพศสัมพันธ์ ถ้า ถุงยางอนามัยแตกหรือรั่ว จะไม่สามารถป้องกันการ ตั้งครรภ์ หรือ โรคติดต่อ ทางเพศสัมพันธ์ได้	314 (78.70)	11 (2.76)	74 (18.55)	399 (100.00)	F-test = 0.250
8. วิธีที่เหมาะสมในการผ่อน คลายอารมณ์ทางเพศของ วัยรุ่น คือการสำเร็จความ ใคร่ด้วยตัวเอง	313 (78.64)	74 (18.59)	11 (2.76)	398 (100.00)	F-test = 0.687
9. วัยรุ่นควรหาความรู้เรื่อง เพศจากการปฏิบัติด้วย ตัวเอง	312 (78.79)	11 (2.78)	73 (18.43)	396 (100.00)	F-test = 0.390
10. โดยทั่วไปเพศหญิงจะเริ่มมี ประจำเดือนเมื่ออายุ ประมาณ 17 ปี	312 (78.79)	10 (2.53)	74 (18.69)	396 (100.00)	F-test = 0.536
11. ถ้าเพศหญิงมีเพศสัมพันธ์ กับเพศชายแม้ครั้งเดียวก็ตั้ง สามารถตั้งครรภ์ได้	313 (78.64)	11 (2.76)	74 (18.59)	398 (100.00)	F-test = 0.323

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	สถานศึกษา			รวม	สถิติทดสอบ
	โรงเรียน ของรัฐ	โรงเรียน สาธิต	โรงเรียน เอกชน		
12. “การฟันเป็ยก” คือ การ หลังน้ำอสุจิของเพศชาย ในขณะหลับ	313 (78.64)	11 (2.76)	74 (18.59)	398 (100.00)	F-test = 0.886
13. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการ เปลี่ยนแปลงทางด้าน ร่างกาย และอารมณ์	313 (78.64)	11 (2.76)	74 (18.59)	398 (100.00)	F-test = 0.586
14. การแสดงถึงการเข้าสู่วัยรุ่น เพศชาย คือ มีสิ่วบน ใบหน้าและมีเสียงแหบ	313 (78.64)	11 (2.76)	74 (18.59)	398 (100.00)	F-test = 0.027
15. การมีเพศสัมพันธ์ที่ ปลอดภัยต้องใช้ถุงยาง อนามัย	313 (78.64)	11 (2.76)	74 (18.59)	398 (100.00)	F-test = 0.510
16. อวัยวะที่ทำหน้าที่ผลิต ฮอร์โมนเพศหญิง คือ มดลูก	312 (78.59)	11 (2.77)	74 (18.64)	397 (100.00)	F-test = 0.159

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่า sig. > 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐาน H_0 หรือปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ดังนั้นสรุปได้ว่า สถานศึกษาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 2.7 รายได้จากผู้ปกครองแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

H_0 : รายได้จากผู้ปกครองแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้จากผู้ปกครองแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.33 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศกับ รายได้จากผู้ปกครอง

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	รายได้จากผู้ปกครอง (บาท)					รวม	สถิติทดสอบ
	น้อยกว่า 2,000	2,001- 3,000	3,001- 4,000	4,001- 5,000	มากกว่า 5,000		
1. การมีงานอดิเรก เช่น เล่นกีฬา คนตรี ศิลปะ ช่วยลดความหมกมุ่นทางเพศลงได้	80 (20.30)	145 (36.80)	72 (18.27)	47 (11.93)	50 (12.69)	394 (100.00)	F-test = 0.192
2. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีความสนใจเพศตรงข้ามและสนใจตัวเองมากขึ้น	80 (20.30)	145 (36.80)	72 (18.27)	47 (11.93)	50 (12.69)	394 (100.00)	F-test = 0.028
3. การร่วมเพศเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์	80 (20.36)	144 (36.64)	72 (18.32)	47 (11.96)	50 (12.72)	393 (100.00)	F-test = 0.764
4. การร่วมเพศเสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์	80 (20.30)	145 (36.80)	72 (18.27)	47 (11.93)	50 (12.69)	394 (100.00)	F-test = 0.379
5. วัยรุ่นมักชอบคบเพื่อน ดิคเพื่อน และชอบทำอะไรตามกันเป็นกลุ่มๆ	80 (20.41)	145 (36.99)	72 (18.37)	47 (11.99)	48 (12.24)	392 (100.00)	F-test = 0.295
6. การเปลี่ยนคู่นอนมีโอกาเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์	80 (20.41)	144 (36.73)	72 (18.37)	47 (11.99)	49 (12.50)	392 (100.00)	F-test = 0.241
7. ขณะมีเพศสัมพันธ์ ถ้าถุงยางอนามัยแตกหรือรั่ว จะไม่สามารถป้องกันการตั้งครรภ์หรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้	80 (20.30)	145 (36.80)	72 (18.27)	47 (11.93)	50 (12.69)	394 (100.00)	F-test = 0.649

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	รายได้จากผู้ปกครอง (บาท)					รวม	สถิติทดสอบ
	น้อยกว่า 2,000	2,001- 3,000	3,001- 4,000	4,001- 5,000	มากกว่า 5,000		
8. วิธีที่เหมาะสมในการ ผ่อนคลายอารมณ์ทาง เพศของวัยรุ่น คือการ สำเร็จความใคร่ด้วย ตัวเอง	79 (20.10)	145 (36.90)	72 (18.32)	47 (11.96)	50 (12.72)	393 (100.00)	F-test = 0.020
9. วัยรุ่นควรหาความรู้ เรื่องเพศจากการ ปฏิบัติด้วยตัวเอง	79 (20.20)	143 (36.57)	72 (18.41)	47 (12.02)	50 (12.79)	391 (100.00)	F-test = 0.146
10. โดยทั่วไปเพศหญิง จะเริ่มมีประจำเดือน เมื่ออายุประมาณ 17 ปี	79 (20.20)	143 (36.57)	72 (18.41)	47 (12.02)	50 (12.79)	391 (100.00)	F-test = 0.125
11. ถ้าเพศหญิงมี เพศสัมพันธ์กับเพศ ชายแม้ครั้งเดียวก็ตั้ง สามารถตั้งครรภ์ได้	79 (20.10)	145 (36.90)	72 (18.32)	47 (11.96)	50 (12.72)	393 (100.00)	F-test = 0.056
12. “การฝันเปียก” คือ การหลั่งน้ำอสุจิของ เพศชายในขณะที่หลับ	79 (20.10)	145 (36.90)	72 (18.32)	47 (11.96)	50 (12.72)	393 (100.00)	F-test = 0.575
13. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการ เปลี่ยนแปลงทางด้าน ร่างกาย และอารมณ์	79 (20.10)	145 (36.90)	72 (18.32)	47 (11.96)	50 (12.72)	393 (100.00)	F-test = 0.277
14. การแสดงถึงการเข้าสู่ วัยรุ่นเพศชาย คือ มี สีวนนโบน้าและมี เสียงแหบ	79 (20.10)	145 (36.90)	72 (18.32)	47 (11.96)	50 (12.72)	393 (100.00)	F-test = 0.101
15. การมีเพศสัมพันธ์ที่ ปลอดภัยต้องใช้ถุงยาง อนามัย	79 (20.10)	145 (36.90)	72 (18.32)	47 (11.96)	50 (12.72)	393 (100.00)	F-test = 0.200

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	รายได้จากผู้ปกครอง (บาท)					รวม	สถิติทดสอบ
	น้อยกว่า 2,000	2,001- 3,000	3,001- 4,000	4,001- 5,000	มากกว่า 5,000		
16. อยุ่วะที่ำทำหน้า้ที่ผลลลค สอร้โม่เนเพศหญิง ค้ือ มคลูก	78 (19.90)	145 (36.99)	72 (18.37)	47 (11.99)	50 (12.76)	392 (100.00)	F-test = 0.035

สรุปลผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่า sig. > 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐาน H_0 หรือปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้จากผู้ปกครองแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 2.8 ที่พักอาศัยแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

H_0 : ที่พักอาศัยแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ที่พักอาศัยแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.34 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศกับที่
พักอาศัย

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	ที่พักอาศัย				รวม	สถิติทดสอบ
	หอพัก เอกชน	หอพัก โรงเรียน	บ้านเช่า คอนโดฯ	บ้านพ่อ แม่		
1. การมีงานอดิเรก เช่น เล่น กีฬา คนตรี ศิลปะ ช่วยลด ความหมกมุ่นทางเพศลงได้	3 (0.77)	2 (0.51)	27 (6.94)	357 (91.77)	389 (100.00)	F-test = 0.042
2. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีความ สนใจเพศตรงข้ามและสนใจ ตัวเองมากขึ้น	3 (0.77)	2 (0.51)	27 (6.94)	357 (91.77)	389 (100.00)	F-test = 0.001
3. การร่วมเพศเสี่ยงต่อการ ตั้งครรภ์	3 (0.77)	2 (0.52)	27 (6.96)	356 (91.75)	388 (100.00)	F-test = 0.230

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	ที่พักอาศัย				รวม	สถิติทดสอบ
	หอพัก เอกชน	หอพัก โรงเรียน	บ้านเช่า คอนโดฯ	บ้านพ่อแม่		
4. การร่วมเพศเสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์	3 (0.77)	2 (0.51)	27 (6.94)	357 (91.77)	389 (100.00)	F-test = 0.074
5. วัยรุ่นมักชอบคบเพื่อน ดิคเพื่อน และชอบทำอะไรตามกันเป็นกลุ่มๆ	3 (0.78)	2 (0.52)	27 (6.98)	355 (91.73)	387 (100.00)	F-test = 0.057
6. การเปลี่ยนคู่นอนมีโอกาสเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์	2 (0.52)	2 (0.52)	26 (6.72)	357 (92.25)	387 (100.00)	F-test = 0.889
7. ขณะมีเพศสัมพันธ์ ถ้าถุงยางอนามัยแตกหรือรั่ว จะไม่สามารถป้องกันการตั้งครรภ์หรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้	3 (0.77)	2 (0.51)	27 (6.94)	357 (91.77)	389 (100.00)	F-test = 0.801
8. วิธีที่เหมาะสมในการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น คือการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง	3 (0.77)	2 (0.52)	27 (6.96)	356 (91.75)	388 (100.00)	F-test = 0.816
9. วัยรุ่นควรหาความรู้เรื่องเพศจากการปฏิบัติด้วยตัวเอง	3 (0.78)	2 (0.52)	27 (6.99)	354 (91.71)	386 (100.00)	F-test = 0.425
10. โดยทั่วไปเพศหญิงจะเริ่มมีประจำเดือนเมื่ออายุประมาณ 17 ปี	3 (0.78)	2 (0.52)	27 (6.99)	354 (91.71)	386 (100.00)	F-test = 0.245
11. ถ้าเพศหญิงมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายแม้ครั้งเดียวก็ตั้งท้องได้	3 (0.77)	2 (0.52)	27 (6.96)	356 (91.75)	388 (100.00)	F-test = 0.691
12. “การฝืนเปียก” คือ การหลั่งน้ำอสุจิของเพศชายในขณะที่หลับ	3 (0.77)	2 (0.52)	27 (6.96)	356 (91.75)	388 (100.00)	F-test = 0.678

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	ที่พักอาศัย				รวม	สถิติทดสอบ
	หอพัก เอกชน	หอพัก โรงเรียน	บ้านเช่า คอนโดฯ	บ้านพ่อ แม่		
13. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการ เปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย และอารมณ์	3 (0.77)	2 (0.52)	27 (6.96)	356 (91.75)	388 (100.00)	F-test = 0.945
14. การแสดงถึงการเข้าสู่วัยรุ่น เพศชาย คือ มีสิวนบนใบหน้า และมีเสียงแหบ	3 (0.77)	2 (0.52)	27 (6.96)	356 (91.75)	388 (100.00)	F-test = 0.292
15. การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ต้องใช้ถุงยางอนามัย	3 (0.77)	2 (0.52)	27 (6.96)	356 (91.75)	388 (100.00)	F-test = 0.784
16. อวัยวะที่ทำหน้าที่ผลิต ฮอร์โมนเพศหญิง คือ มดลูก	3 (0.78)	2 (0.52)	26 (6.72)	356 (91.99)	387 (100.00)	F-test = 0.545

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่า sig. > 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐาน H_0 หรือปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ดังนั้นสรุปได้ว่า ที่พักอาศัยแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 3   วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.1   เพศแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

H_0 : เพศแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.35 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติทางเพศกับลักษณะเพศ

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	เพศ		รวม	สถิติทดสอบ
	ชาย	หญิง		
1. วัยรุ่นในปัจจุบันเมื่อคบหาเป็นคู่รักกันก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ร่วมกันได้	167 (41.75)	233 (58.25)	400 (100.00)	F-test = 0.000 T-test = 0.000
2. การมีคู่รักพร้อมๆ กันหลายคนเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นไทย	167 (41.75)	233 (58.25)	400 (100.00)	F-test = 0.028 T-test = 0.000
3. ในสังคมไทยพูดคุยหรือปรึกษาเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผย	167 (41.75)	233 (58.25)	400 (100.00)	F-test = 0.003 T-test = 0.004
4. ผู้หญิงมีสิทธิ์เริ่มตามจีบผู้ชายก่อนได้	167 (41.75)	233 (58.25)	400 (100.00)	F-test = 0.002 T-test = 0.972
5. หญิงและชายมีสิทธิ์มีประสบการณ์ทางเพศก่อนการแต่งงานได้เท่าเทียมกัน	166 (41.81)	231 (58.19)	397 (100.00)	F-test = 0.037 T-test = 0.000
6. หญิงที่ถือคติ "เกิดเป็นหญิงต้องรักนวลสงวนตัว" ปัจจุบันหาได้ยากเต็มที่	167 (41.96)	231 (58.04)	398 (100.00)	F-test = 0.727 T-test = 0.011
7. หญิงที่ตั้งครรภ์ก่อนการแต่งงานสามารถทำแท้งได้หากไม่พร้อม	167 (41.75)	233 (58.25)	400 (100.00)	F-test = 0.594 T-test = 0.931
8. การทำแท้งเป็นสิทธิส่วนตัวหากไม่พร้อม สามารถทำได้	166 (41.81)	231 (58.19)	397 (100.00)	F-test = 0.003 T-test = 0.478
9. การทำแท้งเป็นเรื่องที่ผิดจริยธรรม	167 (41.85)	232 (58.15)	399 (100.00)	F-test = 0.154 T-test = 0.776
10. รักร่วมเพศถือเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ทั้งชายรักชาย หรือหญิงรักหญิง	167 (41.85)	232 (58.15)	399 (100.00)	F-test = 0.004 T-test = 0.331
11. การแสดงตนอย่างเปิดเผยว่าเป็นเพศที่สามถือเป็นเรื่องธรรมดา	167 (41.75)	233 (58.25)	400 (100.00)	F-test = 0.002 T-test = 0.000

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	เพศ		รวม	สถิติทดสอบ
	ชาย	หญิง		
12. เพศชายควรมีเพศสัมพันธ์กับเพศหญิงเท่านั้น จึงเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับได้ ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน	167 (41.75)	233 (58.25)	400 (100.00)	F-test = 0.000 T-test = 0.000
13. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานจะช่วยให้รู้ความต้องการทางเพศของกันและกันได้	167 (41.75)	233 (58.25)	400 (100.00)	F-test = 0.000 T-test = 0.000
14. หากวัยรุ่นในวัยเรียนรู้จักการป้องกันการตั้งครรภ์ก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้	167 (41.85)	232 (58.15)	399 (100.00)	F-test = 0.172 T-test = 0.000
15. การมีเพศสัมพันธ์เป็นความต้องการทางธรรมชาติไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายใดมากำหนด	167 (41.85)	232 (58.15)	399 (100.00)	F-test = 0.000 T-test = 0.000
16. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักจะเป็นการมัดใจคู่รักอื่นจะนำไปสู่การสมรสได้	166 (41.71)	232 (58.29)	398 (100.00)	F-test = 0.918 T-test = 0.021
17. การเปลี่ยนคู่นอนบ่อยๆ เป็นเรื่องที่ยอมรับได้	167 (41.85)	232 (58.15)	399 (100.00)	F-test = 0.001 T-test = 0.000
18. การแลกคู่นอนกับคู่รักอื่นถือเป็นเรื่องที่ปฏิบัติได้	167 (41.96)	231 (58.04)	398 (100.00)	F-test = 0.000 T-test = 0.000
19. การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานถือเป็นเรื่องที่ควรปฏิบัติ เพราะช่วยลดปัญหาที่จะตามมาหลังการแต่งงาน	167 (41.85)	232 (58.15)	399 (100.00)	F-test = 0.000 T-test = 0.000
20. หญิงที่เสียความบริสุทธิ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ในสังคมปัจจุบัน	167 (41.85)	232 (58.15)	399 (100.00)	F-test = 0.107 T-test = 0.874
21. คู่รักในวัยเรียนสามารถแสดงความรักต่อกันด้วยการกอดจูบได้	167 (41.85)	232 (58.15)	399 (100.00)	F-test = 0.000 T-test = 0.000

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	เพศ		รวม	สถิติทดสอบ
	ชาย	หญิง		
22. การไปเที่ยวสถานบันเทิงกับคูรัก ตอนกลางคืนแบบสองต่อสอง ถือเป็น เป็นเรื่องปกติ	167 (41.85)	232 (58.15)	399 (100.00)	F-test = 0.020 T-test = 0.000
23. การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนใน วัยรุ่นถือเป็นเรื่องปกติ	166 (41.71)	232 (58.29)	398 (100.00)	F-test = 0.000 T-test = 0.000
24. การมีเพศสัมพันธ์เพียงรู้จักกันชั่ว ข้ามคืน ถือเป็นเรื่องยอมรับได้	167 (41.85)	232 (58.15)	399 (100.00)	F-test = 0.000 T-test = 0.000
25. การแต่งกายที่เปิดเผยของวัยรุ่น หญิงทุกวันนี้ (เช่น ใส่เสื้อสาย เดี่ยว กางเกงเอวต่ำ) ไม่ถือเป็น การข่มขู่ทางเพศ	167 (41.85)	232 (58.15)	399 (100.00)	F-test = 0.000 T-test = 0.108
26. การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง ทั้ง ชายและหญิงถือเป็นเรื่องผิด ศีลธรรม ประเพณี	166 (41.71)	232 (58.29)	398 (100.00)	F-test = 0.000 T-test = 0.000
27. ควรเลือกคูครองที่ไม่เคยมี ประสบการณ์ทางเพศ หรือมี ประสบการณ์ทางเพศน้อย	166 (41.71)	232 (58.29)	398 (100.00)	F-test = 0.000 T-test = 0.091
28. คนรักหรือแฟนในปัจจุบัน กับ ภรรยาหรือสามีในอนาคต ควร เป็นคนเดียวกัน	167 (41.85)	232 (58.15)	399 (100.00)	F-test = 0.014 T-test = 0.019
29. การใช้ถุงยางอนามัยในการมี เพศสัมพันธ์ ทำให้เกิดความรู้สึก ห่างเหินกันระหว่างคูรัก	167 (41.85)	232 (58.15)	399 (100.00)	F-test = 0.336 T-test = 0.000

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่า sig. < 0.05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หรือยอมรับสมมติฐาน H_1 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 3.2 ศาสนาแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

H_0 : ศาสนาแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ศาสนาแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.36 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติทางเพศกับศาสนา

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	ศาสนา				รวม	สถิติทดสอบ
	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	อื่นๆ		
1. วัยรุ่นในปัจจุบันเมื่อคบหาเป็นคู่รักกันก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ร่วมกันได้	384 (96.00)	14 (3.50)	1 (0.25)	1 (0.25)	400 (100.00)	F-test=21.134 Sig. = 0.000
2. การมีคู่รักพร้อมๆ กันหลายคน เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นไทย	384 (96.00)	14 (3.50)	1 (0.25)	1 (0.25)	400 (100.00)	F-test = 0.536 Sig. = 0.658
3. ในสังคมไทยพูดคุยหรือปรึกษาเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผย	384 (96.00)	14 (3.50)	1 (0.25)	1 (0.25)	400 (100.00)	F-test = 4.300 Sig. = 0.005
4. ผู้หญิงมีสิทธิเริ่มตามจีบผู้ชายก่อนได้	384 (96.00)	14 (3.50)	1 (0.25)	1 (0.25)	400 (100.00)	F-test = 1.335 Sig. = 0.263
5. หญิงและชายมีสิทธิมีประสบการณ์ทางเพศก่อนการแต่งงานได้เท่าเทียมกัน	381 (95.97)	14 (3.53)	1 (0.25)	1 (0.25)	397 (100.00)	F-test = 1.091 Sig. = 0.353
6. หญิงที่ถือคติ "เกิดเป็นหญิงต้องรักนวลสงวนตัว" ปัจจุบันหาได้ยากเต็มที่	382 (95.98)	14 (3.52)	1 (0.25)	1 (0.25)	398 (100.00)	F-test = 2.244 Sig. = 0.083
7. หญิงที่ตั้งครรภ์ก่อนการแต่งงานสามารถทำแท้งได้หากไม่พร้อม	384 (96.00)	14 (3.50)	1 (0.25)	1 (0.25)	400 (100.00)	F-test = 0.973 Sig. = 0.405

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	ศาสนา				รวม	สถิติทดสอบ
	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	อื่นๆ		
8. การทำแท้งเป็นสิทธิส่วนตัวหากไม่พร้อมสามารถทำได้	381 (95.97)	14 (3.53)	1 (0.25)	1 (0.25)	397 (100.00)	F-test = 3.751 Sig. = 0.011
9. การทำแท้งเป็นเรื่องที่ผิดจริยธรรม	383 (95.99)	14 (3.51)	1 (0.25)	1 0.25 ()	399 (100.00)	F-test = 6.390 Sig. = 0.000
10. รักร่วมเพศถือเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ทั้งชายรักชายหรือหญิงรักหญิง	384 (96.00)	14 (3.50)	1 (0.25)	1 (0.25)	400 (100.00)	F-test = 2.275 Sig. = 0.079
11. การแสดงตนอย่างเปิดเผยว่าเป็นเพศที่สามถือเป็นเรื่องธรรมดา	384 (96.00)	14 (3.50)	1 (0.25)	1 (0.25)	400 (100.00)	F-test = 2.921 Sig. = 0.034
12. เพศชายควรมีเพศสัมพันธ์กับเพศหญิงเท่านั้น จึงเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับได้ ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน	384 (96.00)	14 (3.50)	1 (0.25)	1 (0.25)	400 (100.00)	F-test = 2.741 Sig. = 0.043
13. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานจะช่วยให้รู้ความต้องการทางเพศของกันและกันได้	384 (96.00)	14 (3.50)	1 (0.25)	1 (0.25)	400 (100.00)	F-test = 1.681 Sig. = 0.171
14. หากวัยรุ่นในวัยเรียนรู้จักการป้องกันการตั้งครรภ์ก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้	383 (95.99)	14 (3.51)	1 (0.25)	1 0.25 ()	399 (100.00)	F-test = 1.480 Sig. = 0.220
15. การมีเพศสัมพันธ์เป็นความต้องการทางธรรมชาติไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายใดมากำหนด	383 (95.99)	14 (3.51)	1 (0.25)	1 0.25 ()	399 (100.00)	F-test = 1.852 Sig. = 0.137

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	ศาสนา				รวม	สถิติทดสอบ
	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	อื่นๆ		
16. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก จะเป็นการมัดใจคู่รักอันจะ นำไปสู่การสมรสได้	382 (95.98)	14 (3.52)	1 (0.25)	1 (0.25)	398 (100.00)	F-test = 0.308 Sig. = 0.820
17. การเปลี่ยนคู่นอนบ่อหยๆ เป็นเรื่องที่ยอมรับได้	383 (95.99)	14 (3.51)	1 (0.25)	1 0.25 ()	399 (100.00)	F-test = 0.942 Sig. = 0.420
18. การแลกคู่นอนกับคู่รักอื่น ถือเป็นเรื่องที่น่าปฏิบัติได้	382 (95.98)	14 (3.52)	1 (0.25)	1 (0.25)	398 (100.00)	F-test = 1.386 Sig. = 0.246
19. การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน ถือเป็นเรื่องสมควรปฏิบัติ เพราะช่วยลดปัญหาที่จะ ตามมาหลังการแต่งงาน	383 (95.99)	14 (3.51)	1 (0.25)	1 0.25 ()	399 (100.00)	F-test = 1.373 Sig. = 0.251
20. หญิงที่เสียความบริสุทธิ์ ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ ยอมรับได้ในสังคมปัจจุบัน	383 (95.99)	14 (3.51)	1 (0.25)	1 0.25 ()	399 (100.00)	F-test = 1.368 Sig. = 0.252
21. คู่รักในวัยเรียนสามารถ แสดงความรักต่อกันด้วย การกอดจูบได้	383 (95.99)	14 (3.51)	1 (0.25)	1 0.25 ()	399 (100.00)	F-test = 1.461 Sig. = 0.225
22. การไปที่สถานบันเทิง กับคู่รักตอนกลางคืนแบบ สองต่อสอง ถือเป็นเรื่อง ปกติ	383 (95.99)	14 (3.51)	1 (0.25)	1 0.25 ()	399 (100.00)	F-test = 1.418 Sig. = 0.237
23. การมีเพศสัมพันธ์กับแฟน ในวัยรุ่นถือเป็นเรื่องปกติ	382 (95.98)	14 (3.52)	1 (0.25)	1 (0.25)	398 (100.00)	F-test = 1.303 Sig. = 0.273
24. การมีเพศสัมพันธ์เพียงรู้จัก กันชั่วข้ามคืน ถือเป็นเรื่อง ยอมรับได้	383 (95.99)	14 (3.51)	1 (0.25)	1 0.25 ()	399 (100.00)	F-test = 0.438 Sig. = 0.726

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	ศาสนา				รวม	สถิติทดสอบ
	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	อื่นๆ		
25. การแต่งกายที่เปิดเผยของวัยรุ่นหญิงทุกวันนี้ (เช่น ใส่อีเสื้อสายเดี่ยว กางเกงเอวต่ำ) ไม่ถือเป็นการชั่วร้ายทางเพศ	383 (95.99)	14 (3.51)	1 (0.25)	1 0.25 ()	399 (100.00)	F-test = 1.774 Sig. = 0.152
26. การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง ทั้งชายและหญิงถือเป็นเรื่องผิดศีลธรรมประเพณี	382 (95.98)	14 (3.52)	1 (0.25)	1 (0.25)	398 (100.00)	F-test = 1.759 Sig. = 0.154
27. ควรเลือกคู่อรองที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ หรือมีประสบการณ์ทางเพศน้อย	382 (95.98)	14 (3.52)	1 (0.25)	1 (0.25)	398 (100.00)	F-test = 2.014 Sig. = 0.111
28. คนรักหรือแฟนในปัจจุบันกับภรรยาหรือสามีในอนาคต ควรเป็นคนเดียวกัน	383 (95.99)	14 (3.51)	1 (0.25)	1 0.25 ()	399 (100.00)	F-test = 1.757 Sig. = 0.155
29. การใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ ทำให้เกิดความรู้สึกห่างเหินกันระหว่างคู่รัก	383 (95.99)	14 (3.51)	1 (0.25)	1 0.25 ()	399 (100.00)	F-test = 2.876 Sig. = 0.036

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่า sig. > 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐาน H_0 หรือปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ดังนั้นสรุปได้ว่า ศาสนาแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 3.3 อายุแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

H_0 : อายุแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.37 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติทางเพศกับอายุ

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	อายุ				รวม	สถิติทดสอบ
	< 15 ปี	15-16 ปี	17-18 ปี	>18 ปี ขึ้นไป		
1. วัยรุ่นในปัจจุบันเมื่อคบ หาเป็นคู่รักกันก็สามารถ มีเพศสัมพันธ์ร่วมกันได้	20 (5.00)	174 (43.50)	198 (49.50)	8 (2.00)	400 (100.00)	F-test = 3.745 Sig. = 0.011
2. การมีคู่รักพร้อมๆ กัน หลายคน เป็นเรื่องปกติ ของวัยรุ่นไทย	20 (5.00)	174 (43.50)	198 (49.50)	8 (2.00)	400 (100.00)	F-test = 3.622 Sig. = 0.013
3. ในสังคมไทยพูดคุยหรือ ปรึกษาเรื่องเพศได้อย่าง เปิดเผย	20 (5.00)	174 (43.50)	198 (49.50)	8 (2.00)	400 (100.00)	F-test = 0.528 Sig. = 0.663
4. ผู้หญิงมีสิทธิ์เริ่มตามจับ ผู้ชายก่อนได้	20 (5.00)	174 (43.50)	198 (49.50)	8 (2.00)	400 (100.00)	F-test = 6.189 Sig. = 0.000
5. หญิงและชายมีสิทธิ์มี ประสบการณ์ทางเพศก่อน การแต่งงานได้เท่าเทียมกัน	20 (5.04)	171 (43.07)	198 (49.87)	8 (2.02)	397 (100.00)	F-test = 3.890 Sig. = 0.009
6. หญิงที่ถือคติ “เกิดเป็น หญิงต้องรักนวลสงวน ตัว” ปัจจุบันหาได้ยาก เต็มที่	20 (5.03)	173 (43.47)	197 (49.50)	8 (2.01)	398 (100.00)	F-test = 0.363 Sig. = 0.780
7. หญิงที่ตั้งครรภ์ก่อนการ แต่งงานสามารถทำแท้ง ได้หากไม่พร้อม	20 (5.00)	174 (43.50)	198 (49.50)	8 (2.00)	400 (100.00)	F-test = 0.678 Sig. = 0.566

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	อายุ				รวม	สถิติทดสอบ
	< 15 ปี	15-16 ปี	17-18 ปี	>18 ปี ขึ้นไป		
8. การทำแท้งเป็นสิทธิส่วนตัวหากไม่พร้อมสามารถทำได้	20 (5.04)	172 (43.32)	197 (49.62)	8 2.02 ()	397 (100.00)	F-test = 1.351 Sig. = 0.258
9. การทำแท้งเป็นเรื่องที่ผิดจริยธรรม	20 (5.01)	174 (43.61)	197 (49.37)	8 (2.01)	399 (100.00)	F-test = 0.787 Sig. = 0.502
10. รักร่วมเพศถือเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ทั้งชายรักชายหรือหญิงรักหญิง	20 (5.01)	174 (43.61)	197 (49.37)	8 (2.01)	399 (100.00)	F-test = 0.596 Sig. = 0.618
11. การแสดงคนอย่างเปิดเผยว่าเป็นเพศที่สามถือเป็นเรื่องธรรมดา	20 (5.00)	174 (43.50)	198 (49.50)	8 (2.00)	400 (100.00)	F-test = 1.255 Sig. = 0.290
12. เพศชายควรมีเพศสัมพันธ์กับเพศหญิงเท่านั้น จึงเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับได้ ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน	20 (5.00)	174 (43.50)	198 (49.50)	8 (2.00)	400 (100.00)	F-test = 0.698 Sig. = 0.554
13. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานจะช่วยให้รู้ความต้องการทางเพศของกันและกันได้	20 (5.00)	174 (43.50)	198 (49.50)	8 (2.00)	400 (100.00)	F-test = 1.771 Sig. = 0.152
14. หากวัยรุ่นในวัยเรียนรู้จักการป้องกันการตั้งครรภ์ก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้	20 (5.01)	173 (43.36)	198 (49.62)	8 (2.01)	399 (100.00)	F-test = 2.035 Sig. = 0.108
15. การมีเพศสัมพันธ์เป็นความต้องการทางธรรมชาติไม่จำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์ใดมากำหนด	20 (5.01)	173 (43.36)	198 (49.62)	8 (2.01)	399 (100.00)	F-test = 3.892 Sig. = 0.009

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	อายุ				รวม	สถิติทดสอบ
	< 15 ปี	15-16 ปี	17-18 ปี	>18 ปี ขึ้นไป		
16. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักจะเป็นการมัดใจคู่รักอันจะนำไปสู่การสมรสได้	19 (4.77)	173 (43.47)	198 (49.75)	8 (2.01)	398 (100.00)	F-test = 2.059 Sig. = 0.105
17. การเปลี่ยนคู่นอนบ่อยๆ เป็นเรื่องที่ยอมรับได้	20 (5.01)	173 (43.36)	198 (49.62)	8 (2.01)	399 (100.00)	F-test = 1.892 Sig. = 0.130
18. การแลกคู่นอนกับคู่รักอื่นถือเป็นเรื่องที่ปฏิบัติได้	20 (5.03)	173 (43.47)	197 (49.50)	8 (2.01)	398 (100.00)	F-test = 0.766 Sig. = 0.514
19. การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานถือเป็นเรื่องที่ควรปฏิบัติ เพราะช่วยลดปัญหาที่จะตามมาหลังการแต่งงาน	20 (5.01)	173 (43.36)	198 (49.62)	8 (2.01)	399 (100.00)	F-test = 3.261 Sig. = 0.022
20. หญิงที่เสียความบริสุทธิ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ในสังคมปัจจุบัน	20 (5.01)	173 (43.36)	198 (49.62)	8 (2.01)	399 (100.00)	F-test = 2.375 Sig. = 0.070
21. คู่รักในวัยเรียนสามารถแสดงความรักต่อกันด้วยการกอดจูบได้	20 (5.01)	173 (43.36)	198 (49.62)	8 (2.01)	399 (100.00)	F-test = 7.349 Sig. = 0.000
22. การไปเที่ยวสถานบันเทิงกับคู่รักตอนกลางคืนแบบสองต่อสอง ถือเป็นเรื่องปกติ	20 (5.01)	173 (43.36)	198 (49.62)	8 (2.01)	399 (100.00)	F-test = 9.332 Sig. = 0.000
23. การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนในวัยรุ่นถือเป็นเรื่องปกติ	20 (5.03)	173 (43.47)	197 (49.50)	8 (2.01)	398 (100.00)	F-test = 8.261 Sig. = 0.000

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	อายุ				รวม	สถิติทดสอบ
	< 15 ปี	15-16 ปี	17-18 ปี	>18 ปี ขึ้นไป		
24. การมีเพศสัมพันธ์เพียง รู้จักกันชั่วข้ามคืน ถือเป็น เป็นเรื่องยอมรับได้	20 (5.01)	173 (43.36)	198 (49.62)	8 (2.01)	399 (100.00)	F-test = 7.789 Sig. = 0.000
25. การแต่งกายที่เปิดเผย ของวัยรุ่นหญิงทุกวันนี้ (เช่น ใส่เสื้อสายเดี่ยว กางเกงเอวต่ำ) ไม่ถือเป็นการ ข่มขู่ทางเพศ	20 (5.03)	173 (43.47)	197 (49.50)	8 (2.01)	398 (100.00)	F-test = 4.768 Sig. = 0.003
26. การสำเร็จความใคร่ด้วย ตัวเอง ทั้งชายและหญิง ถือเป็นเรื่องผิดศีลธรรม ประเพณี	20 (5.03)	174 (43.72)	196 (49.25)	8 (2.01)	398 (100.00)	F-test = 8.830 Sig. = 0.000
27. ควรเลิกคู่อครองที่ไม่เคย มีประสบการณ์ทางเพศ หรือมีประสบการณ์ทาง เพศน้อย	20 (5.03)	173 (43.47)	197 (49.50)	8 (2.01)	398 (100.00)	F-test = 0.077 Sig. = 0.973
28. คนรักหรือแฟนใน ปัจจุบัน กับภรรยาหรือ สามีในอนาคต ควรเป็น คนเดียวกัน	20 (5.01)	174 (43.61)	197 (49.37)	8 (2.01)	399 (100.00)	F-test = 1.050 Sig. = 0.370
29. การใช้ถุงยางอนามัยใน การมีเพศสัมพันธ์ ทำให้ เกิดความรู้สึกห่างเหิน กันระหว่างคู่รัก	20 (5.01)	174 (43.61)	197 (49.37)	8 (2.01)	399 (100.00)	F-test = 0.316 Sig. = 0.814

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่า sig. > 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐาน H_0 หรือปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ดังนั้นสรุปได้ว่า ศาสนาแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 3.4 ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

H_0 : ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.38 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติทางเพศกับระดับการศึกษา

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	ระดับการศึกษา			รวม	สถิติทดสอบ
	ม.4	ม.5	ม.6		
1. วัยรุ่นในปัจจุบันเมื่อคบหาเป็นคู่รักกันก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ร่วมกันได้	103 (26.55)	168 (43.30)	117 (30.15)	388 (100.00)	F-test = 7.805 Sig. = 0.000
2. การมีคู่รักพร้อมๆ กันหลายคนเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นไทย	103 (26.55)	168 (43.30)	117 (30.15)	388 (100.00)	F-test = 3.189 Sig. = 0.014
3. ในสังคมไทยพูดคุยหรือปรึกษาเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผย	103 (26.55)	168 (43.30)	117 (30.15)	388 (100.00)	F-test = 2.404 Sig. = 0.049
4. ผู้หญิงมีสิทธิ์เริ่มตามจีบผู้ชายก่อนได้	103 (26.55)	168 (43.30)	117 (30.15)	388 (100.00)	F-test = 2.775 Sig. = 0.027
5. หญิงและชายมีสิทธิ์มีประสบการณ์ทางเพศก่อนการแต่งงานได้เท่าเทียมกัน	102 (26.49)	166 (43.12)	117 (30.39)	385 (100.00)	F-test = 2.501 Sig. = 0.042
6. หญิงที่ถือคติ “เกิดเป็นหญิงต้องรักนวลสงวนตัว” ปัจจุบันหาได้ยากเต็มที่	103 (26.68)	167 (43.26)	116 (30.05)	386 (100.00)	F-test = 0.008 Sig. = 1.000

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	ระดับการศึกษา			รวม	สถิติทดสอบ
	ม.4	ม.5	ม.6		
7. หญิงที่ตั้งครรภ์ก่อนการ แต่งงานสามารถทำแท้งได้หาก ไม่พร้อม	103 (26.55)	168 (43.30)	117 (30.15)	388 (100.00)	F-test = 0.436 Sig. = 0.783
8. การทำแท้งเป็นสิทธิส่วนตัว หากไม่พร้อม สามารถทำได้	103 (26.75)	166 (43.12)	116 (30.13)	385 (100.00)	F-test = 1.232 Sig. = 0.297
9. การทำแท้งเป็นเรื่องที่ผิด จริยธรรม	103 (26.68)	167 (43.26)	116 (30.05)	386 (100.00)	F-test = 0.293 Sig. = 0.882
10. รักร่วมเพศถือเป็นเรื่องที่ ยอมรับได้ทั้งชายรักชาย หรือ หญิงรักหญิง	103 (26.61)	168 (43.41)	116 (29.97)	387 (100.00)	F-test = 1.718 Sig. = 0.145
11. การแสดงตนอย่างเปิดเผยว่า เป็นเพศที่สามถือเป็นเรื่อง ธรรมดา	103 (26.55)	168 (43.30)	117 (30.15)	388 (100.00)	F-test = 5.545 Sig. = 0.000
12. เพศชายควรมีเพศสัมพันธ์กับเพศ หญิงเท่านั้น จึงเป็นเรื่องที่สังคม ยอมรับได้ ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างเพศเดียวกัน	103 (26.55)	168 (43.30)	117 (30.15)	388 (100.00)	F-test = 1.522 Sig. = 0.195
13. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการ แต่งงานจะช่วยให้รู้ความ ต้องการทางเพศของกันและ กันได้	103 (26.55)	168 (43.30)	117 (30.15)	388 (100.00)	F-test = 1.336 Sig. = 0.256
14. หากวัยรุ่นในวัยเรียนรู้จักการ ป้องกันการตั้งครรภ์ก็สามารถ มีเพศสัมพันธ์ได้	102 (26.36)	168 (43.41)	117 (30.23)	387 (100.00)	F-test = 1.572 Sig. = 0.181
15. การมีเพศสัมพันธ์เป็นความ ต้องการทางธรรมชาติไม่ จำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์ใดมา กำหนด	102 (26.36)	168 (43.41)	117 (30.23)	387 (100.00)	F-test = 1.593 Sig. = 0.176

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	ระดับการศึกษา			รวม	สถิติทดสอบ
	ม.4	ม.5	ม.6		
16. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักจะเป็นการมัดใจคู่รักอันจะนำไปสู่การสมรสได้	101 (26.17)	168 (43.52)	117 (30.31)	386 (100.00)	F-test = 0.315 Sig. = 0.868
17. การเปลี่ยนคู่นอนบ่อยๆ เป็นเรื่องที่ยอมรับได้	102 (26.36)	168 (43.41)	117 (30.23)	387 (100.00)	F-test = 2.14 Sig. = 0.075
18. การแลกคู่นอนกับคู่รักอื่นถือเป็นเรื่องที่น่าปฏิบัติได้	102 (26.42)	167 (43.26)	117 (30.31)	386 (100.00)	F-test = 2.879 Sig. = 0.023
19. การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานถือเป็นเรื่องสมควรปฏิบัติ เพราะช่วยลดปัญหาที่จะตามมาหลังการแต่งงาน	102 (26.36)	168 (43.41)	117 (30.23)	387 (100.00)	F-test = 1.139 Sig. = 0.338
20. หญิงที่เสียความบริสุทธิ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ในสังคมปัจจุบัน	102 (26.36)	168 (43.41)	117 (30.23)	387 (100.00)	F-test = 0.640 Sig. = 0.634
21. คู่รักในวัยเรียนสามารถแสดงความรักต่อกันด้วยการกอดจูบได้	102 (26.36)	168 (43.41)	117 (30.23)	387 (100.00)	F-test = 2.019 Sig. = 0.091
22. การไปเที่ยวสถานบันเทิงกับคู่รักตอนกลางคืนแบบสองต่อสอง ถือเป็นเรื่องปกติ	102 (26.36)	168 (43.41)	117 (30.23)	387 (100.00)	F-test = 2.519 Sig. = 0.041
23. การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนในวัยรุ่นถือเป็นเรื่องปกติ	102 (26.42)	168 (43.52)	116 (30.05)	386 (100.00)	F-test = 3.700 Sig. = 0.006
24. การมีเพศสัมพันธ์เพียงรู้จักกันชั่วข้ามคืน ถือเป็นเรื่องยอมรับได้	102 (26.36)	168 (43.41)	117 (30.23)	387 (100.00)	F-test = 6.389 Sig. = 0.000
25. การแต่งกายที่เปิดเผยของวัยรุ่นหญิงทุกวันนี้ (เช่น ใส่เสื้อสายเดี่ยว กางเกงเอวต่ำ) ไม่ถือเป็นการข่มขู่ทางเพศ	103 (26.61)	167 (43.15)	117 (30.23)	387 (100.00)	F-test = 1.446 Sig. = 0.218

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	ระดับการศึกษา			รวม	สถิติทดสอบ
	ม.4	ม.5	ม.6		
26. การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง ทั้งชายและหญิงถือเป็นเรื่อง ผิดศีลธรรม ประเพณี	103 (26.68)	167 (43.26)	116 (30.05)	386 (100.00)	F-test = 7.752 Sig. = 0.000
27. ควรเลือกคู่อรองที่ไม่เคยมี ประสบการณ์ทางเพศ หรือมี ประสบการณ์ทางเพศน้อย	103 (26.68)	166 (43.01)	117 (30.31)	386 (100.00)	F-test = 0.667 Sig. = 0.615
28. คนรักหรือแฟนในปัจจุบัน กับ ภรรยาหรือสามีในอนาคต ควร เป็นคนเดียวกัน	103 (26.61)	167 (43.15)	117 (30.23)	387 (100.00)	F-test = 0.819 Sig. = 0.514
29. การใช้ถุงยางอนามัยในการมี เพศสัมพันธ์ ทำให้เกิด ความรู้สึกห่างเหินกันระหว่าง คู่รัก	103 (26.61)	167 (43.15)	117 (30.23)	387 (100.00)	F-test = 1.105 Sig. = 0.354

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่า sig. > 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐาน H_0 หรือปฏิเสธ สมมติฐาน H_1 ดังนั้นสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกันที่ระดับ นัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 3.5 แผนการเรียนแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

H_0 : แผนการเรียนแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน

H_1 : แผนการเรียนแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.39 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมปลายจำแนกตามทัศนคติทางเพศกับ

แผนการเรียน

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	แผนการเรียน				รวม	สถิติทดสอบ
	วิทย์-คณิต	ศิลป์คำนวณ	ศิลป์ภาษา	ทั่วไป		
1. วัยรุ่นในปัจจุบันเมื่อคบหาเป็นคู่รักกันก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ร่วมกันได้	103 (26.28)	160 (40.82)	120 (30.61)	9 (2.30)	392 (100.00)	F-test = 2.702 Sig. = 0.045
2. การมีคู่รักพร้อมๆ กันหลายคนเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นไทย	103 (26.28)	160 (40.82)	120 (30.61)	9 (2.30)	392 (100.00)	F-test = 2.835 Sig. = 0.038
3. ในสังคมไทยพูดคุยหรือปรึกษาเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผย	103 (26.28)	160 (40.82)	120 (30.61)	9 (2.30)	392 (100.00)	F-test = 0.745 Sig. = 0.526
4. ผู้หญิงมีสิทธิ์เริ่มตามจีบผู้ชายก่อนได้	103 (26.28)	160 (40.82)	120 (30.61)	9 (2.30)	392 (100.00)	F-test = 3.018 Sig. = 0.030
5. หญิงและชายมีสิทธิ์มีประสบการณ์ทางเพศก่อนการแต่งงานได้เท่าเทียมกัน	101 (25.96)	159 (40.87)	120 (30.85)	9 (2.31)	389 (100.00)	F-test = 0.709 Sig. = 0.547
6. หญิงที่ถือคติ "เกิดเป็นหญิงต้องรักนวลสงวนตัว" ปัจจุบันหาได้ยากเต็มที่	103 (26.41)	158 (40.51)	120 (30.77)	9 (2.31)	390 (100.00)	F-test = 2.982 Sig. = 0.031
7. หญิงที่ตั้งครรภ์ก่อนการแต่งงานสามารถทำแท้งได้หากไม่พร้อม	103 (26.28)	160 (40.82)	120 (30.61)	9 (2.30)	392 (100.00)	F-test = 2.110 Sig. = 0.098
8. การทำแท้งเป็นสิทธิส่วนตัว หากไม่พร้อม สามารถทำได้	103 (26.48)	159 (40.87)	118 (30.33)	9 (2.31)	389 (100.00)	F-test = 1.568 Sig. = 0.197
9. การทำแท้งเป็นเรื่องที่ผิดจริยธรรม	102 (26.09)	160 (40.92)	120 (30.69)	9 (2.30)	391 (100.00)	F-test = 1.083 Sig. = 0.356
10. รักร่วมเพศถือเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ทั้งชายรักชาย หรือหญิงรักหญิง	102 (26.09)	160 (40.92)	120 (30.69)	9 (2.30)	391 (100.00)	F-test = 3.517 Sig. = 0.015
11. การแสดงตนอย่างเปิดเผยว่าเป็นเพศที่สามถือเป็นเรื่องธรรมดา	103 (26.28)	160 (40.82)	120 (30.61)	9 (2.30)	392 (100.00)	F-test = 1.869 Sig. = 0.134

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	แผนการเรียน				รวม	สถิติทดสอบ
	วิทย์-คณิต	ศิลป์ คำนวณ	ศิลป์ ภาษา	ทั่วไป		
12. เพศชายควรมีเพศสัมพันธ์กับเพศหญิงเท่านั้น จึงเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับได้ ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน	103 (26.28)	160 (40.82)	120 (30.61)	9 (2.30)	392 (100.00)	F-test = 6.664 Sig. = 0.000
13. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานจะช่วยให้รู้ความต้องการทางเพศของกันและกันได้	103 (26.28)	160 (40.82)	120 (30.61)	9 (2.30)	392 (100.00)	F-test = 2.654 Sig. = 0.048
14. หากวัยรุ่นในวัยเรียนรู้จักการป้องกันการตั้งครรภ์ก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้	103 (26.34)	160 (40.92)	119 (30.43)	9 (2.30)	391 (100.00)	F-test = 4.19 Sig. = 0.006
15. การมีเพศสัมพันธ์เป็นความต้องการทางธรรมชาติไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายใดมากำหนด	103 (26.34)	160 (40.92)	119 (30.43)	9 (2.30)	391 (100.00)	F-test = 3.171 Sig. = 0.024
16. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักจะเป็นการมัดใจคู่รักอันจะนำไปสู่การสมรสได้	103 (26.41)	160 (41.03)	119 (30.51)	8 (2.05)	390 (100.00)	F-test = 0.078 Sig. = 0.972
17. การเปลี่ยนคู่นอนบ่อยๆ เป็นเรื่องที่ยอมรับได้	103 (26.34)	160 (40.92)	119 (30.43)	9 (2.30)	391 (100.00)	F-test = 2.391 Sig. = 0.068
18. การแลกเปลี่ยนกับคู่อื่นถือเป็นเรื่องที่ยอมรับได้	103 (26.41)	160 (41.03)	118 (30.26)	9 (2.31)	390 (100.00)	F-test = 1.175 Sig. = 0.319
19. การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานถือเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ เพราะช่วยลดปัญหาที่จะตามมาหลังการแต่งงาน	103 (26.41)	160 (41.03)	119 (30.51)	8 (2.05)	390 (100.00)	F-test = 0.247 Sig. = 0.863
20. หญิงที่เสียความบริสุทธิ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ในสังคมปัจจุบัน	103 (26.34)	160 (40.92)	119 (30.43)	9 (2.30)	390 (100.00)	F-test = 2.106 Sig. = 0.099

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	แผนการเรียน				รวม	สถิติทดสอบ
	วิทย์-คณิต	ศิลป์ คำนวณ	ศิลป์ ภาษา	ทั่วไป		
21. คู่รักในวัยเรียนสามารถแสดงความรักต่อกันด้วยการกอดจูบได้	103 (26.34)	160 (40.92)	119 (30.43)	9 (2.30)	390 (100.00)	F-test = 2.445 Sig. = 0.064
22. การไปเที่ยวสถานบันเทิงกับคู่รักตอนกลางคืนแบบสองต่อสอง ถือเป็นเรื่องปกติ	103 (26.34)	160 (40.92)	119 (30.43)	9 (2.30)	390 (100.00)	F-test = 0.925 Sig. = 0.429
23. การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนในวัยรุ่นถือเป็นเรื่องปกติ	103 (26.41)	160 (41.03)	118 (30.26)	9 (2.31)	390 (100.00)	F-test = 4.076 Sig. = 0.007
24. การมีเพศสัมพันธ์เพียงรู้จักกันชั่วข้ามคืน ถือเป็นเรื่องยอมรับได้	103 (26.34)	160 (40.92)	119 (30.43)	9 (2.30)	390 (100.00)	F-test = 2.242 Sig. = 0.083
25. การแต่งกายที่เปิดเผยของวัยรุ่นหญิงทุกวันนี้ (เช่น ใส่เสื้อสายเดี่ยว กางเกงเอวต่ำ) ไม่ถือเป็นการข่มขู่ทางเพศ	102 (26.09)	160 (40.92)	120 (30.69)	9 (2.30)	391 (100.00)	F-test = 1.234 Sig. = 0.297
26. การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองทั้งชายและหญิงถือเป็นเรื่องผิดศีลธรรม ประเพณี	102 (26.15)	160 (41.03)	119 (30.51)	9 (2.31)	390 (100.00)	F-test = 4.513 Sig. = 0.004
27. ควรเลือกคู่อองที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ หรือมีประสบการณ์ทางเพศน้อย	102 (26.15)	159 (40.77)	120 (30.77)	9 (2.31)	390 (100.00)	F-test = 1.233 Sig. = 0.297
28. คนรักหรือแฟนในปัจจุบัน กับภรรยาหรือสามีในอนาคต ควรเป็นคนเดียวกัน	102 (26.09)	160 (40.92)	120 (30.69)	9 (2.30)	391 (100.00)	F-test = 1.668 Sig. = 0.173
29. การใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ ทำให้เกิดความรู้สึกห่างเหินกันระหว่างคู่รัก	102 (26.09)	160 (40.92)	120 (30.69)	9 (2.30)	391 (100.00)	F-test = 0.877 Sig. = 0.453

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่า sig. > 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐาน H_0 หรือปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ดังนั้นสรุปได้ว่า แผนการเรียนแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 3.6 สถานศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

H_0 : สถานศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.40 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติทางเพศกับสถานศึกษา

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	สถานศึกษา			รวม	สถิติทดสอบ
	โรงเรียนของรัฐ	โรงเรียนสาธิต	โรงเรียนเอกชน		
1. วัยรุ่นในปัจจุบันเมื่อคบหาเป็นคู่รักกันก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ร่วมกันได้	314 (78.70)	11 (2.76)	74 (18.55)	399 (100.00)	F-test = 7.219 Sig. = 0.000
2. การมีคู่รักพร้อมๆ กันหลายคนเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นไทย	314 (78.70)	11 (2.76)	74 (18.55)	399 (100.00)	F-test = 2.349 Sig. = 0.072
3. ในสังคมไทยพูดคุยหรือปรึกษาเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผย	314 (78.70)	11 (2.76)	74 (18.55)	399 (100.00)	F-test = 9.401 Sig. = 0.000
4. ผู้หญิงมีสิทธิเริ่มตามจีบผู้ชายก่อนได้	314 (78.70)	11 (2.76)	74 (18.55)	399 (100.00)	F-test = 3.687 Sig. = 0.012
5. หญิงและชายมีสิทธิมีประสบการณ์ทางเพศก่อนการแต่งงานได้เท่าเทียมกัน	312 (78.79)	11 (2.78)	73 (18.43)	396 (100.00)	F-test = 3.361 Sig. = 0.019
6. หญิงที่ถือคติ "เกิดเป็นหญิงต้องรักนวลสงวนตัว" ปัจจุบันหาได้ยากเต็มที่	312 (78.59)	11 (2.77)	74 (18.64)	397 (100.00)	F-test = 0.614 Sig. = 0.606
7. หญิงที่ตั้งครรภ์ก่อนการแต่งงานสามารถทำแท้งได้หากไม่พร้อม	314 (78.70)	11 (2.76)	74 (18.55)	399 (100.00)	F-test = 3.472 Sig. = 0.016

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	สถานศึกษา			รวม	สถิติทดสอบ
	โรงเรียน ของรัฐ	โรงเรียน สาธิต	โรงเรียน เอกชน		
8. การทำแท้งเป็นสิทธิส่วนตัว หากไม่พร้อม สามารถทำได้	311 (78.54)	11 (2.78)	74 (18.69)	396 (100.00)	F-test = 5.590 Sig. = 0.001
9. การทำแท้งเป็นเรื่องที่ผิด จริยธรรม	314 (78.89)	11 (2.76)	73 (18.34)	398 (100.00)	F-test = 2.059 Sig. = 0.105
10. รักร่วมเพศถือเป็นเรื่อง ที่ยอมรับได้ทั้งชายรักชาย หรือ หญิงรักหญิง	314 (78.89)	11 (2.76)	73 (18.34)	398 (100.00)	F-test = 10.593 Sig. = 0.000
11. การแสดงตนอย่างเปิดเผยว่า เป็นเพศที่สามถือเป็นเรื่อง ธรรมดา	314 (78.70)	11 (2.76)	74 (18.55)	399 (100.00)	F-test = 6.967 Sig. = 0.000
12. เพศชายควรมีเพศสัมพันธ์กับเพศ หญิงเท่านั้น จึงเป็นเรื่องที่สังคม ยอมรับได้ ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างเพศเดียวกัน	314 (78.70)	11 (2.76)	74 (18.55)	399 (100.00)	F-test = 2.640 Sig. = 0.049
13. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการ แต่งงานจะช่วยให้รู้ความต้องการ ทางเพศของกันและกันได้	314 (78.70)	11 (2.76)	74 (18.55)	399 (100.00)	F-test = 4.143 Sig. = 0.007
14. หากวัยรุ่นในวัยเรียนรู้จักการ ป้องกัน การตั้งครรภ์ก็สามารถมี เพศสัมพันธ์ได้	313 (78.64)	11 (2.76)	74 (18.59)	398 (100.00)	F-test = 4.440 Sig. = 0.004
15. การมีเพศสัมพันธ์เป็นความ ต้องการทางธรรมชาติไม่ จำเป็นต้องมีกฎหมายใดมา กำหนด	313 (78.64)	11 (2.76)	74 (18.59)	398 (100.00)	F-test = 6.133 Sig. = 0.000
16. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักจะ เป็นการมัดใจคู่รักอันจะนำไปสู่ การสมรสได้	312 (78.59)	11 (2.77)	74 (18.64)	397 (100.00)	F-test = 0.626 Sig. = 0.599
17. การเปลี่ยนคู่นอนบ่อยๆ เป็น เรื่องที่ยอมรับได้	313 (78.64)	11 (2.76)	74 (18.59)	398 (100.00)	F-test = 7.121 Sig. = 0.000

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	สถานศึกษา			รวม	สถิติทดสอบ
	โรงเรียน ของรัฐ	โรงเรียน สาธิต	โรงเรียน เอกชน		
18. การแลกเปลี่ยนกับคู่อื่นถือเป็นเรื่องที่น่าปฏิบัติได้	312 (78.59)	11 (2.77)	74 (18.64)	397 (100.00)	F-test = 8.359 Sig. = 0.000
19. การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ควรปฏิบัติ เพราะช่วยลดปัญหาที่จะตามมาหลังการแต่งงาน	313 (78.64)	11 (2.76)	74 (18.59)	398 (100.00)	F-test = 2.908 Sig. = 0.034
20. หญิงที่เสียความบริสุทธิ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ในสังคมปัจจุบัน	313 (78.64)	11 (2.76)	74 (18.59)	398 (100.00)	F-test = 4.993 Sig. = 0.002
21. คู่รักในวัยเรียนสามารถแสดงความรักต่อกันด้วยการกอดจูบได้	313 (78.64)	11 (2.76)	74 (18.59)	398 (100.00)	F-test = 0.932 Sig. = 0.425
22. การไปเที่ยวสถานบันเทิงกับคู่อีกตอนกลางคืนแบบสองต่อสอง ถือเป็นเรื่องปกติ	313 (78.64)	11 (2.76)	74 (18.59)	398 (100.00)	F-test = 0.831 Sig. = 0.478
23. การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนในวัยรุ่นถือเป็นเรื่องปกติ	313 (78.64)	11 (2.76)	74 (18.59)	398 (100.00)	F-test = 2.106 Sig. = 0.099
24. การมีเพศสัมพันธ์เพียงรู้จักกันชั่วข้ามคืน ถือเป็นเรื่องยอมรับได้	313 (78.64)	11 (2.76)	74 (18.59)	398 (100.00)	F-test = 4.908 Sig. = 0.002
25. การแต่งกายที่เปิดเผยของวัยรุ่นหญิงทุกวันนี้ (เช่น ใส่เสื้อสายเดี่ยว กางเกงเอวต่ำ) ไม่ถือเป็นการข่มขู่ทางเพศ	314 (78.89)	11 (2.76)	73 (18.34)	398 (100.00)	F-test = 3.15 Sig. = 0.025
26. การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองทั้งชายและหญิงถือเป็นเรื่องผิดศีลธรรม ประเพณี	313 (78.84)	11 (2.77)	73 (18.39)	397 (100.00)	F-test = 4.892 Sig. = 0.002
27. ควรเลือกคู่ออกที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ หรือมีประสบการณ์ทางเพศน้อย	314 (79.09)	11 (2.77)	72 (18.14)	397 (100.00)	F-test = 1.179 Sig. = 0.317

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	สถานศึกษา			รวม	สถิติทดสอบ
	โรงเรียน ของรัฐ	โรงเรียน สาธิต	โรงเรียน เอกชน		
28. 28. คนรักหรือแฟนในปัจจุบัน กับภรรยาหรือสามีในอนาคต ควรเป็นคนเดียวกัน	314 (78.89)	11 (2.76)	73 (18.34)	398 (100.00)	F-test = 3.132 Sig. = 0.026
29. 29. การใช้ถุงยางอนามัยในการ มีเพศสัมพันธ์ ทำให้เกิด ความรู้สึกห่างเหินกันระหว่าง คู่รัก	314 (78.89)	11 (2.76)	73 (18.34)	398 (100.00)	F-test = 0.762 Sig. = 0.516

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่า sig. < 0.05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หรือยอมรับสมมติฐาน H_1 ดังนั้นสรุปได้ว่า สถานศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 3.7 รายได้จากผู้ปกครองแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

H_0 : รายได้จากผู้ปกครองแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้จากผู้ปกครองแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.41 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติทางเพศกับรายได้จากผู้ปกครอง

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	รายได้จากผู้ปกครอง (บาท)					รวม	สถิติทดสอบ
	น้อยกว่า 2,000	2,001- 3,000	3,001- 4,000	4,001- 5,000	มากกว่า 5,000		
1. วัยรุ่นในปัจจุบัน เมื่อคบหาเป็นคู่รัก กันก็สามารถมี เพศสัมพันธ์ร่วมกัน ได้	80 (20.30)	145 (36.80)	72 (18.27)	47 (11.93)	50 12.69 ()	394 (100.00)	F-test = 0.370 Sig. = 0.83

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	รายได้จากผู้ปกครอง (บาท)					รวม	สถิติทดสอบ
	น้อยกว่า 2,000	2,001- 3,000	3,001- 4,000	4,001- 5,000	มากกว่า 5,000		
2. การมีคู่รักพร้อมๆ กันหลายคน เป็น เรื่องปกติของวัยรุ่น ไทย	80 (20.30)	145 (36.80)	72 (18.27)	47 (11.93)	50 12.69 ()	394 (100.00)	F-test = 0.981 Sig. = 0.418
3. ในสังคมไทยพูดคุย หรือปรึกษาเรื่อง เพศได้อย่างเปิดเผย	80 (20.30)	145 (36.80)	72 (18.27)	47 (11.93)	50 12.69 ()	394 (100.00)	F-test = 5.839 Sig. = 0.000
4. ผู้หญิงมีสิทธิเริ่ม ตามจีบผู้ชายก่อน ได้	80 (20.30)	145 (36.80)	72 (18.27)	47 (11.93)	50 12.69 ()	394 (100.00)	F-test = 0.233 Sig. = 0.920
5. หญิงและชายมีสิทธิ มีประสบการณ์ทาง เพศก่อนการ แต่งงานได้เท่าเทียม กัน	80 (20.46)	143 (36.57)	72 (18.41)	46 (11.76)	50 (12.79)	391 (100.00)	F-test = 0.909 Sig. = 0.459
6. หญิงที่ถือคติ “เกิด เป็นหญิงต้องรัก นวลสงวนตัว” ปัจจุบันหาได้ยาก เต็มที	80 (20.41)	145 (36.99)	71 (18.11)	49 (12.50)	47 (11.99)	392 (100.00)	F-test = 0.829 Sig. = 0.508
7. หญิงที่ตั้งครรภ์ก่อน การแต่งงาน สามารถทำแท้งได้ หากไม่พร้อม	80 (20.30)	145 (36.80)	72 (18.27)	47 (11.93)	50 12.69 ()	394 (100.00)	F-test = 0.388 Sig. = 0.817
8. การทำแท้งเป็นสิทธิ ส่วนตัวหากไม่ พร้อม สามารถทำ ได้	80 (20.46)	145 (37.08)	72 (18.41)	46 (11.76)	48 (12.28)	391 (100.00)	F-test = 2.368 Sig. = 0.052

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	รายได้จากผู้ปกครอง (บาท)					รวม	สถิติทดสอบ
	น้อยกว่า 2,000	2,001- 3,000	3,001- 4,000	4,001- 5,000	มากกว่า 5,000		
9. การทำแท้งเป็นเรื่อง ที่ผิดจริยธรรม	80 (20.36)	145 (36.90)	72 (18.32)	46 (11.70)	50 (12.72)	393 (100.00)	F-test = 0.814 Sig. = 0.516
10. รักร่วมเพศถือเป็น เรื่องที่ยอมรับได้ทั้ง ชายรักชาย หรือ หญิงรักหญิง	80 (20.36)	145 (36.90)	72 (18.32)	47 (11.96)	49 (12.47)	393 (100.00)	F-test = 3.428 Sig. = 0.009
11. การแสดงตนอย่าง เปิดเผยว่าเป็นเพศที่ สามถือเป็นเรื่อง ธรรมดา	80 (20.30)	145 (36.80)	72 (18.27)	47 (11.93)	50 12.69 ()	394 (100.00)	F-test = 2.920 Sig. = 0.021
12. เพศชายควรมี เพศสัมพันธ์กับเพศ หญิงเท่านั้น จึงเป็น เรื่องที่ยอมรับ ได้ ไม่ควรมี เพศสัมพันธ์ ระหว่างเพศเดียวกัน	80 (20.30)	145 (36.80)	72 (18.27)	47 (11.93)	50 12.69 ()	394 (100.00)	F-test = 3.960 Sig. = 0.004
13. 13. การมี เพศสัมพันธ์ก่อน การแต่งงานจะช่วยให้ รู้ความต้องการ ทางเพศของกันและ กันได้	80 (20.30)	145 (36.80)	72 (18.27)	47 (11.93)	50 12.69 ()	394 (100.00)	F-test = 0.853 Sig. = 0.492
14. หากวัยรุ่นในวัย เรียนรู้จักการ ป้องกันการตั้งครรภ์ ก็สามารถมี เพศสัมพันธ์ได้	80 (20.36)	145 (36.90)	71 (18.07)	47 (11.96)	50 (12.72)	393 (100.00)	F-test = 0.649 Sig. = 0.628

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	รายได้จากผู้ปกครอง (บาท)					รวม	สถิติทดสอบ
	น้อยกว่า 2,000	2,001- 3,000	3,001- 4,000	4,001- 5,000	มากกว่า 5,000		
15. การมีเพศสัมพันธ์เป็น ความต้องการทาง ธรรมชาติไม่ จำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์ ใดมากำหนด	80 (20.36)	145 (36.90)	71 (18.07)	47 (11.96)	50 (12.72)	393 (100.00)	F-test = 2.087 Sig. = 0.082
16. การมีเพศสัมพันธ์กับ คนรักจะเป็นการมัด ใจคู่รักอันจะนำไปสู่ การสมรสได้	80 (20.41)	144 (36.73)	71 (18.11)	47 (11.99)	50 (12.76)	392 (100.00)	F-test = 0.893 Sig. = 0.468
17. การเปลี่ยนคู่นอน บ่อยๆ เป็นเรื่องที่ ยอมรับได้	80 (20.36)	145 (36.90)	71 (18.07)	47 (11.96)	50 (12.72)	393 (100.00)	F-test = 0.332 Sig. = 0.856
18. การแลกคู่นอนกับ คู่อื่นถือเป็นเรื่อง ที่ปฏิบัติได้	80 (20.41)	145 (36.99)	71 (18.11)	47 (11.99)	49 (12.50)	392 (100.00)	F-test = 0.605 Sig. = 0.659
19. การอยู่ด้วยกันก่อน แต่งงานถือเป็นเรื่อง ที่ควรปฏิบัติ เพราะ ช่วยลดปัญหาที่จะ ตามมาหลังการ แต่งงาน	80 (20.36)	145 (36.90)	71 (18.07)	47 (11.96)	50 (12.72)	393 (100.00)	F-test = 2.312 Sig. = 0.057
20. หญิงที่เสียความ บริสุทธิ์ก่อนแต่งงาน เป็นเรื่องที่ยอมรับได้ ในสังคมปัจจุบัน	80 (20.36)	145 (36.90)	71 (18.07)	47 (11.96)	50 (12.72)	393 (100.00)	F-test = 1.218 Sig. = 0.303
21. คู่รักในวัยเรียน สามารถแสดงความ รักต่อกันด้วยการ กอดจูบได้	80 (20.36)	145 (36.90)	71 (18.07)	47 (11.96)	50 (12.72)	393 (100.00)	F-test = 0.163 Sig. = 0.957

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	รายได้จากผู้ปกครอง (บาท)					รวม	สถิติทดสอบ
	น้อยกว่า 2,000	2,001- 3,000	3,001- 4,000	4,001- 5,000	มากกว่า 5,000		
22. การไปเที่ยวสถาน บันเทิงกับคู่อรักตอน กลางคืนแบบสอง ต่อสอง ถือเป็นเรื่อง ปกติ	80 (20.36)	145 (36.90)	71 (18.07)	47 (11.96)	50 (12.72)	393 (100.00)	F-test = 1.469 Sig. = 0.211
23. การมีเพศสัมพันธ์ กับแฟนในวัยรุ่นถือเป็น เรื่องปกติ	79 (20.15)	145 (36.99)	71 (18.11)	47 (11.99)	50 (12.76)	392 (100.00)	F-test = 1.059 Sig. = 0.377
24. การมีเพศสัมพันธ์ เพียงรู้จักกันชั่ว ข้ามคืน ถือเป็นเรื่อง ยอมรับได้	80 (20.36)	145 (36.90)	71 (18.07)	47 (11.96)	50 (12.72)	393 (100.00)	F-test = 1.094 Sig. = 0.359
25. การแต่งกายที่เปิดเผย ของวัยรุ่นหญิงทุก วันนี้ (เช่น ใส่เสื้อ สายเดี่ยว กางเกงเอว ต่ำ) ไม่ถือเป็นการยั่วยุ ทางเพศ	80 (20.36)	144 (36.64)	72 (18.32)	47 (11.96)	50 (12.72)	393 (100.00)	F-test = 1.057 Sig. = 0.377
26. การสำเร็จความใคร่ ด้วยตัวเอง ทั้งชาย และหญิงถือเป็น เรื่องผิดศีลธรรม ประเพณี	79 (20.15)	144 (36.73)	72 (18.37)	47 (11.99)	50 (12.76)	392 (100.00)	F-test = 2.070 Sig. = 0.084
27. ควรเลือกคู่ออกที่ไม่ เคยมีประสบการณ์ ทางเพศ หรือมี ประสบการณ์ทาง เพศน้อย	80 (20.41)	144 (36.73)	71 (18.11)	47 (11.99)	50 (12.76)	392 (100.00)	F-test = 1.219 Sig. = 0.302

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	รายได้จากผู้ปกครอง (บาท)					รวม	สถิติทดสอบ
	น้อยกว่า 2,000	2,001- 3,000	3,001- 4,000	4,001- 5,000	มากกว่า 5,000		
28. คนรักหรือแฟนในปัจจุบัน กับภรรยาหรือสามีในอนาคตควรเป็นคนเดียวกัน	80 (20.36)	144 (36.64)	72 (18.32)	47 (11.96)	50 (12.72)	393 (100.00)	F-test = 0.839 Sig. = 0.501
29. การใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ ทำให้เกิดความรู้สึกห่างเหินกันระหว่างคู่รัก	80 (20.36)	144 (36.64)	72 (18.32)	47 (11.96)	50 (12.72)	393 (100.00)	F-test = 1.037 Sig. = 0.388

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่า sig. > 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐาน H_0 หรือปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้จากผู้ปกครองแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 3.8 ที่พักอาศัยแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

H_0 : ที่พักอาศัยแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน

H_1 : ที่พักอาศัยแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

ตารางที่ 5.42 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติทางเพศกับที่พักอาศัย

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	ที่พักอาศัย				รวม	สถิติทดสอบ
	หอพัก เอกชน	หอพัก โรงเรียน	บ้านเช่า คอนโดฯ	บ้าน พ่อแม่		
1. วัยรุ่นในปัจจุบันเมื่อคบหาเป็นคู่รักกันก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ร่วมกันได้	3 (0.77)	2 (0.51)	27 (6.94)	357 (91.77)	389 (100.00)	F-test = 0.199 Sig. = 0.897
2. การมีคู่รักพร้อมๆ กัน	3	2	27	357	389	F-test = 1.387

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	ที่พักอาศัย				รวม	สถิติทดสอบ
	หอพัก เอกชน	หอพัก โรงเรียน	บ้านเช่า คอนโดฯ	บ้าน พ่อแม่		
หลายคน เป็นเรื่องปกติ ของวัยรุ่นไทย	(0.77)	(0.51)	(6.94)	(91.77)	(100.00)	Sig. = 0.246
3. ในสังคมไทยพูดคุยหรือ ปรึกษาเรื่องเพศได้อย่าง เปิดเผย	3 (0.77)	2 (0.51)	27 (6.94)	357 (91.77)	389 (100.00)	F-test = 0.119 Sig. = 0.949
4. ผู้หญิงมีสิทธิเริ่มตามจีบ ผู้ชายก่อนได้	3 (0.77)	2 (0.51)	27 (6.94)	357 (91.77)	389 (100.00)	F-test = 0.674 Sig. = 0.568
5. หญิงและชายมีสิทธิมี ประสบการณ์ทางเพศก่อน การแต่งงานได้เท่าเทียมกัน	3 (0.78)	2 (0.52)	27 (6.99)	354 (91.71)	386 (100.00)	F-test = 0.402 Sig. = 0.751
6. หญิงที่ถือคติ “เกิดเป็น หญิงต้องรักนวลสงวนตัว” ปัจจุบันหาได้ยากเต็มที่	3 (0.78)	2 (0.52)	27 (6.98)	355 (91.73)	387 (100.00)	F-test = 0.590 Sig. = 0.622
7. หญิงที่ตั้งครรภ์ก่อนการ แต่งงานสามารถทำแท้งได้ หากไม่พร้อม	3 (0.77)	2 (0.51)	27 (6.94)	357 (91.77)	389 (100.00)	F-test = 1.125 Sig. = 0.339
8. การทำแท้งเป็นสิทธิ ส่วนตัวหากไม่พร้อม สามารถทำได้	3 (0.78)	2 (0.52)	27 (6.99)	354 (91.71)	386 (100.00)	F-test = 0.463 Sig. = 0.708
9. การทำแท้งเป็นเรื่องที่ผิด จริยธรรม	3 (0.77)	2 (0.52)	26 (6.70)	357 (92.01)	388 (100.00)	F-test = 0.261 Sig. = 0.854
10. รักร่วมเพศถือเป็นเรื่องที่ ยอมรับได้ทั้งชายรักชาย หรือหญิงรักหญิง	3 (0.77)	2 (0.52)	27 (6.96)	356 (91.75)	388 (100.00)	F-test = 2.911 Sig. = 0.034
11. การแสดงตนอย่างเปิดเผย ว่าเป็นเพศที่สามถือเป็น เรื่องธรรมดา	3 (0.77)	2 (0.51)	27 (6.94)	357 (91.77)	389 (100.00)	F-test = 0.596 Sig. = 0.618
12. เพศชายควรมีเพศสัมพันธ์ กับเพศหญิงเท่านั้น จึงเป็น	3 (0.77)	2 (0.51)	27 (6.94)	357 (91.77)	389 (100.00)	F-test = 1.287 Sig. = 0.279

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	ที่พักอาศัย				รวม	สถิติทดสอบ
	หอพัก เอกชน	หอพัก โรงเรียน	บ้านเช่า คอนโดฯ	บ้าน พ่อแม่		
เรื่องที่ยังคงยอมรับได้ ไม่ ควรมีเพศสัมพันธ์ระหว่าง เพศเดียวกัน						
13. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการ แต่งงานจะช่วยให้รู้ความ ต้องการทางเพศของกัน และกันได้	3 (0.77)	2 (0.51)	27 (6.94)	357 (91.77)	389 (100.00)	F-test = 0.560 Sig. = 0.642
14. หากวัยรุ่นในวัยเรียนรู้จัก การป้องกันการตั้งครรภ์ก็ สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้	3 (0.77)	2 (0.52)	27 (6.96)	356 (91.75)	388 (100.00)	F-test = 1.476 Sig. = 0.221
15. การมีเพศสัมพันธ์เป็น ความต้องการทาง ธรรมชาติไม่จำเป็นต้องมี กฎหมายใดมากำหนด	3 (0.77)	2 (0.52)	27 (6.96)	356 (91.75)	388 (100.00)	F-test = 2.318 Sig. = 0.075
16. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก จะเป็นการมัดใจคู่รักอันจะ นำไปสู่การสมรสได้	3 (0.78)	2 (0.52)	27 (6.98)	355 (91.73)	387 (100.00)	F-test = 0.050 Sig. = 0.985
17. การเปลี่ยนคู่นอนบ่อยๆ เป็นเรื่องที่ยอมรับได้	3 (0.77)	2 (0.52)	27 (6.96)	356 (91.75)	388 (100.00)	F-test = 2.263 Sig. = 0.081
18. การแลกคู่นอนกับคู่รักอื่น ถือเป็นเรื่องที่น่าปฏิบัติได้	3 (0.78)	2 (0.52)	27 (6.98)	355 (91.73)	387 (100.00)	F-test = 2.224 Sig. = 0.085
19. การอยู่ด้วยกันก่อน แต่งงานถือเป็นเรื่องที่ควร ปฏิบัติ เพราะช่วยลด ปัญหาที่จะตามมาหลังการ แต่งงาน	3 (0.77)	2 (0.52)	27 (6.96)	356 (91.75)	388 (100.00)	F-test = 1.045 Sig. = 0.373
20. หญิงที่เสียความบริสุทธิ์ ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ ยอมรับได้ในสังคมปัจจุบัน	3 (0.77)	2 (0.52)	27 (6.96)	356 (91.75)	388 (100.00)	F-test = 1.242 Sig. = 0.294

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	ที่พักอาศัย				รวม	สถิติทดสอบ
	หอพัก เอกชน	หอพัก โรงเรียน	บ้านเช่า คอนโดฯ	บ้าน พ่อแม่		
21. คู่รักในวัยเรียนสามารถ แสดงความรักต่อกันด้วย การกอดจูบได้	3 (0.77)	2 (0.52)	27 (6.96)	356 (91.75)	388 (100.00)	F-test = 0.603 Sig. = 0.613
22. การไปเที่ยวสถานบันเทิง กับคู่รักตอนกลางคืนแบบ สองต่อสอง ถือเป็นเรื่อง ปกติ	3 (0.77)	2 (0.52)	27 (6.96)	356 (91.75)	388 (100.00)	F-test = 1.303 Sig. = 0.273
23. การมีเพศสัมพันธ์กับแฟน ในวัยรุ่นถือเป็นเรื่องปกติ	3 (0.78)	2 (0.52)	27 (6.98)	355 (91.73)	387 (100.00)	F-test = 2.980 Sig. = 0.031
24. การมีเพศสัมพันธ์เพียงรู้จัก กันชั่วข้ามคืน ถือเป็นเรื่อง ยอมรับได้	3 (0.77)	2 (0.52)	27 (6.96)	356 (91.75)	388 (100.00)	F-test = 0.759 Sig. = 0.518
25. การแต่งกายที่เปิดเผยของ วัยรุ่นหญิงทุกวันนี้ (เช่น ใส่ เสื้อสายเดี่ยว กางเกงเอวต่ำ) ไม่ถือเป็นการข่มขู่ทางเพศ	3 (0.77)	2 (0.52)	27 (6.96)	356 (91.75)	388 (100.00)	F-test = 0.251 Sig. = 0.861
26. การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง ทั้งชายและหญิงถือเป็นเรื่อง ผิดศีลธรรม ประเพณี	3 (0.78)	2 (0.52)	27 (6.98)	355 (91.73)	387 (100.00)	F-test = 1.985 Sig. = 0.116
27. ควรเลือกคู่อรองที่ไม่เคยมี ประสบการณ์ทางเพศ หรือ มีประสบการณ์ทางเพศน้อย	3 (0.78)	2 (0.52)	27 (6.98)	355 (91.73)	387 (100.00)	F-test = 3.121 Sig. = 0.026
28. คนรักหรือแฟนในปัจจุบัน กับภรรยาหรือสามีใน อนาคต ควรเป็นคนเดียวกัน	3 (0.77)	2 (0.52)	27 (6.96)	356 (91.75)	388 (100.00)	F-test = 2.655 Sig. = 0.048
29. การใช้ถุงยางอนามัยในการ มีเพศสัมพันธ์ ทำให้เกิด ความรู้สึกห่างเหินกัน ระหว่างคู่รัก	3 (0.77)	2 (0.52)	27 (6.96)	356 (91.75)	388 (100.00)	F-test = 3.906 Sig. = 0.009

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่า sig. > 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐาน H_0 หรือปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ดังนั้นสรุปได้ว่า ที่พักอาศัยแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูนและภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหา มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

H_0 : การเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องเพศ

H_1 : การเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องเพศ

ตารางที่ 4.43 แสดงค่าทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นและความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยใช้ Pearson Correlation

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8
1. ความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อหนังสือการ์ตูน	0.585	0.500	0.244	0.502	0.512	0.719	0.441	0.024
2. ความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์	0.992	0.351	0.767	0.916	0.427	0.110	0.774	0.003
3. เวลาโดยเฉลี่ยในการเปิดรับสื่อหนังสือการ์ตูน	0.563	0.581	0.433	0.393	0.603	0.534	0.592	0.849
4. เวลาโดยเฉลี่ยในการเปิดรับสื่อภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์	0.310	0.361	0.360	0.517	0.630	0.118	0.891	0.166
5. การเปิดรับสื่อประเภท ขำขัน	0.955	0.014	0.188	0.929	0.534	0.990	0.298	0.659
6. การเปิดรับสื่อประเภท ต่อสู้-ผจญภัย	0.130	0.000	0.013	0.022	0.029	0.178	0.844	0.039
7. การเปิดรับสื่อประเภท สืบสวน-วิทยาศาสตร์	0.243	0.672	0.183	0.840	0.463	0.473	0.453	0.157

พฤติกรรมกำรเปิดรับข่ำวสาร จากสื่อกำรดูณัฐปุ่น	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8
8. กำรเปิดรับสื่อประภทกร์ ไคร์	0.966	0.000	0.277	0.412	0.603	0.884	0.218	0.315
9. กำรเปิดรับสื่อประภท อื่ณๆ	0.263	0.076	0.589	0.433	0.192	0.866	0.961	0.432

ตารงที่ 4.43 แสดงค้ำททดสอบควมสัมพันธ์ระหว่ำงกำรเปิดรับสื่อกำรดูณัฐปุ่นและควมรู้เกี่ยวกับ
เรื่องเพศ โดยใช้ Pearson Correlation (ต่อ)

พฤติกรรมกำรเปิดรับข่ำวสาร จากสื่อกำรดูณัฐปุ่น	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16
1. ควมบ้อยครั้งในกำร เปิดรับสื่อหนังสือกำรดูน	0.667	0.901	0.019	0.848	0.776	0.993	0.894	0.714
2. ควมบ้อยครั้งในกำร เปิดรับสื่อภพยนตร์ กำรดูนทงโทรทศน์	0.225	0.055	0.218	0.404	0.221	0.037	0.252	0.814
3. เวลโดยเฉลี่ยในกำร เปิดรับสื่อหนังสือกำรดูน	0.388	0.717	0.268	0.738	0.898	0.720	0.739	0.867
4. เวลโดยเฉลี่ยในกำร เปิดรับสื่อภพยนตร์ กำรดูนทงโทรทศน์	0.359	0.738	0.145	0.762	0.363	0.516	0.474	0.395
5. กำรเปิดรับสื่อประภทข่ำ ชั้น	0.206	0.645	0.139	0.229	0.070	0.399	0.167	0.323
6. กำรเปิดรับสื่อประภท ต่อสู์-ผชญภย	0.925	0.568	0.001	0.869	0.044	0.434	0.450	0.438
7. กำรเปิดรับสื่อประภท สืบสวน-วิทยศษตร์	0.784	0.456	0.205	0.973	0.115	0.192	0.481	0.752
8. กำรเปิดรับสื่อประภทกร์ ไคร์	0.042	0.336	0.582	0.052	0.799	0.970	0.523	0.060
9. กำรเปิดรับสื่อประภท อื่ณๆ	0.911	0.092	0.330	0.699	0.771	0.573	0.633	0.341

หมายเหตุ :

- X1 = การมีงานอดิเรก เช่น เล่นกีฬา ดนตรี ศิลปะ ช่วยลดความหมกมุ่นทางเพศลงได้
- X2 = เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีความสนใจเพศตรงข้ามและสนใจตัวเองมากขึ้น
- X3 = การร่วมเพศเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์
- X4 = การร่วมเพศเสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์
- X5 = วัยรุ่นมักชอบคบเพื่อน ดัดเพื่อน และชอบทำอะไรตามกันเป็นกลุ่มๆ
- X6 = การเปลี่ยนคู่นอนมีโอกาสเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์
- X7 = ขณะมีเพศสัมพันธ์ ถ้าถุงยางอนามัยแตกหรือรั่ว จะไม่สามารถป้องกันการตั้งครรภ์ หรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้
- X8 = วิธีที่เหมาะสมในการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น คือการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง
- X9 = วัยรุ่นควรรหาความรู้เรื่องเพศจากการปฏิบัติด้วยตัวเอง
- X10 = โดยทั่วไปเพศหญิงจะเริ่มมีประจำเดือนเมื่ออายุประมาณ 17 ปี
- X11 = ถ้าเพศหญิงมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายแม้ครั้งเดียวก็ตั้งสามารตั้งครรรภ์ได้
- X12 = “การฝืนเปียก” คือ การหลั่งน้ำอสุจิของเพศชายในขณะที่หลับ
- X13 = เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย และอารมณ์
- X14 = การแสดงถึงการเข้าสู่วัยรุ่นเพศชาย คือ มีสีวนบนใบหน้าและมีเสียงแหบ
- X15 = การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยต้องใช้ถุงยางอนามัย
- X16 = อวัยวะที่ทำหน้าที่ผลิตฮอร์โมนเพศหญิง คือ มดลูก

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า ค่า sig. > 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐาน H_0 หรือปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ดังนั้นสรุปได้ว่า

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อหนังสือการ์ตูน

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาโดยเฉลี่ยในการเปิดรับสื่อหนังสือการ์ตูน

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาโดยเฉลี่ยในการเปิดรับสื่อ
ภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อประเภทข่าว

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อประเภทต่อผู้-ผจญภัย

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อประเภทสืบสวน-
วิทยาศาสตร์

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อประเภทรักใคร่

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อประเภทอื่นๆ

สมมติฐานที่ 5 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ

H_0 : ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ

H_1 : ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ

ตารางที่ 4.44 แสดงค่าทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศและทัศนคติทางเพศ
โดยใช้ Pearson Correlation

ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8
1. วัยรุ่นในปัจจุบันเมื่อคบ หาเป็นคู่รักกันก็สามารถ มีเพศสัมพันธ์ร่วมกันได้	0.335	0.126	0.050	0.152	0.490	0.005	0.495	0.000
2. การมีคู่รักพร้อมๆ กัน หลายคน เป็นเรื่องปกติ ของวัยรุ่นไทย	0.013	0.703	0.001	0.002	0.717	0.000	0.718	0.001
3. ในสังคมไทยพูดคุยหรือ ปรึกษาเรื่องเพศได้อย่าง เปิดเผย	0.075	0.912	0.117	0.318	0.125	0.033	0.996	0.612
4. ผู้หญิงมีสิทธิ์เริ่มตามจับ ผู้ชายก่อนได้	0.010	0.040	0.021	0.012	0.785	0.014	0.297	0.012

ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8
5. หญิงและชายมีสิทธิมี ประสบการณ์ทางเพศก่อน การแต่งงานได้เท่าเทียมกัน	0.000	0.013	0.065	0.000	0.905	0.000	0.414	0.069
6. หญิงที่ถือคติ “เกิดเป็นหญิง ต้องรักนวลสงวนตัว” ปัจจุบันหาได้ยากเต็มที่	0.248	0.622	0.001	0.836	0.269	0.622	0.968	0.924
7. หญิงที่ตั้งครรภ์ก่อนการ แต่งงานสามารถทำแท้ง ได้หากไม่พร้อม	0.093	0.070	0.108	0.060	0.632	0.054	0.169	0.374
8. การทำแท้งเป็นสิทธิ ส่วนตัวหากไม่พร้อม สามารถทำได้	0.047	0.016	0.000	0.001	0.370	0.003	0.061	0.347
9. การทำแท้งเป็นเรื่องที่ผิด จริยธรรม	0.306	0.533	0.242	0.912	0.048	0.445	0.833	0.896
10. รักร่วมเพศถือเป็นเรื่องที่ ยอมรับได้ทั้งชายรักชาย หรือหญิงรักหญิง	0.991	0.181	0.566	0.807	0.814	0.153	0.863	0.141
11. การแสดงตนอย่าง เปิดเผยว่าเป็นเพศที่สาม ถือเป็นเรื่องธรรมดา	0.136	0.062	0.373	0.409	0.190	0.069	0.800	0.001
12. เพศชายควรมีเพศสัมพันธ์ กับเพศหญิงเท่านั้น จึงเป็น เรื่องที่สังคมยอมรับได้ ไม่ ควรมีเพศสัมพันธ์ระหว่าง เพศเดียวกัน	0.032	0.585	0.000	0.001	0.183	0.071	0.885	0.190
13. การมีเพศสัมพันธ์ก่อน การแต่งงานจะช่วยให้รู้ ความต้องการทางเพศ ของกันและกันได้	0.011	0.858	0.004	0.002	0.110	0.001	0.737	0.047

ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8
14. หากวัยรุ่นในวัยเรียนรู้จักการป้องกันการตั้งครรภ์ก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้	0.186	0.530	0.005	0.052	0.750	0.001	0.867	0.038
15. การมีเพศสัมพันธ์เป็นความต้องการทางธรรมชาติไม่จำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์ใดมากำหนด	0.057	0.582	0.001	0.016	0.812	0.002	0.124	0.092
16. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักจะเป็นการมัดใจคู่รักอันจะนำไปสู่การสมรสได้	0.805	0.714	0.179	0.692	0.924	0.318	0.846	0.551
17. การเปลี่ยนคู่นอนบ่อยๆ เป็นเรื่องที่ยอมรับได้	0.011	0.821	0.000	0.001	0.365	0.000	0.871	0.002
18. การแลกคู่นอนกับคู่รักอื่นถือเป็นเรื่องที่ปฏิบัติได้	0.023	0.994	0.000	0.033	0.631	0.004	0.552	0.003
19. การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานถือเป็นเรื่องที่ควรปฏิบัติเพราะช่วยลดปัญหาที่จะตามมาหลังการแต่งงาน	0.004	0.063	0.001	0.047	0.909	0.011	0.430	0.205
20. หญิงที่เสียความบริสุทธิ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ในสังคมปัจจุบัน	0.031	0.807	0.003	0.302	0.555	0.024	0.709	0.327
21. คู่รักในวัยเรียนสามารถแสดงความรักต่อกันด้วยการกอดจูบได้	0.028	0.101	0.002	0.017	0.455	0.000	0.717	0.007
22. การไปเที่ยวสถานบันเทิงกับคู่รักตอนกลางคืนแบบสองต่อสอง ถือเป็นเรื่องปกติ	0.084	0.017	0.018	0.074	0.347	0.000	0.339	0.001

ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8
23. การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนในวัยรุ่นถือเป็นเรื่องปกติ	0.537	0.420	0.012	0.145	0.201	0.000	0.784	0.002
24. การมีเพศสัมพันธ์เพียงรู้จักกันชั่วข้ามคืน ถือเป็นเรื่องยอมรับได้	0.012	0.876	0.006	0.097	0.591	0.001	0.294	0.003
25. การแต่งกายที่เปิดเผยของวัยรุ่นหญิงทุกวันนี้ (เช่น ใส่เสื้อสายเดี่ยว กางเกงเอวต่ำ) ไม่ถือเป็นการข่มขู่ทางเพศ	0.299	0.735	0.008	0.118	0.274	0.083	0.555	0.126
26. การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง ทั้งชายและหญิง ถือเป็นเรื่องผิดศีลธรรมประเพณี	0.361	0.001	0.493	0.619	0.133	1.000	0.720	0.000
27. ควรเลิกคู่ครองที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ หรือมีประสบการณ์ทางเพศน้อย	0.767	0.315	0.846	0.534	0.429	0.232	0.061	0.948
28. คนรักหรือแฟนในปัจจุบัน กับภรรยาหรือสามีในอนาคต ควรเป็นคนเดียวกัน	0.256	0.674	0.806	0.076	0.587	0.922	0.145	0.380
29. การใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ ทำให้เกิดความรู้สึกห่างเหินกันระหว่างคู่รัก	0.071	0.841	0.017	0.001	0.451	0.020	0.624	0.622

ตารางที่ 4.45 แสดงค่าทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศและทัศนคติทางเพศ โดยใช้ Pearson Correlation (ต่อ)

ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16
1. วัยรุ่นในปัจจุบันเมื่อคบหาเป็นคู่อีกกันก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ร่วมกันได้	0.282	0.010	0.954	0.031	0.725	0.314	0.151	0.466
2. การมีคู่อีกพร้อมๆ กันหลายคน เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นไทย	0.432	0.254	0.105	0.166	0.257	0.034	0.285	0.530
3. ในสังคมไทยพูดคุยหรือปรึกษาเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผย	0.404	0.927	0.053	0.617	0.961	0.291	0.727	0.067
4. ผู้หญิงมีสิทธิเริ่มตามจีบผู้ชายก่อนได้	0.351	0.501	0.012	0.403	0.707	0.121	0.735	0.041
5. หญิงและชายมีสิทธิมีประสบการณ์ทางเพศก่อนการแต่งงานได้เท่าเทียมกัน	0.151	0.444	0.162	0.858	0.860	0.175	0.574	0.582
6. หญิงที่ถือคติ "เกิดเป็นหญิงต้องรักนวลสงวนตัว" ปัจจุบันหาได้ยากเต็มที	0.902	0.918	0.675	0.277	0.975	0.971	0.162	0.810
7. หญิงที่ตั้งครรภ์ก่อนการแต่งงานสามารถทำแท้งได้หากไม่พร้อม	0.203	0.738	0.493	0.150	0.582	0.003	0.830	0.789
8. การทำแท้งเป็นสิทธิส่วนตัว หากไม่พร้อม สามารถทำได้	0.328	0.382	0.693	0.810	0.349	0.116	0.217	0.895
9. การทำแท้งเป็นเรื่องที่ผิดจริยธรรม	0.298	0.232	0.169	0.559	0.560	0.005	0.096	0.609
10. รักร่วมเพศถือเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ทั้งชายรักชาย หรือหญิงรักหญิง	0.721	0.035	0.077	0.877	0.796	0.040	0.929	0.564

ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16
11. การแสดงตนอย่างเปิดเผยว่าเป็นเพศที่สามถือเป็นเรื่องธรรมดา	0.243	0.991	0.110	0.138	0.163	0.004	0.890	0.459
12. เพศชายควรมีเพศสัมพันธ์กับเพศหญิงเท่านั้น จึงเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับได้ ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน	0.918	0.015	0.149	0.997	0.415	0.622	0.528	0.001
13. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานจะช่วยให้รู้ความต้องการทางเพศของกันและกันได้	0.140	0.123	0.002	0.232	0.623	0.174	0.836	0.176
14. หากวัยรุ่นในวัยเรียนรู้จักการป้องกันการตั้งครรภ์ก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้	0.855	0.509	0.008	0.460	0.781	0.216	0.073	0.595
15. การมีเพศสัมพันธ์เป็นความต้องการทางธรรมชาติไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายใดมากำหนด	0.827	0.259	0.010	0.052	0.421	0.222	0.160	0.319
16. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักจะเป็นการมัดใจคู่รักอันจะนำไปสู่การสมรสได้	0.004	0.489	0.092	0.459	0.631	0.089	0.400	0.994
17. การเปลี่ยนคู่นอนบ่อยๆ เป็นเรื่องที่ยอมรับได้	0.141	0.011	0.211	0.010	0.625	0.876	0.756	0.417
18. การแลกเปลี่ยนคู่นอนกับคู่รักอื่นถือเป็นเรื่องที่น่าปฏิบัติได้	0.065	0.176	0.321	0.033	0.728	0.821	0.656	0.442
19. การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานถือเป็นเรื่องที่น่าปฏิบัติเพราะช่วยลดปัญหาที่จะตามมาหลังการแต่งงาน	0.882	0.124	0.004	0.779	0.815	0.003	0.607	0.185

ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16
20. หญิงที่เสียความบริสุทธิ์ก่อน แต่งงานเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ ในสังคมปัจจุบัน	0.457	0.549	0.071	0.449	0.752	0.081	0.650	0.517
21. คู่รักในวัยเรียนสามารถแสดง ความรักต่อกันด้วยการกอด จูบได้	0.227	0.917	0.003	0.162	0.266	0.093	0.137	0.749
22. การไปเที่ยวสถานบันเทิงกับ คู่รักตอนกลางคืนแบบสอง ต่อสอง ถือเป็นเรื่องปกติ	0.194	0.397	0.008	0.007	0.726	0.826	0.405	0.078
23. การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนใน วัยรุ่นถือเป็นเรื่องปกติ	0.001	0.315	0.278	0.023	0.922	0.834	0.304	0.958
24. การมีเพศสัมพันธ์เพียงรู้จัก กันชั่วข้ามคืน ถือเป็นเรื่อง ยอมรับได้	0.001	0.784	0.273	0.023	0.781	0.396	0.829	0.567
25. การแต่งกายที่เปิดเผยของ วัยรุ่นหญิงทุกวันนี้ (เช่น ใส่ เสื้อสายเดี่ยว กางเกงเอวต่ำ) ไม่ถือเป็นการข่มขู่ทางเพศ	0.003	0.902	0.000	0.091	0.052	0.190	0.336	0.684
26. การสำเร็จความใคร่ด้วย ตัวเอง ทั้งชายและหญิงถือ เป็นเรื่องผิดศีลธรรม ประเพณี	0.472	0.021	0.369	0.134	0.768	0.025	0.208	0.426
27. ควรเลือกคู่อองที่ไม่เคยมี ประสบการณ์ทางเพศ หรือมี ประสบการณ์ทางเพศน้อย	0.797	0.527	0.149	0.617	0.163	0.546	0.628	0.847
28. คนรักหรือแฟนในปัจจุบัน กับภรรยาหรือสามีในอนาคต ควรเป็นคนเดียวกัน	0.713	0.860	0.058	0.053	0.370	0.204	0.311	0.986

ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16
29. การใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ ทำให้เกิดความรูสึกห่างเหินกันระหว่างคู่อรัก	0.124	0.611	0.151	0.195	0.656	0.156	0.191	0.741

หมายเหตุ :

- X1 = การมีงานอดิเรก เช่น เล่นกีฬา ดนตรี ศิลปะ ช่วยลดความหมกมุ่นทางเพศลงได้
- X2 = เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีความสนใจเพศตรงข้ามและสนใจตัวเองมากขึ้น
- X3 = การร่วมเพศเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์
- X4 = การร่วมเพศเสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์
- X5 = วัยรุ่นมักชอบคบเพื่อน ดิคเพื่อน และชอบทำอะไรตามกันเป็นกลุ่มๆ
- X6 = การเปลี่ยนคู่นอนมีโอกาเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์
- X7 = ขณะมีเพศสัมพันธ์ ถ้าถุงยางอนามัยแตกหรือรั่ว จะไม่สามารถป้องกันการตั้งครรภ์ หรือ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้
- X8 = วิธีที่เหมาะสมในการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น คือการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง
- X9 = วัยรุ่นควรหาความรู้เรื่องเพศจากการปฏิบัติด้วยตัวเอง
- X10 = โดยทั่วไปเพศหญิงจะเริ่มมีประจำเดือนเมื่ออายุประมาณ 17 ปี
- X11 = ถ้าเพศหญิงมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายแม้ครั้งเดียวก็ตั้งสามารตั้งครรภ์ได้
- X12 = “การฝืนเปียก” คือ การหลั่งน้ำอสุจิของเพศชายในขณะที่หลับ
- X13 = เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย และอารมณ์
- X14 = การแสดงถึงการเข้าสู่วัยรุ่นเพศชาย คือ มีสิ่วบนใบหน้าและมีเสียงแหบ
- X15 = การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยต้องใช้ถุงยางอนามัย
- X16 = อวัยวะที่ทำหน้าที่ผลิตฮอร์โมนเพศหญิง คือ มดลูก

สรุปผลการทดสอบ

จากการทดสอบ พบว่า ค่า sig. > 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐาน H_0 หรือปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ดังนั้นสรุปได้ว่า

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการที่วัยรุ่นในปัจจุบันเมื่อคบหาเป็นคู่รักกันก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ร่วมกันได้

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการมีคู่อีกพร้อมๆ กันหลายคน เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นไทย

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการที่คนในสังคมไทยพูดคุยหรือปรึกษาเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผย

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการที่ผู้หญิงมีสิทธิเริ่มตามจีบผู้ชายก่อนได้

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการที่หญิงและชายมีสิทธิมีประสบการณ์ทางเพศก่อนการแต่งงานได้เท่าเทียมกัน

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับหญิงที่ถือคติ “เกิดเป็นหญิงต้องรักนวลสงวนตัว” ปัจจุบันหาได้ยากเต็มที

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับหญิงที่ตั้งครรภ์ก่อนการแต่งงานสามารถทำแท้งได้หากไม่พร้อม

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการทำแท้งเป็นสิทธิส่วนตัวหากไม่พร้อมสามารถทำได้

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการทำแท้งเป็นเรื่องที่ผิดจริยธรรม

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับรักร่วมเพศถือเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ทั้งชายรักชาย หรือหญิงรักหญิง

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการแสดงตนอย่างเปิดเผยว่าเป็นเพศที่สามถือเป็นเรื่องธรรมดา

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับเพศชายควรมีเพศสัมพันธ์กับเพศหญิงเท่านั้น จึงเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับได้ ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับหากวัยรุ่นในวัยเรียนรู้จักการป้องกันการตั้งครรภ์ก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์เป็นความต้องการทางธรรมชาติไม่จำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์ใดมากำหนด

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักจะเป็นการมัดใจคู่รักอันจะนำไปสู่การสมรสได้

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนคู่นอนบ่อยๆ เป็นเรื่องที่ยอมรับได้

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการแลกเปลี่ยนกับคู่อื่นถือเป็นเรื่องที่ไม่ปฏิบัติได้

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานถือเป็นเรื่องที่ไม่ควรปฏิบัติ เพราะช่วยลดปัญหาที่จะตามมาหลังการแต่งงาน

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับหญิงที่เสียความบริสุทธิ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ในสังคมปัจจุบัน

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับคู่อื่นในวัยเรียนสามารถแสดงความรักต่อกันด้วยการกอดจูบได้

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการไปเที่ยวสถานบันเทิงกับคู่อื่นกลางคืนแบบสองต่อสอง ถือเป็นเรื่องปกติ

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์กับแฟนในวัยรุ่นถือเป็นเรื่องปกติ

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์เพียงรู้จักกันชั่วข้ามคืนถือเป็นเรื่องยอมรับได้

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการแต่งกายที่เปิดเผยของวัยรุ่นหญิงทุกวันนี้ (เช่น ใส่เสื้อสายเดี่ยว กางเกงเอวต่ำ) ไม่ถือเป็นการช่วยทางเพศ

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง ทั้งชายและหญิงถือเป็นเรื่องผิดศีลธรรม ประเพณี

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับควรเลือกคู่อื่นที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ หรือมีประสบการณ์ทางเพศน้อย

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับคนรักหรือแฟนในปัจจุบัน กับภรรยาหรือสามีในอนาคต ควรเป็นคนเดียวกัน

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ทำให้เกิดความรู้สึกห่างเหินกันระหว่างคู่อื่น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง“การเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาที่วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครเปิดรับ
2. เพื่อศึกษาทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น และทัศนคติทางเพศของ

วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ดังนี้

1. วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาแตกต่างกัน
2. วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

3. วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

4. การเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหา มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

5. ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยภาคสนาม (Survey) โดยเก็บข้อมูลแบบวัดผลครั้งเดียว และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่กำลังศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็น 5 กลุ่ม คือ กลุ่มวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมตอนปลายเขตการศึกษาที่ 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กลุ่มวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมตอนปลาย เขตการศึกษาที่ 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กลุ่มวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมตอนปลาย เขตการศึกษาที่ 3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กลุ่มวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมตอนปลาย ในสังกัดของคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และกลุ่มวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมตอนปลายในสังกัดของเอกชนในปีการศึกษา 2550 จำนวน 400 ตัวอย่าง ซึ่งได้มาจากโรงเรียน

ต่างๆ จำนวน 20 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ โรงเรียนราชวินิต มัชฌิม โรงเรียนสตรีวิทยา และโรงเรียนเทพศิรินทร์ โรงเรียนหอวัง โรงเรียนสารวิทยา โรงเรียนราชวินิตบางเขน และโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช บางเขน โรงเรียนวัดบวรเม่งคลา โรงเรียนสตรีวัดระฆัง โรงเรียนโพธิสารพิทยากร และโรงเรียนมัธยมวัดकुสิศคาราม โรงเรียนสาธิตสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โรงเรียนเซนต์คาเบรียล โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์ คอนแวนต์ โรงเรียนโยนัสสัมชัญธนบุรี โรงเรียนราชินี โรงเรียนศรีวิกรม์ โรงเรียนช่างคาคูร์สคอนแวนต์ และโรงเรียนอำนวยการศิลป์

คณะผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยเพื่ออธิบายลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง พฤติกรรมการเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่น ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ และทัศนคติเกี่ยวกับเพศ ส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้น ใช้วิธีทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้ T-test (2 กลุ่ม) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (มากกว่า 2 กลุ่ม) เพื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามลักษณะประชากรตามสมมติฐานข้อ 1 - 3 และใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามสมมติฐานข้อ 4 - 5

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 400 คน แบ่งเป็นเพศชาย 167 คน เพศหญิง จำนวน 233 คน ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธจำนวน 384 คน มีอายุอยู่ระหว่าง 17 - 18 ปี จำนวน 198 คนกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 168 คน โดยเรียนอยู่ในแผนการเรียนศิลป์คำนวณ จำนวน 160 คน และเป็นโรงเรียนของรัฐ จำนวน 314 คน ค่าใช้จ่ายต่อเดือนที่ได้รับจากผู้ปกครองอยู่ระหว่าง 2,001 - 3,000 บาท จำนวน 145 คน และพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่/ผู้ปกครอง จำนวน 357 คน

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการรับเปิดรับการ์ตูนญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่าง

หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.76 มีการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น 1 - 2 ครั้งใน 1 สัปดาห์ที่ผ่านมา โดยกลุ่มตัวอย่างรองลงมา มีการเปิดรับ 3 - 4 ครั้ง จำนวนร้อยละ 19.14 ซึ่งความบ่อยครั้งในการเปิดรับอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าระดับคะแนน 2.68 จากคะแนนเต็ม 5 ส่วนระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือ

การ์ตูนญี่ปุ่นในแต่ละครั้งกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 52.26 ใช้เวลาในการเปิดรับ 15 นาทีขึ้นไป โดยกลุ่มตัวอย่างรองลงมาใช้เวลา 5 – 10 นาที คิดเป็นจำนวนร้อยละ 17.84 ซึ่งระยะเวลาในการเปิดรับอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าระดับคะแนน 3.78 จากคะแนนเต็ม 5 สำหรับประเภทเนื้อหาข่าวสารจากหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารมากที่สุดคือ ประเภทรักใคร่ คิดเป็นร้อยละ 58.08 โดยรองลงมาคือประเภทขำขัน คิดเป็นร้อยละ 46.20

ภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.13 มีการเปิดรับข่าวสารจากภาพยนตร์โทรทัศน์ 1 – 2 ครั้งใน 1 สัปดาห์ที่ผ่านมา โดยกลุ่มตัวอย่างรองลงมามีการเปิดรับ 3 -4 ครั้ง จำนวนร้อยละ 24.49 ซึ่งความบ่อยครั้งในการเปิดรับอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าระดับคะแนน 2.90 จากคะแนนเต็ม 5 ส่วนระยะเวลาในการเปิดรับข่าวสารจากภาพยนตร์โทรทัศน์ ในแต่ละครั้งกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 63.07 ใช้เวลาในการเปิดรับ 15 นาทีขึ้นไป โดยกลุ่มตัวอย่างรองลงมาใช้เวลา 5 – 10 นาที คิดเป็นจำนวนร้อยละ 16.33 ซึ่งระยะเวลาในการเปิดรับอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าระดับคะแนน 4.14 จากคะแนนเต็ม 5 สำหรับประเภทเนื้อหาข่าวสารจากภาพยนตร์โทรทัศน์ ที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารมากที่สุดคือ ประเภทสืบสวน-วิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 61.56 โดยรองลงมาคือประเภทขำขัน คิดเป็นร้อยละ 53.80

สำหรับประเภทของสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น โดยเปรียบเทียบ 2 ประเภท คือหนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์โทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.78

ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ตอบใช่ ในหัวข้อเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย และอารมณ์ คิดเป็นร้อยละ 96.49 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 0.75 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 2.76

หัวข้อการมีงานอดิเรก เช่น เล่นกีฬา ดนตรี ศิลปะ ช่วยลดความหมกมุ่นทางเพศลงได้ กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 93.50 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 0.25 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 6.25

หัวข้อ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีความสนใจเพศตรงข้ามและสนใจตัวเองมากขึ้น กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 88.00 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 4.00 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 8.00

หัวข้อการร่วมเพศเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 91.48 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 4.01 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 4.51

หัวข้อการร่วมเพศเสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 95.00 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 1.50 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 3.50

หัวข้อวัยรุ่นมักชอบคบเพื่อน คิดเพื่อน และชอบทำอะไรตามกันเป็นกลุ่มๆกลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 90.20 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 1.51 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 8.29

หัวข้อ การเปลี่ยนคู่นอนมีโอกาสเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 94.97 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 1.76 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 3.27

หัวข้อขณะมีเพศสัมพันธ์ถ้าถุงยางอนามัยแตกหรือรั่ว จะไม่สามารถป้องกัน การตั้งครรภ์ หรือ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 86.22 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 3.51 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 10.28

หัวข้อวิธีที่เหมาะสมในการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น คือการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 34.34 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 31.58 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 34.09

หัวข้อวัยรุ่นควรรหาความรู้เรื่องเพศจากการปฏิบัติด้วยตัวเองกลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 19.40 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 51.39 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 29.22

หัวข้อโดยทั่วไปเพศหญิงจะเริ่มมีประจำเดือนเมื่ออายุประมาณ 17 ปีกลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 9.07 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 61.46 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 29.47

หัวข้อถ้าเพศหญิงมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายแม้ครั้งเดียวก็ตั้งครรภ์สามารถได้กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 71.43 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 6.77 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 21.80

หัวข้อ“การฝืนเปียก” คือ การหลังน้ำอสุจิของเพศชายในขณะที่หลับกลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 86.72 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 1.25 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 12.03

หัวข้อการแสดงถึงการเข้าสู่วัยรุ่นเพศชาย คือ มีลิวนินโบหน้าและมีเสียงแหบกลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 75.19 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 4.76 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 20.05

หัวข้อการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยต้องใช้ถุงยางอนามัย กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 87.72 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 1.75 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 10.53

หัวข้อวิจัยที่ทำหน้าที่ผลิตสื่อโรมนเพสหญิงคือมคฤก กลุ่มตัวอย่างตอบใช่ คิดเป็นร้อยละ 47.98 และตอบไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 13.89 และตอบไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 38.13

คะแนนความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14 จากคะแนนเต็ม 16 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ อยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 4 ทักษะคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง

ทักษะคิดเกี่ยวกับเพศ โดยภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติมีทัศนคติที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพศ โดยพิจารณาระดับทัศนคติเกี่ยวกับเพศแต่ละประเด็น ดังนี้

- ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีมากเกี่ยวกับเรื่องเพศ ได้แก่ การทำแท้งเป็นเรื่องที่ผิดจริยธรรม มีระดับคะแนนมากที่สุด 4.49
- ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศ ได้แก่ หญิงที่ถือคติ “เกิดเป็นหญิงต้องรักนวลสงวนตัว” ปัจจุบันหาได้ยากเต็มที มีระดับคะแนนมากที่สุด 4.01
- ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติปานกลางเกี่ยวกับเรื่องเพศ ได้แก่ คนรักหรือแฟนในปัจจุบัน กับภรรยาหรือสามีในอนาคต ควรเป็นคนเดียวกันมีระดับคะแนนมากที่สุด 3.35
- ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ไม่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศ ได้แก่ หญิงที่เสียความบริสุทธิ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ในสังคมปัจจุบัน มีระดับคะแนนมากที่สุด 2.25

2. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 วิชรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาแตกต่างกัน สรุปผลการทดสอบได้ดังนี้

1.1 เพศที่แตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน

1.2 ศาสนาที่แตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาไม่แตกต่างกัน

1.3 อายุที่แตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาแตกต่างกัน

1.4 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาไม่แตกต่างกัน

1.5 แผนการเรียนที่แตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาไม่แตกต่างกัน

1.6 สถานศึกษาที่แตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาแตกต่างกัน

1.7 รายได้จากผู้ปกครองที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาแตกต่างกัน

1.8 ที่พักอาศัยที่แตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน สรุปผลการทดสอบได้ดังนี้

- 2.1 เพศที่แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน
- 2.2 ศาสนาที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน
- 2.3 อายุที่แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเพศไม่แตกต่างกัน
- 2.4 ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน
- 2.5 แผนการเรียนแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน
- 2.6 สถานศึกษาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน
- 2.7 รายได้จากผู้ปกครองแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน
- 2.8 ที่พักอาศัยแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

- 3.1 เพศแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน
- 3.2 ศาสนาแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน
- 3.3 อายุแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน
- 3.4 ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน
- 3.5 แผนการเรียนแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน
- 3.6 สถานศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน
- 3.7 รายได้จากผู้ปกครองแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน
- 3.8 ที่พักอาศัยแตกต่างกันมีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูนและภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และ ประเภทของเนื้อหา มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ สรุปผลการทดสอบได้ดังนี้คือ

การเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องเพศ

สมมติฐานที่ 5 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ สรุปผลการทดสอบได้ดังนี้คือ

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ

อภิปรายผลการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานเพียงบางส่วน ดังนี้

อายุ นักเรียนชั้นมัธยมปลายที่มีอายุแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาแตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยนี้สามารถอธิบายได้จากทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences Theory) ของเคอเฟลอร์ (DeFleur : 1970) ที่กล่าวว่าข่าวสารไม่ได้ไหลผ่านจากสื่อถึงผู้รับสาร โดยตรงทันที แต่มีปัจจัยทางจิตวิทยาและสังคมที่จะมีอิทธิพลต่อการรับข่าวสารนั้น ทำให้ความสนใจในการเปิดรับข่าวสารแตกต่างกัน เพราะบุคคลมีความแตกต่างกันอย่างมากในด้านบุคลิกภาพ และสภาพทางจิตวิทยา ซึ่งความแตกต่างดังกล่าวนี้ บางส่วนมาจากลักษณะความแตกต่างทางชีวภาคหรือทางร่างกายของแต่ละบุคคล รวมทั้งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิลเบอร์ แชรรมม์ (1973) ที่กล่าวว่าผู้รับสารจะแสวงหาข่าวสารเพื่อตอบสนองจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่ง ซึ่งบุคคลที่มีอายุแตกต่างกันก็ย่อมมีความสนใจในข่าวสารแตกต่างกัน ดังนั้นจึงมีการเปิดรับต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของปรมะ สะตะเวทิน (2539) ที่ได้ทำการวิเคราะห์ห้วงเวลาชนผู้รับสารตามลักษณะทางประชากร โดยมีสมมติฐานว่ามวลชนผู้รับสารที่อยู่ในกลุ่มลักษณะทางประชากรเดียวกันจะมีลักษณะทางจิตวิทยาคล้ายคลึงกัน และคนที่มีลักษณะทางประชากรต่างกัน จะมีลักษณะทางจิตวิทยาแตกต่างกัน และอายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความเหมือนหรือแตกต่างกัน ในเรื่องความคิดและพฤติกรรม ซึ่งหมายถึงว่าการเปิดรับข่าวสารจากการ์ตูนญี่ปุ่นของนักเรียนมัธยมปลายที่มีอายุแตกต่างกันจึงมีการ

เปิดรับแตกต่างกันด้วย และนอกจากนี้ในการศึกษาถึงเรื่องการเปิดรับข่าวสารนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ศศิวิมล ตามไท (2542) ศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม การบริโภคข่าวท้องถิ่นของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากร ต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารแตกต่างกัน

สถานศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมปลายที่มีโรงเรียนแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูน ญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาแตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้สามารถอธิบายได้จากแนวคิดทฤษฎีการแบ่งกลุ่มทางสังคม (Social Categories Theory) ที่เชื่อว่าผู้รับสารที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายคลึงกันจะมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและอุปนิสัยการใช้สื่อร่วม นักเรียนชั้นมัธยมปลายที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนของตนต่างก็มีประสบการณ์ในการเปิดรับข่าวสารจากการ์ตูนญี่ปุ่นแตกต่างกันไปตามลักษณะโรงเรียนที่ตนศึกษาอยู่ นอกจากนี้ปรัชญาของแต่ละโรงเรียน และสภาพการเรียนการสอน รวมถึงกิจกรรมในโรงเรียนแต่ละแห่ง ตลอดจนวัฒนธรรมการใช้ชีวิตในแต่ละโรงเรียน ก็เป็นปัจจัยที่ทำให้การเปิดรับข่าวสารจากการ์ตูน ญี่ปุ่นแตกต่างกันได้ ซึ่งยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ช่อแก้ว ประสงค์สม (2542) ได้ศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในโครงการโรงเรียนสีขาวของครู อาจารย์ระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ ประเภทโรงเรียน และเขตที่ตั้งต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ โรงเรียนสีขาวแตกต่างกัน

รายได้จากผู้ปกครอง นักเรียนชั้นมัธยมปลายที่มีรายได้จากผู้ปกครองแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาแตกต่างกันซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐาน โดยสามารถอธิบายได้ตามแนวคิดของปรมะ สะตะเวทิน (2539) ที่กล่าวว่าสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ (Socio-economic Status) หมายถึงอาชีพ รายได้ เชื้อชาติ ตลอดจนภูมิหลังของครอบครัว คนที่มีพื้นฐานทางครอบครัวต่างกันย่อมมีค่านิยม ความคิด ความเชื่อ ตลอดจนพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ทฤษฎีทางสังคมวิทยาได้ยอมรับอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคลและถือครอบครัวเป็นสังคมแรก ๆ ของบุคคล คนที่มีอาชีพต่างกัน ย่อมมองโลก มีแนวความคิด มีอุดมการณ์ มีค่านิยมต่อสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันไปไปด้วย ดังนั้นนักเรียนที่มีรายได้จากผู้ปกครองที่แตกต่างกัน จึงมีการเปิดรับข่าวสารการ์ตูนญี่ปุ่นแตกต่างกันด้วย และในปัจจุบันสภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปดังนั้นนักเรียนที่มีรายได้จากผู้ปกครองที่แตกต่างกันจึงมีโอกาสเข้าถึงสื่อการ์ตูนแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือการ์ตูน ซึ่งในปัจจุบันนี้มีราคาค่อนข้างแพง ดังนั้นนักเรียนที่มีรายได้มากกว่าย่อมมีโอกาสเข้าถึงได้มากกว่า

ที่พักอาศัย นักเรียนชั้นมัธยมปลายที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกันมีการเปิดรับสื่อการ์ตูน ญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหาแตกต่างกัน ซึ่งใน

ปัจจุบันสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสของโลกาภิวัตน์ ทำให้มีนักเรียนจำนวนมากที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับผู้ปกครอง หรืออาศัยอยู่ที่บ้านของตนเอง โดยบางส่วนนั้นเดินทางมาจากต่างจังหวัดเพื่อมาศึกษาในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับ จึงทำให้ต้องมาเช่าหอพักอยู่เพียงลำพังโดยปราศจากผู้ปกครองดูแลอย่างใกล้ชิด ดังนั้นนักเรียนกลุ่มดังกล่าวจึงมีอิสระเสรีในการดำเนินชีวิต ซึ่งตรงกันข้ามกับนักเรียนที่ต้องอาศัยอยู่ที่บ้าน หรือมีผู้ปกครองดูแลอย่างใกล้ชิดซึ่งอาจส่งผลที่แตกต่างกันต่อการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคลของ เดอ เฟลอร์ (1970) ที่กล่าวถึงบุคคลที่มีความเป็นอยู่ต่างสภาพแวดล้อมหรือถูกเลี้ยงในสภาพที่แตกต่างกัน จะเปิดรับความคิดเห็นแตกต่างกันไปอย่างกว้างขวาง นอกจากนี้จากการศึกษาของ พรทิพย์ เอื้ออภัยกุล (2532) ได้ศึกษาถึงนักเรียนชั้นมัธยมชอบอ่านหนังสือการ์ตูนแปลจากภาษาญี่ปุ่น เพราะให้ความสนุกตื่นเต้น โดยจะใช้วิธีซื้อมาอ่านเองมากที่สุด และพิจารณาเลือกซื้อจากชื่อเรื่อง เรื่องย่อ และภาพหน้าปก ดังนั้นนักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับผู้ปกครองจึงมีอิสระเสรีในการเลือกอ่านการ์ตูนได้ตามความพอใจ

สมมติฐานที่ 2 วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

ผลการพิสูจน์สมมติฐานพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมปลายที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องเพศไม่แตกต่างกันซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน ซึ่งอาจสามารถอธิบายได้ดังนี้ คือลักษณะของเนื้อหาการ์ตูนตามที่ หทัย ดันหยง (2525) ได้กล่าวถึงลักษณะของหนังสือการ์ตูนไว้ดังนี้

1. ใช้ภาพเขียนที่มีจินตนาให้ผิเค่เพี้ยนจากความเป็นจริงด้วยศิลปะชั้นต้น
2. ใช้ความคิดผิเค่เพี้ยนนั้นให้เกิดภาพพจน์ทางความคิด เช่นการล้อเลียน เกียคลีชวนหัว จีเสิ่น เฮ้าแ่ เป็นต้น
3. ย่อและประหยัดตัดตอนทั้งภาพและภาษาที่แสดงออก เช่น คำว่าการ์ตูนก็เขียนว่า ตูน ตุ่นตุน คำว่า สนุกเขียนว่า หนุก หนุก
4. ใช้ภาษาพูด และภาษาชาวบ้านเป็นส่วนใหญ่ แต่ไม่ถึงหยาบโตน
5. ใช้ภาพ ภาษา และพฤติกรรมที่ปรากฏในเหตุการณ์แวดล้อมปัจจุบันเป็นหลัก
6. มุ่งเขียนภาพอย่างหนึ่งให้สะท้อนไปสู่อีกหนึ่ง เช่น รูปสัตว์ให้มีอาการเป็นมนุษย์ เขียนภาพมนุษย์ให้มีอาการเป็นสัตว์ เป็นต้น
7. มุ่งให้มีความบันเทิง เสมือนเป็นยาอายุวัฒนะ ขายหัวเราะ

จากลักษณะของหนังสือการ์ตูนดังกล่าวจึงเป็นหนังสือที่อ่านเพื่อความบันเทิงมากกว่าที่จะให้ความรู้เรื่องเพศ ส่วนภาพยนตร์การ์ตูนในรูปแบบของโทรทัศน์นั้นก็มีการควบคุมการคัดสรรพิจารณาการนำเสนอเนื้อหาก่อนที่จะนำออกเผยแพร่ เพื่อให้มีเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้รับสาร ซึ่งกลุ่มเป้าหมายที่เลือกเปิดรับสื่อประเภทนี้มักเป็นกลุ่มเด็ก วัยรุ่นเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นตามแนวคิดของอิทธิพลของสื่อโทรทัศน์ที่มีต่อเด็กที่กล่าวว่าโทรทัศน์มีผลกระทบต่อเด็กในหลายๆ ด้าน โดยในด้านการเรียนรู้ทั่วไป Lowery และ De Fleur (อ้างใน ชาตินรงค์ วิสตุกุล, 2543) กล่าวว่าถ้าเด็กดูรายการโทรทัศน์ที่เป็นประสบการณ์จริง จะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้เพื่อที่จะเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่ดี ซึ่งการ์ตูนญี่ปุ่นที่ศึกษาทั้งหนังสือ และโทรทัศน์ โดยที่ก่อนจะถูกนำมาวางขายหรือออกอากาศให้ได้รับชมนั้นมีการผ่านการตรวจสอบด้านเนื้อหามาแล้ว นอกจากนี้เดอ เฟลอร์ (DeFleur) ได้เสนอทฤษฎีการแบ่งกลุ่มทางสังคม ซึ่งเป็นทฤษฎีที่พัฒนามาจากแนวคิดทางสังคมวิทยา ที่อธิบายว่าประชาชนที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายคลึงกัน เช่น การศึกษา รายได้ อาชีพ เชื้อชาติ ศาสนา อายุ เพศ ภูมิฐานะ ฯลฯ จะมีพฤติกรรมการสื่อสารที่คล้ายคลึงกันด้วย เช่นการเปิดรับสื่อมวลชน ความชอบที่มีต่อสื่อประเภทต่างๆ และผลของการสื่อสาร เป็นต้น ซึ่งสมมติฐานว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางสังคมอยู่ในกลุ่มเดียวกันมักจะมีคามสนใจหรือพฤติกรรมในทางเดียวกันด้วย ดังนั้นนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ถึงแม้มีลักษณะที่แตกต่างกันทางประชากรแต่ความแตกต่างดังกล่าวอาจมีความใกล้เคียงกันทั้งในช่วงวัย ลักษณะสถานศึกษา สภาพสังคม ความสนใจ ฯลฯ จึงมีความรู้เรื่องเพศไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสามารถอธิบายได้จากแนวคิดเรื่องการเลือกรับรู้ การเลือกตีความ และการเลือกจดจำของผู้รับสาร เพราะเมื่อบุคคลเปิดรับข่าวสารใดแล้วก็จะรับรู้ว่าข่าวสารทั้งหมดได้เสมอไป เพราะเขาจะมีการเลือกรับรู้ เลือกตีความไปตามความสนใจ ทัศนคติ ประสบการณ์ แรงจูงใจ อารมณ์ และจิตใจของคน อันทำให้ข่าวสารบางส่วนถูกตัดทิ้งไป จนกระทั่งขั้นตอนสุดท้ายคือการเลือกจดจำ โดยบุคคลจะเลือกจดจำข่าวสารในส่วนที่ตรงกับความสนใจ ต้องการ ทัศนคติ ฯลฯ ของตนเอง และมักจะลืมในสิ่งที่ตนเองไม่สนใจหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมานี้คือกระบวนการเลือกสรรของมนุษย์ (Selective Process) นั่นเอง ซึ่งจากการศึกษาในครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงอายุ หรือวัยที่ใกล้เคียงกันจึงมีการรับรู้ในเรื่องต่างๆ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ มณฑล หนูลีโส (2542) ได้ศึกษาการเปิดรับสื่อกับพฤติกรรมจริยธรรมของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นมีพฤติกรรมจริยธรรมตามการรับรู้ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานเพียงบางส่วน ดังนี้

เพศ กลุ่มตัวอย่างที่เลือกศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมปลายทั้งหมด จากการศึกษาพบว่านักเรียนชั้นมัธยมปลายมีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน ซึ่งนอร์แมน แอล มัน (Norman L Mun, 1971) กล่าวว่า ทัศนคติคือ ความรู้สึก และความคิดเห็นที่บุคคลมีต่อสิ่งของบุคคล สถานการณ์ สถาบัน และข้อเสนอใด ๆ ในทางยอมรับหรือปฏิเสธซึ่งมีผลทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงปฏิกิริยาตอบสนองด้วยพฤติกรรมอย่างเดียวกันตลอด ดังนั้นทัศนคติทางเพศจึงมีองค์ประกอบคือ ความรู้สึก ความรู้ และพฤติกรรม โดยผลการวิจัยนี้สามารถอธิบายตามแนวคิดของปรมะ สะตะเวทิน (2539) ที่กล่าวว่า ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันมากในเรื่องความคิด ค่านิยมและทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน เช่นเดียวกับที่ พ.ญ.พรทิพย์ โรจนสุนันท์ ผู้อำนวยการกองแพทย์สถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลางกระทรวงยุติธรรม และ น.ส. นงนุช สุวิฑะรัตน์ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (อ้างถึงในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ 15 มีนาคม 2545) ได้กล่าวในการสัมภาษณ์เรื่อง “ ฟันแล้วทิ้ง ผู้หญิงจะทำอย่างไร ” ว่าผู้หญิงกับผู้ชายมีมุมมองและความคิดในเรื่องเพศต่างกัน โดยชายมักจะมองเรื่องบนเตียงหรือการมีเพศสัมพันธ์ใช้เป็นหลัก แต่ฝ่ายหญิงจะให้ความสำคัญกับความรักเป็นส่วนใหญ่ และยัง สอดคล้องกับการศึกษาของ จุติมา เพชรรัตน์ (2541) ศึกษาเรื่องการเปิดรับหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับทัศนคติทางต่อเพศสัมพันธ์ พบว่าวัยรุ่นที่มีเพศต่างกันมีความสัมพันธ์กันกับทัศนคติด้านเพศศึกษา และยังสอดคล้องกับ ได้ศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ของดวงฤทัย พงศ์ไพฑูรย์ (2544) พบว่าเพศที่ต่างกันมีความรู้และทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษาแตกต่างกัน นอกจากนี้แล้วยังสอดคล้องกับ พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์ (2543) ที่ได้ศึกษาถึงการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศของวัยรุ่นไทยที่นำเสนอผ่านทางอินเทอร์เน็ต พบว่า วัยรุ่นชายมักชอบค้นหาภาพลามกมากกว่าเนื้อหา ส่วนวัยรุ่นหญิงมักชอบค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศมากกว่าภาพ ซึ่งแสดงถึงความสนใจ ความรู้สึก การรับรู้ และอาจกลายเป็นทัศนคติที่แตกต่างกันได้

สถานศึกษา / รายได้จากผู้ปกครอง นักเรียนชั้นมัธยมปลายที่เรียนอยู่ในโรงเรียนแตกต่างกัน รวมทั้งมีรายได้จากผู้ปกครองที่ต่างกัน มีทัศนคติทางเพศแตกต่าง ผลการวิจัยนี้สามารถอธิบายได้จากทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences Theory) ของเคอเฟลด์ที่กล่าวว่า ข่าวสารไม่ได้ไหลผ่านจากสื่อถึงผู้รับสารโดยตรงทันที แต่มีปัจจัยทางจิตวิทยาและสังคมที่จะมีอิทธิพลต่อการรับข่าวสารนั้น นักเรียนชั้นมัธยมปลายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ / ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนแตกต่างกันรวมทั้งสภาพโรงเรียนที่ต่างกัน จะมีความ

แตกต่างกันในด้านการเข้าถึงสื่อและข่าวสาร สื่อบางชนิด เช่น หนังสือการ์ตูน ผู้มีรายได้จะสามารถเข้าถึงได้ง่ายและสามารถรับข่าวสารจากหนังสือการ์ตูนได้มากกว่า จากความแตกต่างในเรื่องของรายได้ และโรงเรียน นำมาสู่ความแตกต่างในเรื่องของประเภทและปริมาณข่าวสารที่ได้รับ จึงเป็นเหตุให้นักเรียนชั้นมัธยมปลายที่มีข้อมูลมากกว่าหล่อหลอมให้เกิดเป็นทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน การที่นักเรียนชั้นมัธยมปลายเรียนในโรงเรียนแตกต่างกัน ทำให้แต่ละคนมีโอกาสเรียนรู้ จากโรงเรียนที่แตกต่างกันทั้งในด้านอุดมการณ์นักเรียน การจัดเตรียมการสอน รวมถึงวัฒนธรรมของสถานศึกษานั้น ๆ ทำให้ นักเรียนตั้งสมแนวความคิดแนวความคิด จนกลายเป็นทัศนคติในเรื่องเพศที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของดวงดา พิริยานนท์และคณะ (2549) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีต่อทัศนคติทางเพศของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร สถานศึกษา และรายได้ที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติทางเพศแตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับแนวคิดของปรมะ สตะเวทิน (อ้างในดวงดา พิริยานนท์ : 2549) ที่ว่าคนที่ได้รับการศึกษาในระบบการศึกษาที่แตกต่างกัน ในสาขาวิชาที่ต่างกันจะมีความรู้สึกนึกคิดยังสอดคล้องกับแนวความคิดของอุดมการณ์และความแตกต่างกันไป

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ได้แก่ หนังสือการ์ตูนและภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น และประเภทของเนื้อหา มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ สรุปผลการทดสอบได้ดังนี้คือ

การเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องเพศ หมายถึงนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่มีการเปิดรับข่าวสารจากการ์ตูนญี่ปุ่นแตกต่างกันมีความรู้เรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน สอดคล้องกับการศึกษาของฐัทธนา แสงอร่าม (2542) ได้ศึกษาการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการน้ำประปาดื่มได้ ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการบริโภคน้ำดื่มของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการน้ำประปาดื่มได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับน้ำประปาดื่มได้ และยังสอดคล้องกับการศึกษาเรื่องพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพแหล่งน้ำกับความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมกรมีส่วนร่วมในการรักษาคุณภาพแหล่งน้ำของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ของสุมาลี ตั้งจิตต์ศิลป์ (2536) พบว่าการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพแหล่งน้ำไม่สัมพันธ์กับความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพแหล่งน้ำของประชาชนในกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ผลการวิจัยนี้ยังสามารถมหาอธิบายได้จากแนวคิดการเปิดรับสื่อ(พีระ จิตร โสภณ: 2538) ซึ่งกล่าวถึงกระบวนการในการเลือกรับข่าวสาร (Selective Process) ที่ว่าบุคคลมักจะเลือกทำการสื่อสารตามความรู้สึก และความต้องการของตน โดยกระบวนการในการเลือกสรร จึงทำให้บุคคลมีการเปิดรับข่าวสาร

แตกต่างกันโดยในบางครั้งข่าวสารอาจถูกปฏิเสธตั้งแต่ครั้งแรกโดยไม่มีทางเลือก ผู้รับเอกสารอาจจะส่วนแล้วนำไปตีความหมายให้สอดคล้องกับความต้องการของตน นอกจากนั้นในบางครั้งผู้รับสารจะทำการเลือกจำเฉพาะสิ่งที่ตนสนใจจริงๆ เท่านั้น ส่งผลให้การเลือกรับสารของบุคคลมักจะเป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร และอาจเป็นสาเหตุให้การสื่อสารผิดพลาดหรือล้มเหลวได้

สมมติฐานที่ 5 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ
สรุปผลการทดสอบได้ดังนี้คือ

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ หมายถึงนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติทางเพศไม่แตกต่างกันซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย โดยสามารถอธิบายได้จากทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences Theory) ของเดอเฟลทิงที่กล่าวว่า ข่าวสารไม่ได้ไหลผ่านจากสื่อถึงผู้รับสารโดยตรงทันที แต่มีปัจจัยทางจิตวิทยาและสังคมที่จะมีอิทธิพลต่อการรับข่าวสารนั้น ทำให้เกิดผลไม่เป็นไปตามความต้องการของผู้ส่งสาร เช่นเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมปลาย ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีทัศนคติ ค่านิยม และความเชื่อเดิมอยู่แล้ว เมื่อได้รับข่าวสารต่างๆ โดยเฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องเรื่องเพศจากการ์ตูนญี่ปุ่นที่เปิดรับ ทั้งหนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์โทรทัศน์ แต่ละคนก็จะพัฒนาทัศนคติของตนเกี่ยวกับเพศแตกต่างกันไป ซึ่งจากเหตุผลนี้จึงอาจส่งผลให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางเพศ นอกจากนี้ยังสามารถอธิบายจากแนวความคิดในเรื่องช่องว่างของความรู้ ทัศนคติ และการยอมรับ ซึ่งโรเจอร์ส (1971) กล่าวว่า แม้โดยส่วนใหญ่เมื่อบุคคลมีความรู้ ทัศนคติอย่างไรแล้วมีความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติตามทัศนคติของตน โดยจะเกิดขึ้นอย่างสอดคล้องกันหรือสัมพันธ์กันก็ตาม แต่จะไม่เกิดขึ้นในทุกกรณีไป ทั้งนี้เพราะในบางกรณีอาจเกิด KAP-Gap ขึ้นได้ นั่นหมายถึงความรู้ (Knowledge) ทัศนคติ (Attitude) การปฏิบัติ (Practice) อาจไม่เกิดขึ้นสัมพันธ์กันอย่างเสมอไป ขณะเดียวกันสอดคล้องกับผลการศึกษาของศศิวิมล ตามไท (2542) ได้ศึกษาการเปิดรับข่าวสารความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการบริโภคข่าวกล้องของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับการบริโภคข่าวกล้อง

จากการศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น และภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ของวัยรุ่นพบว่าในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเปิดรับสื่อทั้งสองประเภทในระดับปานกลาง และถ้าพิจารณาพฤติกรรมการเข้าถึงสื่อของวัยรุ่นในยุคปัจจุบันจะเห็นได้ว่ามีช่องทางการสื่อสารใหม่ๆ เกิดขึ้นมากกว่าในยุคอดีต โดยเฉพาะสื่อใหม่ (New Media) อย่างเช่น โปรแกรมเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) อาทิ hi5, MySpace, Facebook ฯลฯ รวมทั้งเกมออนไลน์

โทรศัพท์มือถือ ซึ่งสื่อเหล่านี้สามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารได้ ส่งผลให้การเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น และภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ของวัยรุ่นถูกกระจายไปยังสื่อใหม่มากขึ้น ทำให้พฤติกรรมการเปิดรับสื่อทั้งการ์ตูนญี่ปุ่น และทางโทรทัศน์ของวัยรุ่นนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบความชื่นชอบของกลุ่มตัวอย่างระหว่างสื่อหนังสือการ์ตูนกับภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์พบว่ากลุ่มตัวอย่างชื่นชอบสื่อหนังสือการ์ตูนมากกว่า (ร้อยละ 53.78) ภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ (ร้อยละ 46.22) สอดคล้องกับพฤติกรรมของวัยรุ่นในช่วงวัยนี้เป็นระยะที่กำลังก้าวระหว่างความเป็นเด็ก และความเป็นผู้ใหญ่ พฤติกรรมอย่างหนึ่งที่เราเห็นได้คือ วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่มีโลกส่วนตัวสูง ซึ่งสื่อหนังสือการ์ตูนที่สามารถเปิดรับสารได้โดยลำพังจึงสอดคล้องกับความต้องการที่มีโลกส่วนตัว มีความเป็นอิสระ มากกว่าการรับชมภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ ซึ่งส่วนใหญ่จะต้องดูร่วมกับบุคคลอื่นหรือต้องอยู่ในสายตาของผู้ปกครอง

นอกจากนี้แล้วธรรมชาติของผู้รับสารที่เปิดรับสื่อหนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ มักจะเป็นกลุ่มผู้รับสารที่อยู่ในฐานะมวลชน (Mass) ซึ่งโดยปกติแล้วธรรมชาติของสื่อทั้งหนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์การ์ตูนเป็นสื่อมวลชน (Mass Media) ดังนั้นการนำเสนอเนื้อหา จึงมักมีเนื้อหาสาระที่ไม่สลับซับซ้อน เพื่อให้กลุ่มผู้รับสารเป้าหมายที่เป็นมวลชนสามารถรับรู้ได้ไม่ยากนัก แต่ในสังคมไทย การที่เรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้ามในการพูดคุยกันอย่างเปิดเผย ทำให้สื่อบางประเภทที่ผู้รับสารสามารถเปิดรับสารได้ด้วยความเป็นส่วนตัว เช่น หนังสือปกใจเสือป่า, ภาพยนตร์ที่ช่วยทางกามารมณ์ผ่านสื่อวีดิทัศน์ วีซีดี หรือดีวีดี ฯลฯ จึงเกิดขึ้น เพื่อตอบสนองสัญชาตญาณของมนุษย์ ซึ่งสื่อที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับทางเพศนี้ ปกติจะไม่พบเห็นการนำเสนอผ่านระบบสื่อสารมวลชน ทำให้ปัจจุบันจึงเกิดหนังสือการ์ตูนที่ช่วยอารมณ์ทางเพศเกิดมากขึ้น ซึ่งหนังสือการ์ตูนในลักษณะนี้มีลักษณะไม่ต่างไปจากหนังสือปกใจเสือป่า ที่การจัดจำหน่ายจะจำกัดเฉพาะผู้อ่านที่มีรสนิยมเหมือนกัน และไม่ได้วางแผงจำหน่ายทั่วไป สอดคล้องกับผลการศึกษาในครั้งนี้ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบเปิดรับเรื่องรักใคร่ทางหนังสือการ์ตูนมากกว่า (ร้อยละ 58.08) โทรทัศน์ (ร้อยละ 41.92) เนื่องจากการเปิดรับทางสื่อการ์ตูนสามารถสื่อทางรักใคร่ได้มากกว่าโทรทัศน์ ไม่ต้องมีการปกปิดเนื้อหาที่ล่อแหลมทางเพศมากกว่าโทรทัศน์

ผลจากการศึกษาในครั้งนี้พบว่าความรู้ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นนั้นมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศอยู่ในระดับมาก และความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อหนังสือการ์ตูน และการเปิดรับสื่อภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ ผลการศึกษาดังกล่าวอาจเป็นไปได้ว่าการศึกษาเรื่องเพศศึกษาในระบบการศึกษาปกติสามารถให้ความรู้ในเรื่องดังกล่าวแก่กลุ่มวัยรุ่นได้เป็นอย่างดี ดังนั้นสื่อประเภทหนังสือการ์ตูนและภาพยนตร์

การ์ตูนทางโทรทัศน์ จึงไม่ใช่ช่องทางในการให้ความรู้เชิงวิชาการเกี่ยวกับเพศศึกษา และจะเห็นได้ว่าความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศจึงไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาโดยเฉลี่ยในการเปิดรับหนังสือการ์ตูน ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาโดยเฉลี่ยในการเปิดรับสื่อภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ อีกทั้งยังไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อประเภทข่าว, คอส์-พจนานุกรม, สืบสวน-วิทยาศาสตร์, สื่อประเภทโทรทัศน์ และสื่อประเภทอื่นๆ

ส่วนทัศนคติเป็นผลสะท้อนที่แสดงออกโดยพฤติกรรม และความเชื่อที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตในสังคม ซึ่งทัศนคติจะถูกหล่อหลอมจากความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรม จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่าผลการศึกษาลดข้อ กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป เช่น หญิงที่ถือคติ “เกิดเป็นหญิงต้องรักนวลสงวนตัว” ปัจจุบันหาได้ยากเต็มที่” ซึ่งกลุ่มตัวอย่างแสดงทัศนคติต่อเรื่องนี้ในระดับดี (เห็นด้วยในระดับมาก) (4.01) นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังคงมีทัศนคติต่อบางเรื่องที่สอดคล้องกับทัศนคติโดยรวมของสังคมไทย ได้แก่ การทำแท้งเป็นเรื่องที่ผิดจริยธรรม มีทัศนคติดีมาก (4.49) หญิงที่เสียความบริสุทธิ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ในสังคมปัจจุบัน ทัศนคติไม่ดี (2.55)

สิ่งที่น่าสนใจจากการศึกษาในครั้งนี้คือ กลุ่มตัวอย่างแม้จะมีความรู้ในเรื่องเพศระดับดี แต่ไม่ได้สัมพันธ์กับทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เช่น ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการที่วัยรุ่นในปัจจุบันเมื่อคบหาเป็นคู่รักก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ร่วมกันได้ นอกจากนี้ยังไม่มีความสัมพันธ์กับการมีคู่อีกพร้อมๆ กันหลายคนเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นไทย, การพูดคุยหรือปรึกษาเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผย, ผู้หญิงมีสิทธิ์เริ่มตามใจผู้ชายก่อนได้, การที่หญิงและชายมีสิทธิ์มีประสบการณ์ทางเพศก่อนการแต่งงานได้เท่าเทียมกัน, ไม่มีความสัมพันธ์กับหญิงที่ถือคติ “เกิดเป็นหญิงต้องรักนวลสงวนตัว” ปัจจุบันหาได้ยากเต็มที่, หญิงที่ตั้งครรภ์ก่อนการแต่งงานสามารถทำแท้งได้หากไม่พร้อม, การทำแท้งเป็นเรื่องที่ผิดจริยธรรม, รักร่วมเพศถือเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ทั้งชายรักชาย หรือหญิงรักหญิง, การแสดงตนอย่างเปิดเผยว่าเป็นเพศที่สามถือเป็นเรื่องธรรมดา, เพศชายควรมีเพศสัมพันธ์กับเพศหญิงเท่านั้น จึงเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับได้ ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน, ไม่มีความสัมพันธ์กับหากวัยรุ่นในวัยเรียนรู้จักการป้องกันการตั้งครรภ์ก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้, การมีเพศสัมพันธ์เป็นความต้องการทางธรรมชาติไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายใดมากำหนด, การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักจะเป็นการมัดใจคู่รักอันจะนำไปสู่การสมรสได้, การเปลี่ยนคู่นอนบ่อยๆ เป็นเรื่องที่ยอมรับได้, การแลกเปลี่ยนคู่นอนกับคู่รักอื่นถือเป็นเรื่องที่ไม่ปฏิบัติได้, การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานถือเป็นเรื่องที่ไม่ควรปฏิบัติ เพราะช่วยลดปัญหาที่จะตามมาหลังการแต่งงาน, หญิงที่เสียความบริสุทธิ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ในสังคมปัจจุบัน, คู่รักในวัยเรียนสามารถแสดงความรักต่อกันด้วยการกอดจูบได้, การไปเที่ยวสถานบันเทิงกับคู่รักตอน

กลางคืนแบบสองต่อสองถือเป็นเรื่องปกติ, การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนในวัยรุ่นถือเป็นเรื่องปกติ, การมีเพศสัมพันธ์เพียงรู้จักกันชั่วข้ามคืน ถือเป็นเรื่องยอมรับได้, การแต่งกายที่เปิดเผยของวัยรุ่นหญิงทุกวันนี้ (เช่น ใส่เสื้อสายเดี่ยว กางเกงเอวต่ำ) ไม่ถือเป็นการข่มขู่ทางเพศ, การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง ทั้งชายและหญิงถือเป็นเรื่องผิดศีลธรรม ประเพณี, ไม่มีความสัมพันธ์กับควรรเลือกคู่ครองที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ หรือมีประสบการณ์ทางเพศน้อย, ไม่มีความสัมพันธ์กับคนรักหรือแฟนในปัจจุบัน กับภรรยาหรือสามีในอนาคต ควรเป็นคนเดียวกัน และ ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ ทำให้เกิดความรู้สึกห่างเหินกันระหว่างคู่รัก

ผลการศึกษายังสะท้อนให้เห็นว่าแนวคิดเรื่องพรหมจรรย์, การเปิดเผยเรื่องเพศ, การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน, พฤติกรรมความเบี่ยงเบนทางเพศ ตลอดจนปัญหาทางเพศ เช่น ปัญหาการทำแท้ง การถูกข่มขืน การขยาดตัวของนิสิตนักศึกษา หรือปัญหาความเสมอภาคทางเพศ ฯลฯ การยอมรับ และไม่ยอมรับในประเด็นต่างๆ นั้น คำตอบของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกับทัศนคติของสังคมไทย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะตัวแปรด้านการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นศึกษาเฉพาะหนังสือการ์ตูน และภาพยนตร์โทรทัศน์ ความรู้ และทัศนคติ จึงควรศึกษาถึงปัจจัยอื่นที่อาจส่งผลกระทบต่อทัศนคติทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
2. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะทัศนคติทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร หากผู้วิจัยท่านใดสนใจจะศึกษาแนวคิดที่ใกล้เคียงนี้ก็สามารถศึกษาในเชิงเปรียบเทียบกับกลุ่มวัยรุ่นในเขตภูมิภาคอื่นๆ
3. ในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะตัวแปรด้านการเปิดรับสื่อมวลชนความรู้และทัศนคติของวัยรุ่น แต่ไม่ได้ทำการศึกษาด้านพฤติกรรม ฉะนั้นงานวิจัยครั้งต่อไปจึงควรศึกษาตัวแปรด้านพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมปลายด้วย
4. ควรทำการศึกษาเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับเนื้อหาของการ์ตูนประเภทต่างๆ ด้วยว่าส่งผลต่อความรู้ และทัศนคติทางเพศหรือไม่
5. ควรทำการศึกษาสื่อประเภทอื่นๆ ด้วย เช่น วิดีโอ วีซีดี นิตยสาร และอินเทอร์เน็ต ว่าสื่อเหล่านี้ก่อให้เกิดทัศนคติในทางที่ไม่ถูกต้องมากน้อยเพียงใด

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กาญจนา แก้วเทพ. สื่อสารมวลชน : ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2541.

กรองทิพย์ จันแยม. “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนและสื่อบุคคลกับการยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

จริญญา นิลแพทย์. “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารด้านเนื้อหาบันเทิงและบุคคลในวงการบันเทิงที่มีต่อทัศนคติในเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์ของเด็กวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.

จารุวรรณ กัณษะนิตย์. “ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

จตุมา เพชรรัตน์. “การเปิดรับหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ชาติณรงค์ วิสุตกุล. “ทัศนคติของวัยรุ่นชายต่อการดูโป๊โป้งที่มีเนื้อหารุนแรงในสื่อสิ่งพิมพ์กับสื่ออิเล็กทรอนิกส์”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

ชาติวุฒิ วัจวล. “อิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อความรู้และทัศนคติเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสหศึกษา : กรณีศึกษาโรงเรียนในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่” วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.

ช่อแก้ว ประสงค์สม. “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในโครงการโรงเรียนสีขาวของครู อาจารย์ระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542

- รัฐธนา แสงอร่าม. “การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการน้ำประปาดื่มได้ ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมกรบริโภคน้ำดื่มของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- คาราวรรณ สีสุกใส. “การเปิดรับข่าวสารการประชาสัมพันธ์โครงการรถไฟฟ้าบีทีเอสที่มีผลต่อความรู้ และทักษะ และการใช้รถไฟฟ้าบีทีเอสของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ดวงตา พิริยานนท์ และคณะ “ผลกระทบการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีต่อทัศนคติทางเพศ ของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร” มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร , 2549.
- ดวงฤทัย พงศ์ไพฑูรย์. “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิตภาควิชาการ ประชาสัมพันธ์บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- พรพนิต พ่วงภิญโญ. “บทบาทของหนังสือการ์ตูน เรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- พรทิพย์ เอื้ออภัยกุล. “การอ่านหนังสือการ์ตูนที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- พรทิพย์ พัฒนานุสรณ์. “การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นทางเพศของวัยรุ่นไทยที่นำเสนอผ่านทางอินเทอร์เน็ต.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- พีระ จิระโสภณ. หลักระและทฤษฎีการสื่อสาร. เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช , 2538.
- ไพฑูรย์ เครือแก้ว. ลักษณะสังคมไทย. กรุงเทพฯ : บริษัท บพิธ จำกัด, 2525.
- พัชนี เชยจรรยาและประทุม ฤกษ์กลาง. “รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวและการเปิดรับสื่อมวลชนของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร”, รายงานการวิจัย AMIC (Asian Mass Communication Research and Information Center), 2531.
- มยุรี งามทอง. เพศศึกษาและสุขภาพในครอบครัว. เอกสารวิชาการฉบับที่ 32 หน่วยนิเทศกรรมการฝึกหัดครู คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาลัยครุบุรีรัมย์, 2533.
- มณฑล หนูสีใส. “การเปิดรับสื่อกับพฤติกรรมจริยธรรมของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

- วันทนีย์ วาสิกะสินและคณะ.ความรู้ทั่วไปเรื่องเพศศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย เล่มที่ 2 : วัยรุ่น-วัยสูงอายุ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.
- ศศิวิมล ตามไท. “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมกรบบริโภคข้าวกล้องของประชาชนในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พิมพ์ครั้งที่ 9 , 2544.
- สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย. เพศศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเคียน สโตร์.2525
- สุชิน บัวงาม. “เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อความรู้เรื่องเพศ” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2528.
- สุพัตรา สุภาพ.ปัญหาสังคม พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2523
- สุมาลี ตั้งจิตต์ศิลป์. “พฤติกรรมกรบบริโภคข้าวกล้องเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพแหล่งน้ำกับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมกรบบริโภคข้าวกล้องในการรักษาคุณภาพแหล่งน้ำของประชาชนในกรุงเทพมหานคร.”วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- หน่วยศึกษานิเทศก์,กรมพลศึกษา. คู่มือการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา, 2530.
- หทัย ดันหยง. การผลิตหนังสือสำหรับเด็ก. แผนกเอกสารและการพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. พิษณุโลก. 2525
- อุทัยวรรณ โกศลวัฒน์. “พฤติกรรมกรบบริโภคข้าวสาร ความรู้ ทักษะ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาหนี้ในโครงการบำบัดหนี้ของผู้บริหารธุรกิจและเจ้าของสถานประกอบการ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539

ภาษาอังกฤษ

- Bandura, A. **Aggression: A social learning analysis**. New York : Holt, Rinehart & Winston, 1973.
- Beeber, Irving. **Sexual Deviation II : Homosexuality Comprehensive Textbook of Psychiatry**. New York : Freudman and Kaplan, William and Wilkins Company, 1976.
- DeFleur.Melvin L. **Theories of Mass Communication**, New York : David Mckey Co.,1978.
- Hatano, K., Yamamoto, H., & Terauchi, R. Children's lives and television 1963. in Kato, H. (ed.) **Japanese Research on Mass Communication : Selected abstracts**. Hawaii : An East-West Center Book. The Univ. Press of Hawaii, 1974.
- Himmelweit, H.T., Oppenheim, A.N., & Vince, P. **Television and the child : An empirical study of the effect of television on the young**. New York : Oxford Univ. Press, 1958.
- Klapper, Joseph T. **The Effects of Mass Communication**. New York : The Free Press, 1960.
- Maccoby, E.E. Effects of the mass media. in Hoffman, M.L. & Hoffman, L.W. (eds.) **Reviews of Child Development Research Vol. 1**. New York : Russell Sage Foundation, 1964.
- McLeod, J.M., & O'Keefe, G.J. The socialization perspective and communication behavior. in Kline, F.G., & Tichenor, P.J. (eds.) **Current Perspectives in Mass Communication Research**. Beverly Hills : Sage Publications, 1972.
- McLeod, J.M., & Reeves, B. On the nature of mass media effects. in Wilhoit, G.C. (ed.) **Mass Communication Review Yearbook. Vol. 2**. Beverly Hills, Calif, 1981.
- Mohr, P.J. **Television, children and parents. Unpublished report**. Department of Speech Communication, Wichita State University, 1978.
- Rogers, Everett M. **Diffusion of Innovation**. New York : The Free Press, 1983.

Rogers, Everett M., with F. Floyd Shoemaker. Communication of Innovations. New York : The Free Press, 1971.

Willbur Schramm , **Studies of Innovation and Communication to the Public**. California :Stanford University Institute for Communication Research , 1962.

Schramm, W., Lyle, J., & Parker, E.B. **Television in the lives of our children**. Stanford, Calif. :

Stanford Univ. Press., 1961.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

การวิจัย เรื่องการเปิดรับสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิมลพรรณ อภาวาท

คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเพื่อพัฒนางานด้านวิชาการ โดยผู้วิจัยได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณผลประโยชน์ประจำปี 2551 ซึ่งคำตอบของนักเรียนทุกข้อมีความสำคัญยิ่งต่องานวิจัย จึงขอความร่วมมือนักศึกษาตอบคำถามตามความเป็นจริง และตามความคิดเห็นที่แท้จริง ขอขอบคุณในความร่วมมือกรอกแบบสอบถามนี้

โปรดทำเครื่องหมาย X ลงหน้าข้อความที่ต้องการและกรุณาตอบทุกข้อ

สำหรับผู้วิจัย

__1__2__3

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

1. เพศ

( ) 1. ชาย

( ) 2. หญิง

.....4

2. ศาสนา

( ) 1. พุทธ

( ) 2. คริสต์

( ) 3. อิสลาม

( ) 4. อื่นๆ.....

.....5

3. อายุ

( ) 1. ต่ำกว่า 15 ปี

( ) 2. 15 – 16 ปี

( ) 3. 17 – 18 ปี

( ) 4. มากกว่า 18 ปีขึ้นไป

.....6

4. ขณะนี้ท่านกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมชั้นปีใด

( ) 1. มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4

( ) 2. มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5

( ) 3. มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6

.....7

5. แผนการเรียนใดที่ท่านกำลังศึกษาอยู่ในขณะนี้

( ) 1. แผนการเรียนวิทย์-คณิต

( ) 2. แผนการเรียนศิลป์คำนวณ

( ) 3. แผนการเรียนศิลป์ภาษา

( ) 4. แผนการเรียนทั่วไป

.....8

6. โรงเรียนที่ท่านกำลังศึกษาอยู่

( ) 1. โรงเรียนของรัฐ

( ) 2. โรงเรียนสาธิต

( ) 3. โรงเรียนเอกชน

.....9

7. รายได้/ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน 10

- ( ) 1. น้อยกว่า 2,000 บาท ( ) 2. 2,001 – 3,000 บาท
 ( ) 3. 3,001 – 4,000 บาท ( ) 4. 4,001 -5,000 บาท
 ( ) 5. มากกว่า 5,000 บาท

8. ขณะที่ท่านศึกษาอยู่ ท่านพักอาศัยอยู่ที่ใด 11

- ( ) 1. หอพักเอกชน ( ) 2. หอพักของโรงเรียน
 ( ) 3. บ้านเช่า/คอนโดมิเนียม/ห้องชุด ( ) 4. บ้านพ่อแม่ / ผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น

1. ในรอบสัปดาห์ผ่านมาท่านเปิดรับข่าวสารจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ต่อไปนี้บ่อยครั้งแค่ไหน

สื่อการ์ตูนญี่ปุ่น	ทุกวัน	5 – 6 ครั้ง	3 – 4 ครั้ง	1 – 2 ครั้ง	ไม่เคยเลย
1. หนังสือการ์ตูน					
2. ภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์					

.....12

.....13

2. โดยปกติแต่ละครั้งท่านใช้เวลาโดยเฉลี่ยในการเปิดรับจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น ต่อไปนี้ นานเท่าใด

สื่อการ์ตูนญี่ปุ่น	15 นาทีขึ้นไป	11 – 14 นาที	5 – 10 นาที	น้อยกว่า 5 นาที	ไม่เคยเลย
1. หนังสือการ์ตูน					
2. ภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์					

....14

....15

3. ประเภทเนื้อหาข่าวสารที่ท่านชอบเปิดรับมากที่สุดจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่น (เลือกตอบข้อละ 1 สื่อ)

ประเภทเนื้อหาข่าวสาร	หนังสือการ์ตูน	โทรทัศน์
1. ขำขัน		
2. ต่อสู้-ผจญภัย		
3. สืบสวน-วิทยาศาสตร์		
4. รักใคร่		
5. อื่นๆ		

....16

....17

....18

....19

....20

4. ประเภทสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นที่ท่านชื่นชอบมากที่สุด ในการเลือกเปิดรับข่าวสารคืออะไร 21
- ( ) 1. หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น ( ) 2. ภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์

ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

คำถามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	คำตอบ			
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ	
1. การมีงานอดิเรก เช่น เล่นกีฬา ดนตรี ศิลปะ ช่วยลดความหมกมุ่นทางเพศลงได้				22
2. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีความสนใจเพศตรงข้ามและสนใจตัวเองมากขึ้น				23
3. การร่วมเพศเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์				24
4. การร่วมเพศเสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์				25
5. วัยรุ่นมักชอบคบเพื่อน ติดเพื่อน และชอบทำอะไรตามกันเป็นกลุ่มๆ				26
6. การเปลี่ยนคู่นอนมีโอกาสเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์				27
7. ขณะมีเพศสัมพันธ์ถ้าถุงยางอนามัยแตกหรือรั่ว จะไม่สามารถป้องกันการตั้งครรภ์ หรือ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้				28
8. วิธีที่เหมาะสมในการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น คือการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง				29
9. วัยรุ่นควรหาความรู้เรื่องเพศจากการปฏิบัติด้วยตัวเอง				30
10. โดยทั่วไปเพศหญิงจะเริ่มมีประจำเดือนเมื่ออายุประมาณ 17 ปี				31
11. ถ้าเพศหญิงมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายแม้ครั้งเดียวก็ตั้งครรภ์สามารถได้				32
12. “การฝืนเปียก” คือ การหลั่งน้ำอสุจิของเพศชายในขณะที่หลับ				33
13. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย และอารมณ์				34
14. การแสดงถึงการเข้าสู่วัยรุ่นเพศชาย คือ มีลิวนินโบหน้าและมีเสียงแหบ				35
15. การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยต้องใช้ถุงยางอนามัย				36
16. อวัยวะที่ทำหน้าที่ผลิตฮอร์โมนเพศหญิงคือมดลูก				37

ตอนที่ 4 ทักษะคดีเกี่ยวกับเรื่องเพศ

ทักษะคดีเกี่ยวกับเพศ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
1. วัยรุ่นในปัจจุบันเมื่อคบหาเป็นคู่รักกันก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ร่วมกันได้						38
2. การมีคู่รักพร้อมๆ กันหลายคน เป็นเรื่องปกติของวัยรุ่นไทย						39
3. ในสังคมไทยพูดคุยหรือปรึกษาเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผย						40
4. ผู้หญิงมีสิทธิเริ่มตามจีบผู้ชายก่อนได้						41
5. หญิงและชายมีสิทธิมีประสบการณ์ทางเพศก่อนการแต่งงานได้เท่าเทียมกัน						42
6. หญิงที่ถือคติ “เกิดเป็นหญิงต้องรักนวลสงวนตัว” ปัจจุบันหาได้ยากเต็มที						43
7. หญิงที่ตั้งครรภ์ก่อนการแต่งงานสามารถทำแท้งได้หากไม่พร้อม						44
8. การทำแท้งเป็นสิทธิส่วนตัวหากไม่พร้อมสามารถทำได้						45
9. การทำแท้งเป็นเรื่องที่ผิดจริยธรรม						46
10. รักร่วมเพศถือเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ทั้งชายรักชายหรือหญิงรักหญิง						47
11. การแสดงตนอย่างเปิดเผยว่าเป็นเพศที่สามถือเป็นเรื่องธรรมดา						48
12. เพศชายควรมีเพศสัมพันธ์กับเพศหญิงเท่านั้น จึงเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับได้ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน						49
13. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานจะช่วยให้รู้ความต้องการทางเพศของกันและกันได้						50

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
14. หากวัยรุ่นในวัยเรียนรู้จักการป้องกัน การตั้งครรภ์ก็สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้						51
15. การมีเพศสัมพันธ์เป็นความต้องการ ทางธรรมชาติไม่จำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์ ใดมากำหนด						52
16. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักจะเป็นการ มัดใจคู่รักอันจะนำไปสู่การสมรสได้						53
17. การเปลี่ยนคู่นอนบ่อยๆ เป็นเรื่องที่ ยอมรับได้						54
18. การแลกเปลี่ยนกับคู่รักผู้อื่นถือเป็น เรื่องที่ปฏิบัติได้						55
19. การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานถือเป็น เรื่องที่ควรปฏิบัติเพราะช่วยลดปัญหาที่ จะตามมาหลังการแต่งงาน						56
20. หญิงที่เสียความบริสุทธิ์ก่อน แต่งงานเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ในสังคม ปัจจุบัน						57
21. คู่รักในวัยเรียนสามารถแสดงความรัก ต่อกันด้วยการกอดจูบได้						58
22. การไปเที่ยวสถานบันเทิงกับคู่รักตอน กลางคืนแบบสองต่อสอง ถือเป็นเรื่อง ปกติ						59
23. การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนในวัยรุ่น ถือเป็นเรื่องปกติ						60
24. การมีเพศสัมพันธ์เพียงรู้จักกันชั่วข้าม คืน ถือเป็นเรื่องยอมรับได้						61

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
25. การแต่งกายที่เปิดเผยของวันรุ่นหญิง ทุกวันนี้ (เช่น ใส่เสื้อสายเดี่ยว กางเกง เอวต่ำ) ไม่ถือเป็นการช่วยยู่ทางเพศ						62
26. การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง ทั้งชายและ หญิงถือเป็นเรื่องผิดศีลธรรม ประเพณี						63
27. ควรเลิกคู่วรอกที่ไม่เคยมีประสบการณ์ ทางเพศ หรือมีประสบการณ์ทางเพศน้อย						64
28. คนรักหรือแฟนในปัจจุบัน กับภรรยาหรือ สามีในอนาคต ควรเป็นคนเดียวกัน						65
29. การใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ ทำให้เกิดความรู้สึกห่างเหินกันระหว่างคู่รัก						66

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ผศ. วิมลพรรณ อากาเวท

ผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นางวิมลพรรณ อาภาเวท

Mrs. Wimonpan Arpavate

เลขหมายประจำตัวประชาชน 3570100911960

ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระดับ 8

สาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์

คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เกิดวันที่ 4 พฤศจิกายน 2506

การศึกษา: วารสารศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อสารมวลชน) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2540)

ศิลปศาสตรบัณฑิต (การสื่อสารมวลชน) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2528)

ผลงานวิจัย

- ปัจจัยและวิธีการที่สื่อหนังสือพิมพ์คัดเลือกข่าวและบทความประชาสัมพันธ์ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (2540)
- การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ทัศนคติของครูในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเกี่ยวกับร่าง พรบ.การศึกษาแห่งชาติ (2542)
- ภาพลักษณ์ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในทัศนะของประชาชนกรุงเทพมหานคร (2543)
- ความต้องการข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาเขตพัฒนวิชาการพระนคร ที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์ภายใน (2546)
- การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในการโฆษณาแบบตอบกลับโดยตรงที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร (2549)
- ผลกระทบของการเปิดรับสื่อมวลชนที่มีต่อทัศนคติทางเพศ ของนิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร(2549)